

૨૭૧૨

છુપી પોલીસ ખાતાના ભેદ ભરમો.

દગિલંડના લોથિની કેટલીક રીતખાત તેમજ
તેમની વચે ચાલતા ઢાવાદાવા અનં તે
પકડવાને વપરાતી ચાલાકી
દેખાડનારી

પરા અનેલા ખનાવો ઊપરથી
રચાયત્રી
આઠ વારતા.

તે દેશની છુપી પોલીસ ખાતાના
લદારે પોતાના જાતી અનુભ
જાણે કરેલી તેનો
ચુજરાતી ભાષામાં આ

મું ખઈ

મું ખઈ સમાચાર છઃ
માણેકજી પરજોરજી મીનો
છાપયું છે.

સને ૧૮૮૬.

છુપી પોલીસ ખાતાના ભેદ ભરમો.

ધંગલડના લેશની ટ્રેડીક રીતભાત તેમજ
તેમની વચે ચાલતા કાવાદાવા અને તે
પકડવાને વપરાતી ચાલાકી
દેખાડનારી

ખરા અનેલા ખનાવો ઊપરથી
રચાયલી
આઠ વારતા.

તે દેશની છુપી પોલીસ ખાતાના એક અમ-
લદારે પોતાના જાતી અનુભવથી રચી
જાહેર કરેલી તેનો
ગુજરાતી ભાષામાં આપેલો સાર.

મુંબઈ

મુંબઈ સમાચાર છાપખાનામાં
માણેકજી વરજેરજી મીનાચેહેર હોમજીનાએ
છાપવું છે.

સને ૧૮૮૬.

પુલા સો.

દેશીઓમાં વારતા વાંચવાનો શોક ખડુ છે, અને તે પુરો પાડવાને તરેહવાર વારતાઓ તેમની આગલ મેલાતી જાય છે; પણ આ ચોપડીમાં સમાવેલી વારતા, અત્રે તેનો જાતમાં ઘણું કરી નવીજ જોવામાં આવશે. તે કલપીત નહીં પણ ખરી અને લીધે; અને તેમાં પ્રીતી વગેરેના જુસા-ઊસકેરનારા ખનાવો નહીં, પણ દુનયાદારીનો પાકટ અનુભવ આપનારા ખનાવો વરણવેલા છે. તે ખનાવો ઈંગ્લેન્ડ દેશને લગતા છે, જ્યાંનાં લોકોની કેટલીક રીતભાત તેમજ તેમની વચ્ચે ચાલતા કાવાદાવા અને તે પકડવાને વપરાતી ચાલાકીની સમજ આમાંથી મારી મલે છે. “ડીટેક્ટીવ,” એટલે પોલીસ ખાતાના સંબંધમાં, છુપી ખપ્પર કહાડવાને તથા જુદા જુદા પોશાકમાં ફરીને ગુનેહગારો તથા ગુનાહો પકડવાને જે એક જુદો ભાગ પાડવામાં આવે છે, તે ભાગના એક અમલદારે આ વારતાઓ આપી છે, અને તે આપતાં તેણે પોતાની તરફથી હકીકત જણાવતો હોય તેમ તે લખી છે. આ

ચોપડીમાં પણ તેનાજ રાખદેમાં તે આપવામાં આવી છે. તેણે જો કે તે ખરા બનેલા બનાવો ઊપરથી આપી છે, પણ તેમાં ખરા નામ નીશાન ન જણાવતાં જુદાંજ નામ અને નીશાન જણાવ્યાં છે. તોપણ એમાંથી જે ચીત્ર મલશે, તે ખરા બનાવોને લગભગ મેલતુંજ સમજવું. સઘલી મલી એ વારતાઓ આઠ છે, અને તે વીદ્યા મીત્ર ચોપાનીયાંમાંના જાનેવારી ૧૮૮૪ થી જાનેવારી ૧૮૮૫ સુધીના અંકોમાં પ્રથમ છાપી હતો. તેમાં તે આપવામાં, જેમ દેશીઓનો વારતાનો શોક પુરો પાડવાની નેમ રાખવામાં આવી હતી, તેમજ એકને એક જાતની અને કલપીત વારતાઓને બદલે ખરા બનાવોની અને નવીન પ્રકારની વારતાઓ તરફ તેમનું વલણ કરવાની મતલબ પણ રાખવામાં આવી હતી. ધારવા પ્રમાણે વાંચનારાઓ માં તે પસંદ પડતી થઈ પડ્યાથી, તેમજ તેને ચોપડીના આકારમાં છાપી જાલવી રાખવા તથા વધારે ફેલાવવાની ઇછા ઘણીક તરફથી જાહેર થયાથી, તેમને આ રીતે નવસેરથી પ્રજા હજુર મેલી છે.

મુંબઈ સમાચાર આશીસ,

ફેબ્રુઆરી ૧૮૮૬.

~~૨૭૮૨~~ ૨૭૮૨
છુપી પોલીસખાતાના
ભેદભરમો.

વારતા ૧લી.

લગ્નનું કારણ કરનારાં એક
ખાતાનું ભોપાણું.

ઈંગ્લેન્ડ મધ્ય કેન્ટનાં પ્રગણાના રૈહનાર
વીલીયમ્સ નામે એક જવાન એક દીવસે
મારી આગલ આવીને પોતાની નાહસી ગયલી
ધણીયાણોનો પતો મલવી આપવાની ફરમાસ
કીધી. તેણે પોતાનો જ હેવાલ મારી આગલ
જણાવ્યો તેપરથી મને માલમ પડ્યું કે, ના-
હસી ગયલી મીસીસ વીલીયમ્સ જોડે મારા
ધરાક મી૦ વીલીયમ્સનાં લગ્ન ત્રણ વરસનો
વાતપર થયાં હતાં. તોપણ એટલા અરસામાં
તે આપડાએ પરણેલી જીંદગીનું સુખ એક
મહીના કરતાં વધારે મુદત ભોગવ્યું ન હતું,
અને તેટલાં થોડાં સુખ માટે મેહનત અને પ-
હસાનો જ ભોગ તેને આપવો પડ્યો તે અતી
ધણો હતો. ધરમગુરૂએ કદી નહીં તુટે એવા

જામના શાંઠથી તેમને જોડાયલાં જણાવ્યા પછી દશ દીવસમાંજ મી० વીલીયમ્સને માલમ પડ્યું કે તેની ઘણીયાણીના ફૂટો, મીઠાજ અને ઇતરાઈ, એક એકતની સ્ત્રી કરતાં કોઈ મોટે ઘેરનાં બાઈ સાહેબને વધારે માફક આવે તેવો હતો. મી० વીલીયમ્સના પોતાના કેહવા પ્રમાણે, જોકે તે માતખર નહીં હતો, તોપણ ખાદાની મેહરથી પાચ પછસે સુખી હતો; અને મધ્યમ હદમાં મોજશાખ આહનારી ઘણીયાણીને તેણીની મરજી મુજબ લાડ લડાવવાને તે તથ્યાર હતો, પણ તેનાં બાઈ સાહેબને કાંઈ એટલું દરકારમા ન હતું. તેવણુ તો કોઈ દોહતવાન ઉમરાવને ઘેર જતાં રસતોભુલી જઈને આ ભોલા ગામડીયાની જુપડીમાં આવી ચડીયાં હતાં.

પણ મી० વીલીયમ્સનાં દુખનું શેવટ એટલાંમાજ આવી રહ્યું નહીં. તેને માલમ પડ્યું કે, પાદરીએ તેને તેની ઘણીયાણી સાથે નહીં, પણ તેણીના માંગતાં જોણાં સાથે પરણાવ્યો હતો. પરણવા પછી થોડેજ દીવસે મીસીસ વીલીયમ્સના કરજદારો તરફથી વકીલની મારફતે એકેક પછી એકેક નોટીસ અને સમનસ આવવા લાગા. એક સ્ત્રીએ કુમારી હાલતમાં કરેલાં કરજ માટે, તેણી પરણવા પછી તેણીના ભરથાર જવાબદાર થાય છે તે વાત

મી० વીલીયમ્સને સ્વપનામાંથી અબર ન હતી. પણ દીવાની કાયદાની આ કલમ, પોતાની ધણીયાણીની મેહરખાનીથી તે શીખ્યો. ને નોટીસો અને સમનસો તેનાપર આવ્યાં, તેઓમાં સરવેથી વધારે ધમકી ભરેલી નોટીસ, “ધરમ ખાતે નાણાં ધીરનારી મંડલી,” એવે નામની એક મંડલી તરફની હતી, કોઈ ધુતારા શખ્સે લેક્ષિને ડગવાના ઇરાદાથી આ ખાતું ઊભું કર્યું હતું; અને આખી મંડલી તેના એકલા માંજ સમાઈ હતી. ધરમ ખાતે નાણાં ધીરવાનું એકું માત્ર ધારણુ કરી, સાહુકારો કરતાં થોડક એછિ બ્યાલે તે નાણાં ધીરતો હતો.

વગર કારણે અને અંચીતી આવી પડેલી આ પીડામાંથી છુટવાને શું ઇલાજ લેવો તે વીજી વીલીયમ્સ વીચાર કરવા પડ્યો. પોતાની બહરી સાથે એ બાબદ વીજી જરા મારામારી કરી, અને તેણીની ચાલાક જીભે જપોજપ બાહાર પાડેલી થોડીક ગાણિની શાંખ પામરી હોડીને પછી, અંતે લારડ મેયર પાસે સલાહ લેવાના ઇરાદાથી તે લંડન આવ્યો. પણ લારડ મેયર પાસે જવાનું કાંઈ સેહલ કામ નથી. સેંકડો અરજદારો અને પોલીસ અમલદારો પોતાના મારગમાં આડા ઊભેલા વીલીયમ્સે દીઠા. અહીં એક પોલીસ અમલદારના પુછવાથી વીલીયમ્સે

પોતાનો હેવાલ તેને કહી સંભલાવ્યો. તેણે સઘણું સાંભલવા પછી સલાહ આપી કે, લારડ મેયર એ બાબદમાં કાંઈ કરી શકશે નહીં, પણ કોઈ ચાલાક વકીલની સલાહ લેવાથી સઘણી ગુચવણનો નીકાલ આવી જશે.

આ નવી વાત સાંભળી આપણો ગુચવણમાં આવી પડેલા ભિલો ગામડીયો વધારે વીચારમાં પડ્યો. તેણે લગાર માથું ધવડ્યું, કેમકે પોતાની અકલના ઘોડાને આગલ ચાલતો કરવાને એવી એક ચીમકીની તેને જરૂર હતી. શેવટે પોલીસવાલાની સલાહ માથે ચડાવી વકીલની મદદ લેવાને તે તદ્યાર થયો.

વકીલની શોધમાં તેઓ ખંને જણા લારડ મેયરની અદાલતમાં દાખલ થયા. એક ખીસા કાતર ડામોજની એ પેલા તપાસ ચાલતી હતી, અને મીંડુ ઝૂઝટંગ (છુટ્ટી જીભનો) નામે વકીલ તોહમતદાર તરફથી મુકદ્દમા ચલાવતો હતો. આ વકીલ સાહેબની ઊલટ પાલટ તપાસ કરવાની ઝડપ જોઈ, તથા બચાવ તરફથી તેવણે કરેલું ધરપટ્ટું બાપણ સાંભળી, ખંને જણા દંગ થઈ ગયા. મીંડુ ઝૂઝટંગની કાબેલીયત અને છટા છટાં તેવણનો કુલ અપરાધી ઠર્યો, તોખી વીલીયમસ તથા પેલા પોલીસ અમલદારની નજરમાં તેવણની ખુબી કોઈ રીતે ઓછી થઈ નહીં.

તોહમતદાર અપરાધી હરયો અને મીં
લુઝટંગ બારમાંથો નીકલી પોતાની આફીસ
તરફ આહ્યા, તેમની પુઠે આપણો હારમાર થ-
યલો ગામડોયો બી દોડયો. તેવણુની આગલ
પોતાની સઘલી હકીકત માંડીને તેણે કહી.

મીં લુઝટંગે પોતાનાં આ નવાં કુલને
જણાવયું કે, તેની સામેના સઘલા દાવાઓનાં
નાણાં અદા કરવા શીવાયે, બીજો કશો ચારો
તેને માટે રહ્યો નથી.

નાચાર થઈશ્વમે ધીમે પેલા સરવે દાવા-
દારોનું દેવું પતાવવાને, આ સલાહ પછી વીલી-
યમ્સે કલ્પજ કીધું. માત્ર તેણે થોડોક વીલમ
મેલવવાની આહ્વેશ દેખાડી, અને મીં લુઝ-
ટંગ ખાહ્યો કે, તમારા સર્વે માંગનારાઓને હું
પીછાણું છું માટે તમેને મુદત મેલવી આપીશ.

એ રીતે મુદત મેલવી વીલીયમ્સ પોતા-
ની ધણીયાણીના દરેક માંગનારનું લેણું અદા
કરતો ગયો. વાંચનાર કંદાચ સમજશે કે, મો-
સીસ વીલીયમ્સે પોતાના ભરથારનો આ મેહર-
ખાની માટે ઊપકાર માન્યો હતો; પણ તેવું કશું
બન્યું ન હતું. અલખતાં આ દરેક નહીં ઘા-
રેલી પીડાનો નીકાલ લાવતાં વીલીયમ્સ પોતા-
ની સ્ત્રીને ઠપકો આપતો હતો, જે મુંગે માહડે
સાંબલવાને બદલે તેણી ઉલટી તેની ઉપર દમ

કરતી કે, “તેં પરણીને મને ફસાવી. હું તો સમજતી હતી કે, કોઈ માતખર જવાન સાથે મારાં લખ થશે. તારા જેવા કમનસીબ કંગાલ સાથે પરણવાની મને વકી હતીજ નહી. પરણવાની થોડોજ વખત આગમજ મેં આ સઘલું કરજ કીધું હતું, અને હું પરણવાની હતી તે વાત જાણીનેજ મારા સઘલા કરજદારો મને નર્ચીતાઈથી ધીરતા હતા.” આવી તાનાજની કરીનેજ મીસીસ વીલીયમ્સ મુંગી રહેતી ન હતી, પણ પોતાનાં બાષણો સમાપ્ત કરતી વેલા એકાદ બારી વસ્તુ પોતાના બરથાર તરફ ફેંકી પોતાના સઘલો કરોધ આલી કરતી હતી.

આ સઘલી ખટપટ, ગલે ગાંઠ અને મા-હડે હુચો દેઢને વીલીયમ્સ ખમતો જતો, અને દરેક માંગનારનું લેણું અદા કરતો હતો. દરેકનાં નાણાં આપવા આગમજ મીંડુ ઘડંગની સલાહ તે લેયા કરતો હતો; અને તેવણ તેને તે કરજ અદા કરવા શીવાયે બીજી કશી સલાહ આપતા ન હતા, અને તે ઉપયોગી સલાહના બદલામાં જે થોડી ઘણી ફી વીલીયમ્સ તરફથી મલે તેપર તેવણ શુકરાના ગુજારતા. એક બે વાર વીલીયમ્સે તેમને પુછ્યું કે, પોતાની સ્ત્રીનો કરજદાર હાલત તથા વહુડકણા સ્વભાવનું કારણ જાણતી તેણીથી તલાક મેલવી શકાશે કે

નહી. મીંડ લુઝટંગે ના-તો જવાબ દેવાથી વીલીયમ્સે ઈંગ્રેજ કાયદાની એ એક મોટી ખામી જણાવી, તે વીશે થોડોક બચાવો કીધો. મીંડ લુઝટંગે તેને સલાહ આપી કે, “જો મીંડ સીસ વીલીયમ્સથી તમો કંટાળ્યા હોય અને તેણી તમારેથી છુટી પડવાને રાજી હોય, તો ખાતે જણાવો રાજી ખુશીથી જીવું રહી શકશો; પણ તેણીનાં બરણ પોશણનો નવો ખર્ચ તમારે માથે પડશે.”

આ સલાહ પર અમલ કરવાને વીલીયમ્સે સાફ ના પાડી. તે બિલ્કયો કે, “એ બધી પાછલ આટલો બધો ખર્ચ કરવા પછી તેને મારા હાથમાંથી જવા દેજો, એટલો મુશ્કેલી હું નથી.”

એ રીતે વીલીયમ્સ પોતાની માંધી કોમતની ધણીયાણીને ઘેર રાખીને તેણીનું કારજ બરતો ગયો. જો દુકાણું તેણે એકઠી કરી રાખી હતી, તે સઘલી ઘસડાઈ જવા છતાં, કે ટકું કરજ તથા વકીલનો ખર્ચ આકી રેહવાથી, આગલ કેમ કામ લેવું તે માટે પાછો મીંડ લુઝટંગ આગલ તે સલાહ લેવા આજ્યો.

મીંડ લુઝટંગે તેને નાદારી ફોરજનો આશરો શોધવાની બલામણ કીધી; અને જણાવ્યું કે, તેની સઘલી હાલત ફોરજ આગલ રજી કરવાથી ફોરજ તેના પર દયા કરી જરૂર તેને, નાદારી કાયદાનો લાભ આપશે.

આ વીચાર વીલીયમ્સને પસંદ પડ્યો નહી. નાદારી કાયદાના ગમે તેવા કાયદા હોય, તોયી વીલીયમ્સને ખબર હતી કે, એક ઉદાર કાયદા અને દયાલુ જડજની મેહરખાનીનો તેને લાભ મલે તે આગમજ, તેને પોતાનું ફલક્રુપ એતર તથા બીજી માલ મોલકત પોતાની ધણીયાણીના બુખા કરજદારોને હવાલે કરી દેવી પડશે.

શવટે વીલીયમ્સે પોતાનાં એતરપર સાહડી સાતસો પાંચીંડ યાને સુમારે સાહડા સાત હજાર રૂપયા ઉછીના કહડાવવાની મોં લુઝઠંગને પરવાનગી આપી.

બાકી રહેલા સઘલા દાવા, માંગનારાઓ ના વકીલોનો ખરચ તથા મોં લુઝઠંગની વારંવારની ફી વગેરે, એ ઊછીનાં કહડાવેલાં નાણાં માંથી અદા થયું, અને ઘણીજ નાની રકમ તે માંથી બાકી વધી. આખરે બધી પીડાનો અંત આવેલો માની તે ઘેર ગયો અને પોતાની ઘણી યાણીને તે વીશની ખબર લગાર ગુસ્સા ભરેલા શબ્દોમાં આપી. આથી વલી નવી મારામારી ખત્તે વચે જગી. મીસીસ વીલીયમ્સે પોતાના ખરચારને કંજુસ, ઠગારા, વગેરેના એલકામેથી નવાજીને પછી ધમકી આપી કે, કંઈ નહીં તો માત્ર તેને સજ કરવાના ઈરાદાથી તેણી નવ.

કરજ કરશે. વલી તેણીએ વધુ જણાવ્યું કે,
હજી બીજા કેટલાક કરજદારો ખાકી રહ્યા છે,
તેઓને પણ તેણી ઊતાવલે ઉઘરાણી કરવાની
ચેતવણી આપશે.

મીસીસ વીલીયમ્સની ઉપલી ધમકી કાંઈ
ખાટી ન હતી. તેણીએ બીજી દીવસે અરેઅર
કેટલાંક કાગળો લખીને પોસ્ટમાં નાખ્યાં, અને
એક અઠવાડિયામાં પાંચ છ વકીલાની નોટીસો
વીલયમ્સ પર આવી લાગી.

વીલીયમ્સની સઘલી ધીરજનો હવે અંત
આવ્યો. તેણે ઘરમાં મોટું રમખાણ મચાવી
મેલ્યું. દેવાઈ એટલી ગાણે તેણે પોતાની સ્ત્રી
ને દીધી અને શિવટે તેણીનાં શરીર ઉપર તેણે
હાથ જાયકર્યો. પોતાના સઘલાં જોરથી તેણી
તેની સામે થઈ; અને બંને વચ્ચે ખુબ જોરથી
મારામારી ચાલી. મારામારીમાં મીસીસ વીલય-
મ્સનો છાતી આગલનો પોશાક ફાટી ગયો;
અને તેમાં છુપાવેલાં એક કાગળનો છેડો વી-
લીયમ્સની નજરે પડ્યો.

આ છુપાં કાગળ વીશે વીલીયમ્સનાં મ-
નમાં તરેહવાર શક ઉત્પન્ન થયા. તે જોતાંજ
તેનાં ચહેરે બદલાઈ ગયો. એક ખુનપર ચહ-
ડેલા માણસના જેવો તે વીકાલ દેખાવા લાગ્યો.
તેણે મીસીસ વીલીયમ્સને ગરદનમાંથી મકડી

અને એક લાંબી છરી પોતાના ગળવામાંથી
એંચી કાઢાડી. કાંઈ ખુન કરવાના ઇરાદાથી
તેણે એ છરી કાઢાડી ન હતી; પણ તે વતે મી-
સીસ વીલીયમ્સને પોશાક વધારે ફાડીને પેલું
કાગળ તે બાહાર કાઢાડવા ઇચ્છતો હતો.

છરી જોતાંજ મીસીસ વીલીયમ્સ ગભ-
રાઈ કે, તેણીના બરથાર તેણીને ખેળન કરવા
છત્રે છે, અને તે ખ્યાલથી તેણીનું સંઘર્ષ જ-
હનુન નરમ પડી ગયું. એક બાલક મીસાલ
નરમ બની જઈ તેણી ગુઠણપર પડી અને પો-
તાના બરથાર પાસે દયા માંગવા લાગી.

વીલીયમ્સ પોતાની ધણીયાણીની ઝાટી
ધાસ્તી ચેતી ગયો; અને તેના લાલ લઈ તેણે
તેણી સામે છરી તાકી અને ખુમ પાડી બોલ્યો,
“મને પેલું કાગળ આપી દે!”

“મારી પાસે કશું કાગળ નથી! ઝોહ!
મારા ઝોદા! અરે! માન, માન, એ કાગળ
તારા કામનું નથી!” એમ મીસીસ વીલીય-
મ્સે કાલાવાલા કરી તેને ઊડાવા માંગ્યો.

વીલીયમ્સે પોતાની હઠ છોડી નહી,
અને છરી તેણી સામે વધારે મજબુતીથી તા-
કીને પાછું કાગળ માંગ્યું. તેની ધણીયાણીએ
પોતાને તદ્દન નાચાર હાલતમાં દીઠી અને તેને
તે કાગળ કાઢાડી લેવા દીધું.

તે કાગજમાં શું હતું? એક નવા પર-
ણેલા ભરથારની લાગણીને સખતમાં સખત
ઈજા કરે એવું તે કાગજ હતું. તે વાંચતાં વી-
લીયમ્સને જણાયું કે, તેની સાથે પરણવા આ-
ગમજ તેની સ્ત્રીને એક બાલક થયું હતું;
અને તે બાલકને એક બોરડીગ સ્કુલમાં તે-
ણીએ મેલ્યું હતું, જે સ્કુલનો પગાર ચણ્ડી
જવાથી તેનાં નાણાં તાકીદે મોકલવાની તેના
માલિકે માંગણી કરી હતી.

મીસીસ વીલીયમ્સ તથા તેણીનાં કરજથી
છુટો થવાને આ કાગજ એક અગત્યનું સા-
ધણ થઈ પડશે, એમ માની વીલીયમ્સ લાગ-
લોજ ગાડીમાં મેસી પોતાના વકીલ મીં. લુ-
ઝટંગ પાસે લંડન આવ્યો.

પણ તેના નસીબમાં હજી નીરાશીજ
હતી. વકીલે તે કાગજ વાંચવા પછી જણાવ્યું
કે, કુંવારી હાલતમાં એક સ્ત્રીએ કરેલી નાદાની,
પરણવા પછી તેણીને તલાક આપવા માટેનાં
કારણ તરીકે ચાલી શકે નહીં. વકી તેણે વી-
લીયમ્સને બીજી એક નાખુસ ખબર આપી
કે, તે બાલકનું ભરણ પોશણ કરવાની ફરજબી
તેનેજ માથે અને મીસીસ વીલીયમ્સનાં સઘલાં
દેવાંની જવાબદારીબી તેનેજ માથે રહે છે.

મીં. લુઝટંગ સાથની મુલાકાતનું શેવટ
એટલુંજ આવ્યું કે, પોતાનાં ખેતરપર વલી

વધુ નાણાં વ્યાજ કહડાવવાની પરવાનગી, વીલીયમ્સે પોતાના વકીલને આપી.

નહી ધારેલી પીડાઓ અને અટપટથી વીલીયમ્સ એટલો તો કંટાળી ગયો કે, પોતાની સ્ત્રીને સખત સજા કરવાનો તથા તેણીપર મન્યુત આંકોશ રાખવાનો ઠેરાવ કરી તે ઘર તરફ આંગ્યો. પણ અહીં તેને માટે બીજી નાસીપાસી તક્યારજ હતી.

ખરચારની ગેરહાજરીના લાભ લઈ મીસીસ વીલીયમ્સ કેથે નાહાસી ગયલી માલમ પડી. તપાશ કરતાં એટલું માલમ પડ્યું કે, તેણી લંડન તરફ નાઠી હતી. લખો માણસો વચે લંડનમાં તેણીના પતો મેલવેલા મુશકેલ થઈ પડ્યો; અને તેથી મી. વીલીયમ્સ મારી મદદ લેવા આવ્યો હતો.

મી. વીલીયમ્સે ઊપલી હકીકત મારી હજુર રજુ કીધી, તેમાં એક મુખ્ય ખચર આપવાના તેણે પેહલેથી અખાડા કીધેલા મેં જોયા. પોતાની ધણીયાણી સાથે તેને પેહલાં કેમ પીછાણ પડી, તે તેણે મને બીજકુલ જણાવ્યું ન હતું; અને તેથી તે માટેના ખાલાસો હવે મેં તેની પાસે માંગ્યો.

“અલખતાં મારે એ ખાખદ તમોને જણાવવી જોઈયે,” તે ખાલ્યો.

મેં કહ્યું “ ખચીતજ.”

“ ઠીક છે; તયારે સાંભલો,” એમ કહી તે પોતાના કારજની કાહાણી મારી હજુર કે-
હવા લાગો.

તે બોલ્યો, “ એક દીવસે વર્તમાન પત્રમાં મેં એક લખનું કારજ કરનારાં ખાતાં વીશે જાહેર ખબર વાંચી. એ ખાતાંનું કામકાજ કેવી રીતનું હતું તે જાણી જાણવા ઇચ્છતા હોય, તેઓએ તે ખાતાં વાલા-
ઓ પર અરધા કાગિત મોકલી તેમની મદદ નજર મંગાવી લેવી, એમ જાહેર ખબરમાં હતું. આ વાંચી મેં પોસ્તગી મારફતે અરધા કાગિ-
તની કીમતની સ્થાંપત્રી ટીકટો ખીડીને તે મ-
દદનજર મંગાવી. તે વાંચતાં માલમ પડ્યું કે, જુ કુંવારાં માણસો આ ખાતાંની મારફતથી પરણવા ઇચ્છતાં હોય, તેઓએ એક ગીત્રીની કીમત આપી પોતાનું નામ તેમની આશીસમાં નોંધાવવું; અને પોતાનો એક ફોટોગ્રાફ પણ તેઓપર મોકલી આપવો. એ પ્રમાણે, મારા ફોટોગ્રાફ સાથે જોઈતાં નાણાં મોકલી આપી, લખનું કારજ કરનારાં ખાતામાં મારું નામ મેં નોંધાવ્યું. થોડા વખતમાં મને એક અંજાણા શખ્ષ તરફથી એક કાગજ પોસ્ટમાં મળ્યું. તે શખ્ષે પોતાને મજકુર ખાતાંના સેકરેટરી

તરીકે ઓલખાવી, મને જાણાવયું કે, બીજા પાંચ પાંચિંડની વધુ શી આપવાથી, ફેટલીક પરણવા ઇચ્છતી સ્ત્રીઓના ફેટોગ્રાફો, એ ખાતાંની આશીસમાં જઈને હું જોઈ શકીશ. એ પ્રમાણે લંડનમાં એ ખાતાંની આશીસમાં જઈને, પાંચ પાંચિંડની મોંઘી કીમતે, આશરે એકસો બાનુઓના ચેહરાના નમુના મેં જોયા; અને તેમાંથી એક પસંદ કીધો. મીસ ફ્રાન્સીસ જોનસ નામે કન્યાનો એ ફેટોગ્રાફ હતો, એમ મને જાણાવવામાં આવ્યું. વલી તેણીના દેખાવ વગેરેનું એક લખેલું વરણન, તે ખાતાંના લાગતા વલગતાઓએ વાંચી સંભળાવ્યું. તે ઊપરથી માલમ પડ્યું કે, મારી પસંદ કરેલી પ્રીયા ત્રેવીસ વરસની, ઊંચા કદની, પતલા બાંધાનો અને ખુબસુરત દેખાવની હતી.”

વીલીયમ્સે પોતાની ઘણીયાણીથી કાંઈ સારી રકમનાં પૈસાંની આશ રાખી હતી કે નહીં, તે જાણવાની મને જરૂર હતી; પણ તેને તેવો સવાલ પૂછવા શયદામાં નહીં પુછતાં; ભરમમાં પુછ્યું, “તેણી વીશે બીજા કાંઈ વાત તમોએ પુછી નહીં ?”

“તેણી આખરૂદાર દેખાવની તથા સારી ફેલવણી પામીલી છે, એવી મને ખબર મળી હતી.” જરાક અચકાતાં અચકાતાં વીલીયમ્સે મને આ જવાબ આપ્યો.

મેં મારો, સવાલ જરા વધારે ઝોલા આ કારમાં મેલી પુછ્યું “તેણીના મીત્રો, કુટુંબ, તથા હાલત વીશે તમને કશો ઝોલાસો તમારા કારજ કરનારાઓએ જણાવ્યો નહીં ? ”

તે જાહેરો, “નહી, તે બાબતની તજવીજ હું પોતેજ કરી લઈશિ, એવો મારો વીચાર હતો તેથી તેવા સવાલો મેં પુછ્યા નહી.”

મેં જાણું કે, વીઝીયમ્સ મને ઉડાવવા માંગે છે; અને તેથી મેં તેને તે વીશે ખુલ્લો છશરો કરી જણાવ્યું કે, તમે પદસાની આશા પોતાની થનાર ધણીયાણીથી રાખી હતી કે નહી, તે બાબત જાણવાથી તમારું પોતાનું કામ બજાવી આપવામાં મને ઘણી સગવડ પડશે.

આવા ખુલા સવાલથી તે લગાર ગભરાટમાં પડ્યો; અને જરા રતી માધું ધવડીને આખરે ખરો જવાબ આપ્યો. તે જાહેરો, “જાદાની મેહરબાનીથી મારી પોતાની નાની સરખી સ્વતંત્ર મીલકત છે; અને તે સાથે મારી બઈશીખી થોડું ઘણું લાવે તો ઠીક થાય, એવો મારો વીચાર હતો. મારો મરનાર બાપ કેહતો હતો કે, ખુબસુરતી, પ્યાર, એ સજી ઠીકછે; પણ તે વડે કંઈ માણસનું પેટ ભરાતું નથી. મરનારના તે સુખનો મને વાજબી લાગવાથી તે મુજબ વરતવાની મારી મરજ હતી.”

આ ખરા જવાબથી મને સંતોષ થયો; અને હવે નર્મીતાઈથી પોતાનો હેવાલ આગલ લંબાવવાને મેં તેને રજા આપી.

હવે ધીરજથી પોતાનો હેવાલ આગલ લંબાવતાં તે બોલ્યો, “મારું કારજ કરનારાઓએ મને ખાતરી આપી કે, મારી થનાર ધણીયાણીનાં નામપર ચાર હજાર પાંચિડનું ટ્રસ્ટ થયલું હતું. અને તે પરણતાંવારજ તેણીના ભરથારને સવાધીન થાય એમ હતું. વલી તેઓએ મારી પાસે કબ્જા કરાવ્યું કે, મને એ દાલત મલે, એટલે સેંકડે પાંચ ટકા જીવનું કમીશન, મારે આ કારજ કરનારાં ખાતાને આપવું. તે લુચાઓએ પોતાનાં કમીશનની વાત એટલી તો આતુરતાથી જણાવી, કે તેઓ મને ખાટી આશા આપે છે, એવો શક તે વેલા મારા મનમાં બીલકુલ આવ્યો નહી. હવે મને માલમ પડે છે કે, મારા મનમાં કશો શક બિપજ નહી, તેથી તે લુચાઓએ ખાટી આતુરતા દેખાડી હતી.

“મેં મારી ધણીયાણીને લગતી સરવ હકીકત સાંભલી લેવા પછી, તે તરફ પસંદગી દેખાડી ત્યારે તેઓએ મને કહ્યું કે હવે તમો નર્મીત થઈ ઘેર સીધારો; બાકીનું સરવ કામ હમો તમારી તરફથી તઈ.

યાર કરશું. તેઓ બોલ્યા કે, મીસ જોનસ બહુજ શરમાલ સ્વભાવની છે, માટે તમારી સાથે મુલાકાત કરવાવા આગમજ તેણીને ઘણીજ સમજાવવી પડશે. હવે હું અરધ નચીત હાલતમાં પાછો ઘર તરફ ફર્યો.

“ બે ત્રણ દીવસ પછી મારું કારજ કરનાર ખાતાંના સેક્રેટરીએ એક કાગલ લખી મને અરજ કીધી કે, તેઓની આફીસમાં મારે એકવાર ફરીથી તસ્દી લેવી. તે મુજબ એક વાર ફરીથી તેમને મલવા હું ગયો. મારી દીકરારને આ વેલા મલવાની મને આશા હતી; પણ તે પાર પડી નહી. સેક્રેટરીએ જણાવ્યું કે, મીસ જોન્સ મારે ફોટોગ્રાફ જોધને તેમજ મારે લગતી સરવ હકીકતો સાંભલીને સંતોષ પામી હતી. પણ હજી તેણી મને મલવા આગમજ, નહી વીચારપર આવવા માટે થોડા દીવસ થોભવા માંગતી હતી. એટલી અખર આપી સેક્રેટરી બોલ્યો, ‘અમો તો આવાં ધીરાં કામથી બહુ કંટાલી ગયા છઈય, પણ શું કરયે? જવાન માણસોનાં બલ્લાંને ખાતર આ ખાતું અમોએ જીંભું કર્યું છે, અને તે કામ અમારે બજાવવુંજ જોઈયે. પ્યારનું સુખ અને પરણેલી છંદગીની મજાલ તેઓ ભાગવેછે; અને તેને લગતો કંટાલો તથા કડાકુટ અમારે ભાગે આ-

વેછે.' એવી ગંભીરાઈથી તે આ બોલો બોલ્યો, કે તે ગોયા કશા લાભ વીના માતર પરમાર્થ ખાતર પોતાનું કામ કરતો હોય, એમ મને લાગ્યું. પણ તે વીચાર મારા મનમાં જાડાને વાર ટક્યો નહીં; કેમકે આ સર્વ ગંભીર દીખાચો કરવા પછી સેકરેટરીએ મારી પાસે બીજા દસ પાંજીડ પોતાની વધુ મેહનતના બદલામાં માંગ્યા.

“આથી મને લગાર અજ્ઞયબી ઊપજી, મને જે દોલત મારી ધણીયાણીનાં પક્ષાં તરફે મલે તેમાંથી સેંકડે પાંચ ટકાનું કમીશન આપવાની મારી આગલી કબ્જાત મેં તેને યાદ દેવાડી, અને તે કમીશનમાં બીજા હડી ટકા સુધીનો વધારો કરવાની વટોક મરજી મેં જાણાવી; પણ તેટલાંથી તે રાજી થયો નહી. તે બોલ્યો, ‘પક્ષાંનાં નાણાંમાંથી જે કમીશન આપવાનું છે, તે માટે અમારે તમારી સાથે કશું કાયદાસરનું લખત કીધું નથી. તે વાત તો અમે તદન તમારી હિમાનદારી પરજ છોડી છે. તે મલે કે નહીંબી મલે; પણ તેટલાં અમાને આગલ કામ ચલાવવા માટે રોકડાં નાણાં તો મલવાંજ જોઈયે.’

“છ પાંજીડ કરતાં વધારે રકમ ટુંક વખતમાં આપવા પછી, વલી બીજા દસ પાંજીડ નો ખરચ કરવાનું મને બીલકુલ ગમ્યું નહી.

પણ મીસ જોન્સની ખુબસુરતી, કેલવણી, મોલકત, વગેરે વીશે આ તરકટીયા સેક્રેટરીએ ખુબ વખાણ કરવાથી, તેણીને નજરે નજર જોવાની મને બહુજ અધીરાઈ લાગી; અને તેથી મેં શેવટે દશ પાંચિંડ તેને આપ્યા.

“તે બનાવ પછી એક અઠવાડીયાં સુધી મીસ જોન્સ વીશેની હકીકત કારજ કરનારાં ખાતાં તરફથી મને નહીં મલવાથી, હું બહુજ અધીરો પડી ગયો; અને મેં તેઓ પર એક કાગજ લખ્યો. તેના જવાબમાં તેઓએ મને કાગજ લખી સલાહ આપી કે, એવી રીતે અધીરાઈ કરવાથી બધો તાલો બગડી જશે, માટે ધીરજ ધરવી. આ સલાહ માન્ય કરી, ખીન્જુ એક અઠવાડયું મેં સુપકીદીમાં પસાર કરી નાખ્યું, પણ તેટલાં સુધીમાં કસી જાણવા જોગ ખપ્પર નહીં મલવાથી, વલી ખીજો કાગજ લખ્યો. આનો કાંઈક આશા ભર્યો જવાબ મલ્યો; કેમકે, તેઓએ મને બે ત્રણ દિવસમાં તેમની આફીસમાં આગમજથી નકી વખત જણાવીને આવવાની ફરમાસ કીધી. પણ એ વેલાખી મને નીરાશજ થવું પડ્યું. ત્યાં જતાં, સેક્રેટરીએ મને એક સફાઈદાર અક્ષરે અને સભયતા ભરી બાષામાં લખેલો કાગજ બતાવ્યો. તે કાગજમાં, મીસ જોન્સે એટલી બ-

તાવલથી અંને બીજા માણસોની હાજરીમાં આવતાં પોતાને બહુજ શરમ લાગે છે એમ જણાવી, કાંઈ સગવડ ભરેલા વખત તથા જગા ઠરાવવાની વીનંતી કીધી હતી. મેં સેક્રેટરી ને જણાવ્યું કે, જો મને તેણીની નીશાની આપવામાં આવે તો હું તેણીને ઘરે જઈને જાતે મહી આવીશ, અંને સમ્મતી ખટપટ મટી જશે. પણ મારે એ વીચાર તેણે તદ્દન હસી કાઢ્યો. પણ હવે તેણે મારા માર્ગમાં જાણી હરકતો નાખી નહી. બે ત્રણ દીવસમાં મીસ જોન્સ તરફથી એક ચીઠ્ઠી તેણે મને મંગાવી આપી. તે ચીઠ્ઠીમાં તેણીએ સેંટ જોમસીસ પાર્ક, અમારી મુલાકાતની જગા તરીકે ઠરાવ્યો હતો.

“મારી સર્વ અધીરાઈ અંને આતુરતાના હવે અંત આવ્યો. ઠરાવેલે વખતે અંને જગ્યાએ મારી શરમાલ સુંદરીને હું જઈ મળ્યો. તેણીએ શરમાલપણના ઘણાજ દેખાવ કીધો, જે તે વેલા તો હું ખરે સમજ્યો. પેહલીજ નજરે હું તેણીપર મોહી પડ્યો. મારે પ્યાર મેં ખુલી રીતે તેણી આગલ જાહેર કીધો; અંને ઊતાવલથી લખના ગાંઠથી જોડાવાની મેં તેણીને વીનંતી કીધી. તેણીએ મારી માંગણી ખાહલ રાખી; અંને અમારી મુલાકાત પછી એકજ મહીનામાં અમારાં લખ થયાં.”

“અને તમારે માટે તથ્યાર રાખિલો કાંસો, તમારે ગલે બેસાડવામાં તમારા દુશ્મનોને તમે પોતેજ મદદ કીધી.” મેં ટીકા કીધા.

“અચીત, મારાં કમનસીબે મને તેવું સુઝ પડ્યું,” તે બોલ્યો. “મારાં લગ્ન અનતાં સુધી તદન આનગી રીતે કરવામાં આવ્યાં, અમારા કારજ કરનારાઓએ, લગ્નને લગતી કેટલીક ગોઠવણોથી પોતેજ કીધી; અને તે વેલા તેઓએ મારી પાસથી જરૂર કરતાં વધારે પહસા કણાડાવ્યા હતા. મારાં લગ્ન કેવાં નીવડ્યાં, તે તો તમે આગલ જાણી ચુકા છે. છેલ્લી મારામારી પછી મારી ધણીયાણીને મેં કેથે જોઈ નથી; અને તેણીનો પતો મેલવવામાં મને તમારી મદદની જરૂર છે.”

મેં પુછ્યું, “પણ તમેએ તમારા વકીલ મીંડુ લુઝ્ટંગની સલાહ એ બાબદમાં કેમ નહીં લીધી?”

વીલીયમ્સે મને ખોલાસો કીધો કે, મીંડુ લુઝ્ટંગનો ખરચ થોડા વખતમાંજ બહુ ભારી થઈ પડ્યો હતો, માટે હવે વકીલની સલાહ પરથી મારો ભરસો ઊઠી ગયો છે. મેં તેને ચેતાવ્યો કે, મારો ખરચ તેના કરતાં વધારે થશે; તોથી તે મને પોતાનું કામ સોંપવાને રાજી થયો. તે બોલ્યો, “મને તમારી હમાનદા-

રીપર પુરતો હતબાર છે; એટલે તમે જે ખરચ માંગશો તે હું ખુશીથી આપીશ.”

વીલીયમ્સ ગમે તેખી કરીને પોતાની ધણીયાણીને શાધી કાઢાડવાને ખંતી હતો. તેણે મને વધુ ખોલાસો કીધો તે પરથી માલમ પડ્યું કે, પોતાની ધણીયાણીથી તલાક મેલવી, એક માતખર વીધવા સાથે પરણવાની તે ગોઠવણમાં હતો.

મીસીસ વીલીયમ્સ પોતાના ભરથારનેા આશરે છોડી ગઈ; પણ તેણીએ તેના પછસા પરથી હજી પોતાનો ડોલો ખસેડયો ન હતો, એમ વીલીયમ્સે દેખાડેલા એક કાગળપરથી મને માલમ પડ્યું. તે કાગળ એક વકીલની નોટીસ નું હતું, અને તેમાં મીસીસ વીલીયમ્સ ધર છેાડાં જવા પછી ત્રણ માસ સુધી એક હોતલમાં રહી હતી, તે હોતલની માલિકે તેણીને રાખવા તથા ખવાડવા માટેનાં લવાજમના સાહાક પાંઠાડ માટે દાવો કીધો હતો.

એ દાવાના સંખંધમાં મદદ મેલવવાને, લંડનના એક આખરદાર સોલીસીટર આગલ ખમેા ગયા. મીસીસ વીલીયમ્સનેા પતો મેલવવામાં મને સગવડ થાય એટલા માટે તે વકીલે તુરત વેલા કાંઈ ખચાવ નહી ખતાવતાં, નોટીસ મોકલનાર વકીલને અરજ કીધી કે, વાદી

એ તેની સાથે સખતાઇથી નહી વરતતાં થોડે વાર થોખવું. અલખતા આ અરજખાણાનહી રેહશે, એમ અમો જાણતા હતા; પણ માત્ર મને તેટલાં જ વખત નીકળી જાય તેનો લાભ લેઇ મારી શોધો આગલ ચલાવવાને બની શકે તેથી એ અરજ કરવામાં આવી હતી.

વીલીયમ્સપર નોટીસ મોકલનાર વકીલ પ્લાઇમાઉથનો રેહવાશી હતો, માટે હું ત્યાં પેહલે ગયો; અને તે વકીલ કેવી કીસમનો માણસ હતો, તે વીશે સારી રીતે તલાશ કીધી. પછી મેં વીલીયમ્સના વકીલપર કાગજ લખી અરજ કીધી કે, કોઈબી રીતે વીલીયમ્સના નવા કરજદારનું નામ નીશાન મેલવવું. પ્લાઇમાઉથવાલા વકીલ સોડેથી આ નામ અમારો વકીલ સેહેલાઇથી મેલવી શક્યો. વીલંબ માટે નો અરજ નામંજુર કરી, તે વકીલના કુલે વીલીયમ્સપર એકદમ ફરયાદી માંડી હતી; અને તેથી પરતીવાદીના ધારાના હીમાયતી તરીકે અમારા વકીલે વાદીનું નામ નીશાન તેની પાસેથી તુરતજ મેલવ્યું. વાદી, ટેનમાળિય ખાતેની એક હોટલવાલી હતી, એમ માલમ પડ્યું. આ અખર મેલવતાંજ હું ટેનમાળિય ખાતે દોડ્યો. જો મોહલામાં વાદીનું હોટેલ હતું, તે મોહલા હોટલોથી બરેલા હતો; અને તેથી વાદીના હોટે

લની ખરાખર સામેનાંજ એકમાં હું ઉતરયો. ખીમારીને લીધે હવા ફેરફાર કરવાને ટેનમાઉથ ખાતે હું આવી રહ્યો હોજી, તેવું ડાલ મેં ધારણ કીધું. વલી આહીથી મેં લંડન તાર કરીને મારા એકમદદનીસ ડીટકટીવને ખોલાવ્યો. નવાં હોટલના જે આરડામાં હું ઉતરયો હતો, તેની એક ખારી ઘણી સારી જગાએ આવેલી હતી. તેમાંથી મને આસપાસનો, તેમજ અક્સર કરી સામે આવેલાં વાદીનાં હોટલનો સમજા દેખાવ નજરે પડતો હતો. એ ખારીએ ખેસી, વાદીને તયાં બનતા બનાવો ઊપર હું ખારીક ન જર રાખતો હતો. મારાં એ કામમાં જાહજી હર કત નહીં થાય મોટે, એક ખરેખરા સીક માણસ ને છાજતો ચીરડાઉ સ્વખાવ મેં ધારણ કીધી; અને તેથી મારાં હોટલના દરેક નોકરો મારેથી દુરજ રહ્યા. આજો દોવસ મારી કદખીત માંદગીનું જોર ઘણું હોવાથી ચીરડાય-લો રેહવાનો દેખાવ કરી, રાતની વેલા જાણે દરદ નરમ પડવાથી લગાર ખુશ મીજાજી બન્યો હોજી, એવો દેખાવ ધારણ કરતો હતો. વલી તે વેલા મારી હોટલવાલીને ખોલાવીને તેણીને દારનાં એકાદ બે ગ્લાસ આપી ગામ ગપાટા વીશે પુછતો હતો. એ રીતે મને ઘણી ઊખોગી થઇ પડે એવી ખખર તેણી પા-

સેથી મલી આવી. તેણીએ, વીલીયમ્સપર કર્યા હી માંડનાર પેલી હોટલવાલી, તથા તેણીને ત્યાં ઊતરેલાં મીઠાં અને મીસીસ હાવર્ડ નામે ધણી ધણીયાણી વીશે ધણું સખત કર્યાદ કરવા માંડી. તેણી બોલી, “એઓ સરવે એક સરખાં લક્ષ્મી માણસો છે; મીઠાં અને મીસીસ હાવર્ડ ખરેખરાં ધણી ધણીઆણી નથી એમ ધણું લોકોનું મત છે; મીસીસ હાવર્ડ ચાલતીખી પાંચરી દીસતી નથી, મીઠાં હાવર્ડ વેપારી હોવાના દેખાવ કરેછે, પણ ખરેખર તો તે એક જીગારી છે, એવું લોકોનું મત છે; અને એઓ ત્રણે વીશે જ વાત બોલાય છે તે મને કોઈ રીતે ખોટી લાગતી નથી.”

મને આ હેવાલપરથી લાચું કે, મીસીસ હાવર્ડને નામે જણાયલી સ્ત્રી, કોઈજ નહી પણ નાહસી ગયલી મીસીસ વીલીયમ્સ હોવી જોઈએ, અને પેલી હોટલવાલી, તથા તેણીના વર તરીકે જણાયલી શખ્સ હાવર્ડ, એ ખાને જણાં તેણીનાં મલતીયાં હશે.

મારી એ તરફ ખરો પડી. વીલીયમ્સપર કાગજ લખી મેં તેની નાહોડલી ધણીયાણીના સુંદર ચેડરાની શખ્સ મંગાવી; અને તે શખ્સ મીસીસ હાવર્ડને આખેહુખ મલતી આવી. હવે મેં હીમતથી આગલ પગલાં બરવા માંડ્યાં.

મારો મદદનીસ ડીટકટીવ ને આ વેલા આવી પુગો હતો, તેને મેં છુપી રીતે ચેતાવીને મીં અને મીસીસ હાવરડવાલાં હોટલમાં જ ઊતારો કરવા કહ્યું. તે ત્યાં ઉતરે તે આગમજ મેં તેને મારી આગલ આવવા દીધો નહીં, પણ કાગજથીજ તેને સઘલી ચેતવણી આપી. તે પછી જાણે અચીતા મલયા હોય તેવી રીતે અમારા ઘર આગલના રસતામાં એકમેકને મલી ખખર અંતર પુછવા લાગ્યા; અને મેં તેને મારે ત્યાં રાતે જમવા તેડયો. જમતાં જમતાં અમોએ આવતા વખત માટેની દેટલીક ગોઠવણો કરી રાખી. મારો મદદનીસ સારા સ્વભાવનો જવાન હતો; અને તેથી પોતાનાં હોટલમાં સરવ સાથે, તેમાં અકસર કરી મીં અને મીસીસ હાવર્ડ સાથે મલી જતાં તેને વાર લાગો નહીં. જરા લગાર એલખાણુ થતાંજ, મીં હાવરડે તેને અને મને બંને ને પોતાને ત્યાં પાનાં રમવા તેડયા. તે નો તરેં ઘણી ખુશીથી બાહાલ રાખીને હમો ગયા.

પાનાં રમતાં થયલી વાતચીત દરમયાન મીસીસ હાવરડ અથવા બરાબર બોલયે તો મીસીસ વીલીયમ્સે અમોને જણાવ્યું કે, તેણી મીં હાવરડ સાથે બીજવાર પરણેલી હતી. તેણીએ અમોને પોતા માટે ને વીગતો

સમજાવા માંડી તે અમોએ અરી માનતા હોઈ
યે તેવાંજ ડોલથી સાંભલી.

એ રાતે પાનાં રમતાં હું ત્રણ પાંચડ,
અને મારો મદદનીસ આશરે બે પાંચડ, એ
મુજબ હારયા. એ દીવસ સોમવારનો હતો. તે
પછીના શનીવારે એક નજદીકનાં ગામડાંમાં ઉ
જાની કરવા જવાનું નોતરું, મેં તેમને ઉકતી
વેલા કીધું. એ દીવસે, આખો વખત મીં
અને મોસીસ હાવરડ અમારી નજર આગલ-
જ રહે, એમ કરવાની મારી ધારણા હતી, કેમકે
તે દીને થોડી મોજમજાડ ભિયું મારા ધંધાને
લગતું કામકાજ બજાવવાનો મારો વીચાર હતો.

અમારી ઊજાનીનો દીવસ આવી લાગે
તેટલાં, એક કાગજ મીં વીલીયમ્સપર અને
ખીજું અમારા સોલીસીટરપર મોકલી, તે ખાં
ને એજ દીને મારે ત્યાં તેડ્યા. તેમને મારે
ખીજાજ પ્રકારની ઉજાની મેં તથ્યાર કીધી હતી.

શનીવાર આવી લાગો; અને અમો ઊ-
જાણીએ ઉતરી પડ્યા. ઊજાણીમાં અમોને ઘણી
મજાડ પડી. અકસર કરી, હું તથા મારો મ-
દદનીસ બહુજ ખુશ મોજાજ બનયા હતા.
અમો બેમાં વધારે મજાડ કોણે ભાગવો તે
કહી શકાતું નથી. સમજી અને આખરદાર
માણસો તરીકે અમો ઊજાણી પુરી કરી રાતે

પેહલાજી ધરે આવયા. ધર તરફ પાછા વળતાં મારા મેજખાનોને મેં મારે તયાં પાનાં રમવા તેડયા.

અમો શાંતીથી પાનાંની રમતમાં ગુંતા-યલા હતા તેવામાં, હોઠલનાં ખારણું કોઠએ ખાહારથી ડોકયાં. એ અવાજ સાંભળતાં, મેં અને મારા મદદનીસે એકમેકની તરફ જોઈને છુપી ઈશારતો કીધી, જે ખીજાઓના જોવામાં આવી નહીં. હોઠલની દાસીએ તુરત જઈ ખારણું ઊંઘાડ્યું. તેણીએ ખારણું ખોલતાંજ, ચાર માણસો ઊતાવલે મારા ઓરડામાં ધસી આવયા. તેઓ કોઈજ નહીં, પણ આપણો જીનો મીત્ર વીલીયમ્સ, અમારો વકીલ, અને વીલીયમ્સના બે નોકરો હતા. મીસીસ હાવર્ડને વીલીયમ્સે પોતાની નાહોલો ધણીયાણી તરીકે ખોલખી, અને તેઓ વચ્ચે સરવેનાં દેખતાં જઈડો જાગ્યો. હાવર્ડ પોતાની કેહવાતી ધણી-યાણી તરફથી તેમાં સામિલ થયો. મારામારી ધણી વધી પડતે, પણ અમોએ વચ્ચે પડીને તે નરમ પાડી નાખી. મીસીસ હાવર્ડ અને મીસીસ વીલીયમ્સ. એ બંને એકજ છે, એવી સમજા શાહેદીઓએ ખાતરી કરી લેવા પછી અમો ખાહાર નીકળ્યા. વલી અમારા વકીલે સરવ કામ પાકું કરી લેવાના ઇરાદાથી, મારાં

હોટલની મલિક તથા ખીજા કેટલાક શાહેદીઓ ની જીખાની મીસીસ હાવરડ અથવા મીસીસ વીલીયમ્સની વરતાણુકના સંબંધમાં તેજ જગા-એ લેઈ લીધો. તે પછી અમે સરવ જણા લાંડન ખાતે પાછા ફર્યા.

વીલીયમ્સ માટે મારે જે કામ કરવાનું હતું તેના હવે અંત આવ્યો. તેણે પોતાની ધણીયાણીથી તલાક મેલવવાની ફર્યાદી હવે માંડી, કેમકે તેણી સામિના સઘલા પુરાવા મેં તેને મેલવી આપ્યા હતા. ઈનસાફની અદાલતમાં મારી શાક્ષીની જરૂર રહી નહી હતી. જે ખીજા સાક્ષીઓ હતા, તે તદ્દન પુરતા, બલકે જોઈએ તે કરતાં વધારે હતા.

વકાલે વીલીયમ્સને ખાતરી આપ્યા કે, તેના તલાક મેલવવાના મારગમાં હવે કસી હરકત ન હતી, અને તેણે નચીંત મને છુટા છેડાની ફર્યાદી માંડી. તે જીત્યો; અને સેડલથી તલાક મેલવી શક્યો. પણ તેટલુંખી સુખ મેલવવા માટે તેને બહુ ભારે ખર્ચ કરવો પડ્યો. તેના પોતાનો કજીયો ચલાવવાનો ખર્ચ, જેમાં મારોખી ખર્ચ સમાઈ જાયછે, તે ઉપરાંત, કાયદા પ્રમાણે પોતાની ધણીયાણીનોખી ખર્ચ તેને આપવો પડ્યો. વલી તલાકનું હુકમનામું પાકું થતાં સુધી, તેણીનાં બરણ પોષણ માટે વ-

૩૦ ધુપી પાલીસખાતાંના બેદખરનો.

રસ દહાડે બસો પાંજીડને હીસાએ કેટલુંક લવા-
જમખી આપવાની તેને ફરજ પડી. એ નાણાં
મીસીસ વીલીયમ્સે અલખતાં પોતાના સાથી
મી० હાવર્ડ ભેગાં ખરચી આધાં.

એ સઘલાં વચ્ચે વીલીયમ્સને માત્ર એક દી
લાસો હતો; અને તે એ કે, મીસીસ વીલીયમ્સ
જેવી કલાંટ સ્ત્રીથી કાયદાસરનો છુટકારો મેલ-
વતાંજ પેલી માતખર વીંધવા સાથે પરણવાની
તેને આશા હતી. એક બાજુથી એક કલાંટ સ્ત્રી
અને તેણીનાં અંત વીનાનાં કરજનો બોળે દુર
થતાંજ, બીજી બાજુથી મનગમતી ધણીયાણી
અને તેણીની દોલત પોતાના હાથમાં ચાલી આ
વશે, એ વીચાર તેની ઊલટને સઘલી ચીંતા
વચ્ચે ટકાવી રાખતો હતો. પેહલીને હાયથી તો
તે છુટો થયો, પણ પેલી બીજી સાથે પરણ્યો
કે નહી, તે વીશે મેં ખબર મેલવી નથી.

મી० વીલીયમ્સની કાહાણીનું તો હવે
શેવટે આવ્યું; પણ તેની ધણીયાણીને લગતી
થોડીક ખબર મને હાય લાગી હતી, તે વાંચ-
નારને ખચીત જાણવા જોગ લાગશે.

મીસીસ વીલીયમ્સ, અથવા તેણીનું પે
હલું નામ વાપર્યે તો મીસ ફ્રાન્સીસ જોનસ,
એક કુટુંબ વેપારીની દીકરી હતી. તેણીના
આપને વેપારમાં કાંઈ નુકસાન જવાથી, તે પો-

તાનાં કુટુંબને ઈંગલંડમાં પડતું મેલી આસટ-
રેલીઆ ખાતે નાહસી ગયો હતો. એ કુટુંબ-
માં તેની ઘણીયાણી, એક બેટા અને એક બે-
ટી-આપણી વારતાની નાયકા-એટલાં જણ
હતાં. તેણીનો ભાઈ સારો અને મેહનતુ ની-
વડયો, અને ટુંક ધંધો કરીને પોતાનું તથા
પોતાની માનું યુજરાણ કરવા લાગો. મીસ ફા-
નસીસને એક દુકાનમાં કાંઈ નોકરી મલી. પણ
એ કામ તેણી બહુજ કંટાળો ખાધને કરવા લા-
ગી. પોતાની મા તથા ભાઈ જોવો તેણીનો સં-
તોષો સ્વભાવ ન હતો; પણ તેણીના આપનો
ખટપટીયો સ્વભાવ તેણીને વારસા તરીકે મ-
લ્યો હતો. જો દુકાનમાં તેણી નોકરી હતી, ત્યાં
ના કોઈ પુરૂષ કામદાર સાથે આડો વેહવાર તે-
ણીએ રાખવાથી, દુકાન વાલાઓએ ખંતેને ત-
રતજ ખરતાં કીધાં. એ ખતાવ પછી એ વરસ
સુધી તેણીનું શું થયું તે વીશે કરી ખબર મને
મલી નથી. પણ તે પછી તેણી કોઈ પરાયા ગ્ર-
હસ્થ સાથે રહેલી માલમ પડી. આવી હાલત-
માં રહેવાનું તેણીને પસંદ ન હતું. સારા ખુ-
બસુરત ચેહરાની, માફકસરની ફેલવણી પામેલી,
આલાક, અને આખરદાર દેખાવની હોવાથી,
તેણીને પરણીને સારે કેકાણે ગોઠવઈ જવાની
આશા હતી. એ આશા ખર લાવવા માટે, તે-

હીએ મીં વીલીયમ્સને ખાડામાં નાખનારાં પેલાં ઘોતાલ “લગનનું” કારજ કરનારાં ખાતા” નો આશરો શોધ્યો. કોઈ માતખર પણ લગાર ઓછી અફલનો, અને તેણીનો તાબેદાર થઈ રહીને પોતાની સઘલી દોલત તેણીના કબજામાં આપે એવો બરતાર તેણીને જોઈતો હતો. આ વાત તેણીએ પોતાના કારજ કરનારાંએને જણાવી હતી. તેઓએ તેણીને તેજ મુજબનો સાચી મેલવી આપવાની કબુલાત આપી હતી, અને તેવી રીતે ભાલવીને આશરે પચાસેક પાંજીડ તેણી પાસેથી મેલવ્યા હતા. જીવી રીતે તેણી દોલતવાન છે એમ વીલીયમ્સને આ કારજ કરનાર તરફથીઓએ જણાવ્યું હતું, તેવીજ રીતે વીલીયમ્સ માટે તેઓએ ફરાનસીસને કગી હતી. એક લેખે, આઈતી દોલત ધુંડનારાં આ જોડાંને વાજખી શીક્ષા થઈ હતી.

મીં અને મીસીસ વીલીયમ્સની પરણેલી છંદગી કેવી યુજરી, તે તો આપણે આગલ જોઈ ગયા. તેણી પોતાના બરથારનો આશરો છેડી જવા પછી, ઘણી કંગાલયત બરી હાલતમાં આવી પડી. થોડો વખત તો એક વયાળે નાણાં ધીરનાર સાહુકારને ત્યાં ઘરેણાં, કપડાં વગેરે ગીરવી મેલી તેણીએ નાણાં કહડાવ્યાં; પણ શેવટે થોડાંક કપડાં, જે બાહિરનો

આખરદાર દેખાવ જલવી રાખવા માટે તદન જરૂરનાંજ હતાં, તે શીવાય કંઈ બાકી રહ્યું નહીં, ત્યારે તેણી તદન બાંધલિજ થઈ પડી. જો થોડાંપર સંતોષ ધરી કાંઈ આખરદાર ધંધાથી તેણી પોતાનું ગુજરાણું ચલાવવા આહાત, તે તે કાશ મુશ્કેલ ન હતું; પણ તેણીને તો આલસાઈ અને મોજશોખ વાહાલાં હતાં, જે મેલવવા માટે તેણી પોતાની આખર અને નીતી નો વટીક ભોગ આપવાને તદ્યાર હતી. એવી અનીતીમાન હાલતમાં ફેટ્લોક વખત ગુજરવા પછી, હાવર્ડ નામના જુગારી સાથે તેણીને મીનાચારી થઈ. એઉ સરખે સરખાં મલ્યાં, એટલે એક અનીતી ભરી જીંદગીનો સંટો તેઓએ ભોગમાં ઉભો કીધો.

વારતા ખીજ.

ચારી કરવાનું દીવાનાપણું.

એક દીવસે મારી આફ્રીસમાં હું નવરો બેશી વીચાર કરતો હતો કે, હાલ તુરત કાંઈ કામ મારે માટે આવેલું નથી, તેટલાં કુટુંબ સહીત બહાર ગામ ફરવા જાઉં. એવામાં એક માણસ મારી આગલ આવી ઉભો; અને મારી

ખોલખાણુ વાલી લંડનની એક સોલીસીટરો-
ની પેહડી તરફનું એક કાગજ મને આપયું.
મેં જાણ્યું કે, કોઈ નવું કામ આવ્યું ખરું; અ-
ને ખાહર ગામ મજલ મારવા જવાનો વીચા-
ર તુરત પેલા માંડી વાલી મેં તે કાગજ ઉઝેડીને
વાંચ્યું. કોઈ ઊમરાવના ઘેરમાં થયલી ચોરીનો
પતો મેલવી આપવાના સંબંધમાં, કાગજ લાવ
નાર માણસ સાથે ગોઠવણ કરવાની બલામણુ
તેમાં કરી હતી.

તે ચોરી શું હતી તે વીશ મેં ચીઠી
લાવનારને પુછ્યું. જે ઊમરાવનાં ઘરમાં ચોરી
થઈ હતી, તેનો આ ચીઠી લાવનાર માણસ
એક વીશવાસુ ખટલર હતો. તેણે મને પોતાની
વાત જણાવવા માંડી. તે ખોલ્યો, “ અમારા
શેઠનાં ઘરમાં આજ કેટલીક મુદત થઈ તરેહવાર
કીમતી વસતુઓ ચોરાયા કરે છે; અને તેનો
પતો મેલવવાને અમારા ઊમરાવ તથા કાર-
ભારી ગમે એવી મેહનત કરવા છતાં, નીપફલ
થયા છે. થોડે થોડે વખતને અંતરે, એક પછી
એક કીમતી વસતુઓ ઘરમાંથી ગેપ થઈ જાય
છે; અને તેનો કશો પતો મળતો નથી. અમા-
રી ઊમરાવખાનુનાં એકથી વધારે કીમતી ઘરે-
ણાં ચોરાયાં છે; તેણીની બેટીનું કેટલુંક રોકડ
તથા કેટલોક કીમતી સામાન ચોરાયો છે; અમા-

રા શેઠે પોતાની બેડનને તેણીની વરસગાંઠને દીવસે એક ઘણી સરસ બનાવટનું નાનું સો નાનું ઘડવાલ ભેટ આપ્યું હતું, તે આજે થોડાંજ દીવસ થયા ગુમ થયું છે; અને એવી ઘણી ચોરીઓ થઈ છે.

આ સઘલા હેવાલપરથી મને માલમ પડ્યું કે, જે ચોરીનું કામ મને સોંપવાની ઉમરાવ સાહેબની મરજી હતી, તે ઘણીજ નજીવી કાસમની ચોરીઓ હતી. અલબત્તાં મોટાં માણસનું કામ, એટલે તેમાં સારો ખર્ચો મલશે, એમ મારી ખાતરી હતી; પણ આવાં નજીવાં કામ ખાતર, થોડા દીવસ નર્મીત જીવે ખાહર ગામ સેડલ કરી આવવાની મળડુ છોડી દેવાનું મને ગમ્યું નહીં. કંઈખી હીલાં બાહાનાં કાહડી અથવા સેવટે ચોખી ના કહીને, એ પીડા પતાવી દેવાનો મેં વીચાર કર્યો. આવા વીચારથી મેં તેને જવાબ આપ્યો, “ જાઈ ત મેં કહ્યું તે સઘલું મેં ધયાનથી સાંભળ્યું; પણ મને એ વાતમાં કાઈ દમ લાગતો નથી. છુપી પોલીસનાં કરતાં સાધારણ પોલીસને એ કામ વધારે બંધ બેસતું છે. ”

“ નહીં સાહેબ, અમારો વીચાર જુદોજ છે, ” તે બોલ્યો. “ અમારાં શેઠ તથા કારભારી ખાતરીથી માનેછે કે, એ કામમાં કોઈ જુના

અને વીશવાશ પામેલા નોકરનો હાથ છે; અને તેથી પોલીસની દેવડીએ કશી ફરયાદ ન લખ જતાં માત્ર ધુપી રીતેજ એ બાબદમાં તલાશ કરવાનો તેમનો વીચાર છે. હુંબી 'ધાઈ છું' કે, કોઈ જીના માણસનોજ એમાં હાથ છે. જીનાં સીવાય બીજી કોણ એવી હીંમત કરે ? ”

“એ વીશે હું કાંઈ મત આપી શકતો નથી,” મેં ટુકમાંજ જવાબ દીધો.

મારા આવા જવાબથી તે બાપડો મુગો રહી જઈ વીચાર કરવા પડ્યો. જેમ તેમ કરી હું આ કાસર પતાવીજ કહાડવા બેઠો હતો. બની શકે તો થોડી ઘણી મુશ્કેલી સલાહ આપી મેંથી તેને સમજાવી કહાડવાની મારી ધારણા હતી. મેં કહ્યું, “કદાચ તમારા ઘેરની કોઈ આયા, અથવા દાસી, કે એવીજ કોઈ સ્ત્રી નોકરનું આ કામ હશે. જેવી રીતની ચોરી-ઓ થઈ છે, તે પરથી તો મને કોઈ સ્ત્રી નોકર પરજ શક જાય છે.”

તે બોલ્યો, “કંઈ સમજ પડી નથી શકતી સાહેબ. અમારા શેઠ માતપર અને ઘણા આબરુદાર છે. તેવણેના બોહણો વગવ સીધા છે; અને અમારે ત્યાં પુશકલ લોકોની આવજાય છે. એવા મામલા વચે ચોરોને જેવી જોઈયે તેવી તક મળે છે.”

“હા, તેમ્ની ખરું,” હું બોલ્યો. “ગમે તે હો, પણ મારી મદદની જરૂર પડે એવું આ કામ નથી. મારે ઘણાંક અગત્યનાં કામોના નીકાલ આણવાનો છે; અને તેવા સમામાં આટલાં નજીવાં કામ પાછલ મારે વખત રોકવાનું મારાથી બની શકશે નહીં. સાધારણ પોલીસના માણસોની એટલું તો સેહલમાં કરી શકશે.”

તે બોલ્યો, “પણ સાહેબ પોલીસના હાથમાં, એ કામ સોંપવાનો અમારા ઊમરાવનો વીચાર નથી. તવાસં કરતાં કદાચ કોઈ એવું બી માણસ સપડાઈ જાય, કે જેની જાહેર તપાસ કરવાનું તેમને ગમે નહીં. પોલીસનાં હાથમાં એ કામ જવા પછી તો, અમારી મરજી વીરૂધ્ધની, જે સપડાઈ જાય તેની સામે કામ ચલાવવું પડે. વલી સાહેબ, તમારાં મતથી જુદો પડવા માટે મને માફ કરજો, પણ મને એ કામ તમો ધારો છો તેવું નજીવું લાગતું નથી.”

મેં હુશીને પુછ્યું, “શું કેટલાંક ઘરેણાં અને થોડાક સામાનની એક મોટા ઊમરાવનાં ઘરમાં ચોરી થાય, તે ઘણી મોટી વાત થઈ ગઈ કે?”

“અમારો ચોરાયલો સામાન કેવા પ્રકારનો છે તે તમો જાણતા નથી સાહેબ, તે બોલ-

યો. “કેટલાંક ચોરાયલાં સોના રૂપાનાં વાસણો અમારા ઊવરાવના વડવાઓના વખતનાં છે. પોતાના વડવાઓના વખતની જીની ચીજો તરીકે અમારા ઉમરાવની નજરમાં તે ચીજો બેક્રીમત છે; અને તેનો પતો મેલવી આપનારને ધણી સારી રકમનું ધનામ આપવાને તે તદ્યાર છે.”

આ હેવાલથી, તે નવાં કામ તરફ લગાર મારી મરજી અંચાવા લાગી.

“તમારી મેહનતની કદર મારા ઊમરાવ કદી બુલશે નહીં,” પેલો બોલ્યો.

મેં જવાબ વાલ્યો, “તમારો બોલાસો મારાં ધ્યાનમાં હવે બરાબર ઉતરે છે. પોતાનાં કુટુંબનાં જીના વખતથી વારસામાં ઊતરતાં આવેલાં વાસણો, એક ઉમરાવને મનથી ખચીત ધણાં કીમતી ગણાવાં જોઈયે. અલખતાં જો ઊમરાવ પોતાના વીશ્વાસમાં મને લેય છે, તેનું આવું કામ બજાવી આપવા હું ના પાડું તો તે ખોટું કહેવાય. જાઓ હું એ કામ માથે લેવા તદ્યાર છું.”

તેણે જવાબ વાલ્યો, “તમારો મોટો આભાર માનું છું સાહેબ. એ ચોરીનો તમો પતો મેલવશે તો માત્ર અમારા ઉમરાવ ઊપરજ નહીં પણ અમો નોકરો ઉપરથી તમારો

મોટા ઉપકાર થશે. હાલ તુરત સઘલાઓ ચીંતામાં પડ્યા છે કે, કોણ જાણે કોણ ઉપર ચોરીના શક રખાતો હશે. ખરો ચોર પકડાઈ જવાથી, અમારી એ ચીંતાનું શેવટ આવી જશે.”

મેં જોયું કે, મારી સાથે વાત કરનાર આ બલદર બહુ બોલકણો છે; માટે એની સાથે સારી રીતે લંબાણથી વાત કરતાં કદાચ કાંઈ મને પાછલથી કામે લાગે એવો ભેદ મલી શકશે. આ ઘરાદાથી તેને મેં વધુ વાત કરાવ વા માંડી.

“એશક ઘણા નોકરો ધાસતીમાં પડ્યા હશે, પણ તમારે કશી ચીંતા કરવી નહી. મારી ખાતરી છે કે, તમારા જેવા જીના માણસ પર કોઈને કશો શક જાયજ નહી.”

તે બોલ્યો, “મને તો કંઈ ચીંતા નથી; પણ બીચારો અમારો બ્રૂઠો કારભારી ઘણો ગભરાયલો દીશે છે. તે બહુ જીનો માણસ છે. અમારા ઉમરાવના આપના વખતનો તે નોકર છે. તેના આપેબી તેની આગમજ એજ કુટુંબમાં નોકરી કરી હતી. હું નહીં ધારતો કે, તેને બીહવાનું કાંઈ કારણ હોય તેની પર કોઈનેબી શક હોય એમ હું માનતો નથી. તો પણ તે આપડો તેના પર લોડિને શક હોય એવી બીક રાખતો દીશે છે.”

બટલરને પેલા બુઢા કારભારી પર ખરે ખર શક છે, એમ મને આ વાતચીત પરથી માલમ પડ્યું. તેણે તેની તરફેણ કરતો હોય એવો બાહરથી દેખાવ રાખ્યો હતો; પણ અંદરખાનેથી તેની જે મતલબ હતી, તે તેની બોલવાની ઢપછપ પરથી મને માલમ પડી. પણ મને તે કારભારી પર જરાખી શક ન હતો, બલકે મને તો પેહલેથી લાગું કે, તે એ બાબતમાં તદ્દન નીરદોષ છે. આપમતલબ, અમાન પાણું અને અદેખાઈ, એ બટલરને કારભારી પર શક લઈ જવા માટેનાં કારણો હતાં, એમ મેં જોઈ લીધું. આથી, હવે તેનાથી વધુ પુછ-પરછ કરવાની મેં જરૂર દીઠી નહી.

મારા કામ માટે મેં હવે તક્યારી કરવા માંડી. બટલરને મેં કબુલાત આપી કે, આ કામ પર માફ મુખ્ય ધ્યાન રોકીશ. મારી હીલમાલ વીશે બનતાં સુધી દરેકને અજાણ રાખવાની જરૂર હતી. બાહરથી દેખાડવું એ કે, અને અંદરખાનેથી કરવું બીજું; એ રીતે કરવાથી, તે નેમ પાર પડે એમ હતું. પેહલા અખતરો મેં આપણા બટલરપરજ અજમાવ્યો.

“તમો ઘણા પ્રામાણીક અને સમજી માણસ મને દીશો છો,” મેં તેને કહ્યું.

મારા આ શબ્દો સાંભલતાંજ તે હરખ-
થી કુત્તી ગયેલો મને દીશ્યો.

મેં આગલ ચલાવ્યું, તમારી સારી સ-
મજ પર વીશવાસ રાખી શકાશે, એમ મને લા-
ગે છે. હું તમારીપર ભરસો મેલી એક ખા-
નગી વાત કહું છું તે સાંભલો. હું જે વાત
કહું તે તમારા માનવામાં આવે કે નહીં આ-
વે, પણ તમે તે છુપીજ રાખજો. કોઈખી મા-
ણસને તે વીશે એક ખોલ ના કેહતા. અકસર
કરી કોઈ સ્ત્રી આગલ તો એ વીશે એક હર-
કખી નાકાહડશે. ”

આ મુજબ ખોલી હું અટક્યો. મેં ગં-
ભીરાઈ ધારણ કરી જે શબ્દો કહ્યા, તેની આ
ક્રમસમજ માણસપર પુરે પુરી અસર થઈ. તે
શીશામાં ખરાબર ઉતર્યો. તે સમજ્યો કે, મા-
રો તેનાપર પુરો વીશવાસ ખેડો છે. પોતાને
આ નહીં ધારેલું માન મજવાથી, તે અજાય-
બીથી થયું થઈ ગિમ્મો. ભુત પરીયાંના અમત્કા-
રની કોઈ વારતાથી નહીં ઊપજે એટલી અ-
જાયબી, તેને મારા ખોલોથી ઉપજી.

“ તમે મારો વીશવાસ જાલવવા, અ-
ને મારાં કામમાં ખનતી મદદ આપવાને તઈ-
યાર છો ? ” મેં પુછ્યું.

તેણે જવાબ આપ્યો, “ તમારી સેવા-
માં હું હાજર છું સાહેબ. તમે મને જેમ
કહેશો તેમ વરતીશ. ”

મેં કહ્યું, “ ઠીક છે તયારે સાંભલો. આ હું તમને ખુલું કહી દેજો છું કે, મને તમારા બુઢા કારબારી પરજ શક જાય છે. સઁ ઘલાં કારંસતાન મને તેનાંજ લાગે છે. ”

પેલા બેવકુફ હવે મને જાહુગર જ્ઞેવો સમજવા લાગો. તેના આટા શકને મલતુંજ મેં મત આપવાયો, તેના મારીપર પુર ઈતિબાર બેઠો. તોપણ તેણે બાહરથી જીદોજ દેખાવ રાખવાની આટી તજવીજ કીધી.

“ સાહેબ તમે બુલતા હશો. એમ હોય જ નહી. મને તે એવો માણસ લાગતો નથી. ” તે બોલયો.

મેં કહ્યું—“ કદાચ મારી બુલખી હોય. માણસ જાત માટે બુલ તો સાધારણ બનાવ છે. હું ઈછું છું કે, મારી અટકલ આટી પડે; પણ મને નથી લગતું કે, તેમ બને. ”

લગાર આનાકાની સાથે મારાં મતને થોડા ઘણો મલતો થતો હોય, એવો બઠલરે દેખાવ કીધો.

મેં આગલ ચત્રાવયું, “ હવે હું જો કહું છું તે ધયાનથી સાંભલી લેવો. તમારા કારબારીને નજરેા નજર તપાસીને થોડાજ વખતમાં, તેનાં વીશિની મારી તરફ ખરી છે કે આટી, તે વીશે હું ખાતરી કરીશ. તમારા ઉ-

મરાવના મેહલમાં હું તપાસ માટે આવી રહું તે વેળા લગભગ સધણો વખત હું તેની નજ-
દોકમાંજ રહેવા ઇચ્છું છું. એ કામ કેમ બનશે ?
જુઓ, તે વીંશળી મેં વીચાર કરી રાખ્યો
છે. તે કામમાં મને તમારી મદદ પડશે. તેના
વીંશના મારા શકની વાત છુપી રાખી, તમે
તેને એતાવળે કે, તેને જુનો મીત્ર હાંઁ તેણે
વેળા ધારણ કરીને હું તપાસ ચલાવા માટે
મેહલમાં આવી રહીશ; માટે તેણે મને પોતા-
ના મીત્ર તરફે પોતાના ઓરડામાંજ રાખવો,
અને મીત્રજાવની ઢપથીજ મારી સાથે કામ લે-
વું. આ યુક્તીથી તે આપણાં છટકામાં સપડા-
શે. વલી તે પોતાનાં મનમાં મજકાશે, કે, એ
વી રીતે કામ લેતાં તેના પર મને શક નહીં ઊત-
પન થશે; અને તે ઊતારશે તેવી રીતે હું
ઓટે રસતે ઉતરીશ ”

“પણ કદાચ તે આ ગોઠવણ સામે વાંધો
લેશે ત્યારે ? ” તેણે પુછ્યું.

મેં કહ્યું, “ નહીં. તે તેમ કદી કરશે
નહીં. વલી, એ ગોઠવણ સામે વાંધો લેવાની
આપણે તેને તકજ આપશું નહીં. તમે આ-
જે જમને તેને ખબર આપો; અને તમારી પુ-
ઠે કાલ સહવારમાં હું આવી લાગુછું. જો તે
આ ગોઠવણ સામે મનજુતીથી વાંધો લેશે
તો, નહીં તેજ ચોર છે, એમ સરવેને ખાત-
રી થશે ”

બલદર મારી સાથે હવે વધારે તકરાર કરી શક્યો નહી. મારા કેહવા મુજબ સઘલો ગોઠવણ કરવાને કબ્જલ થઈ, તે મેહલ તરફ રવાના થયો.

બીજી સહવારે હું પેલા ઉમરાવના મેહલમાં જઈ પુગો. તે ઉમરાવ ઘણો વીખ્યાતી પામ્યો માણસ હતો. તેની દોલત, અને તેની મોટી મીલકત અને તેના સદગુણોએ તેને મોટે સરવે તરફનું માન મેલવ્યું હતું. ઇંગલંડનાં એક એડાણુ જીલામાં તે વસ્તો હતો. તે ઉમરાવને તથા આ વારતામાંના બીજાં માણસોને, જાહેરની જાણમાં મુકવાને હું ઇચ્છતો નથી; મોટે તેમના ખરા નામ હામ અતરે આપવાનું હું માંડી વાલું છું, તે વાંચનાંરાઓએ મને માફ કરવું. માત્ર અતરે એટલું જ જણાવવું ખસ થશે કે, તે ઉમરાવનો મેહલ જખરો ગંગા પર હતો; અને તેમાં લોકોની આવજાવ પણ તેવી જ હતી. મેહલની આસપાસ ફરતો એક મોટો બાગ હતો. એવો મોટો બાગ વટાવીને મેહલમાં દાખલ થવાને કોઈ છુટારા કદાચ જ રાજી થાય, એમ મને લાગુ. જેમજેમ તપાસ કરતો ગયો તેમ તેમ મારી વધારે અને વધારે ખાતરી થતી ગઈ કે, એ ચોરીમાં તદ્દન અથવા ઘણે ભાગે મેહલમાંનાં જ કોઈ માણસનો હા-

થ છે. મારા સામાનની પેટીમાં, કેટલાંક ધર ફાડવા માટે સુઠારાઓ રાખે છે તેવા હથ-
યારોથી મેં લઘુ રાખેલાં હતાં. સારે ભાગ્યે
મને તે હથયારો લેવાને ધરથી નીકળતી વેલા
વખતસર યાદ આવી ગઈ હતી. અલખતાં એ
હથયારો એક અપ્રમાણીક ધંધાને ખરનાં હતાં;
પણ કેટલીક વેલા ધનસાફ અને પ્રમાણીકપણાં
ને લગતાં કામોમાં એવાં હથયારોનોથી જરૂર
પડે છે.

મારી વારતામાં આગલ ચાલતાં માલમ
પડશે કે, મારું કામ બજાવવામાં એ હથયારોથી
મને કેટલી જરૂરની મદદ મળી હતી.

બટલરે કરેલી અટકલથી તદ્દન ઊલટીજ
રીતે, ઉમરાવના મેહલમાં જતાં તેના કારખારી
એ મને બહુ ખુશીથી પોતાના મીઠના મેહ-
લમાં રાખવાને કબુલ કીધું. તે ઘરડો માણસ ઘ-
ણો આખરૂદાર દેખાવનો અને સારા સ્વભા-
વનો હતો. તેનો દમામદાર દેખાવ, તેનો શાંત
સ્વભાવ, તેની સારી સમજ, અને એક ગરહ-
સ્થને ધ્રાજતી તેની રીતભાત જોતાં મને લાગ્યું
કે, જે હાલત તે ભોગવતો હતો તેના કરતાં
ઘણી ઊંચી પ્રકારની હાલતને સીનગાર આ-
પી શકે એવો તે માણસ હતો. મારાં કામકા-
જમાં મને ખતતી મદદ આપવાને તે તદ્યાર

દીસતો હતો. મેહલના દરવાજા બાહરે તે મને લેવા આવ્યો હતો, અને મેં આગમજ્યથી જણાવેલી ગોઠવણ મુજબ, તેનો એક જુનો મીત્ર હોંગી તેવી રીતની વરતણુક તેણે મારી તરફ દેખાડી હતી. કેટલાક નોકરો મને જોવાને ભિગા મલયા હતા. મને પાછલથી જણાવું કે, એ લોકોપર હમારી ઠગાઇ ચાલી શકી ન હતી. બટલર અંચીતો લંડન જઈ આવ્યો અને તેની પાછલ બીજી દીને હું મેહલમાં જઈ લાગો, તે ઉપરથી તેઓ તરતજ ચેતી ગયા કે, મારી મુલાકાતમાં કાંઈ ધુપી મતલબ છે. મને જોતાંજ, હું ધુપા વેશવાણી એક પોલીસ અમલદારજ છું, એમ તેઓની ખાતરી થઈ ચુકી હતી.

વાચનાર જાણે છે કે, મને પેહલેથીજ કારબારો ઊપર શક હતો નહીં. તે ખુબરોગ માણસને નજરે જોતાં મારો તે વીચાર વધારે મજબુત થયો, અને સેવટમાં મારો તે વીચર ખરેખર પડેલો જોવામાં આવશે.

ઉમરાવના મેહલમાં મને રહેવા તથા ખાવા પીવા વગેરેની સઘળી સગવડ મનમાં નતી રીતે કરી આપવામાં આવી હતી. તેનો બલો કારબારી મને મારાં કામમાં જરૂર પડતી મદદ બહુ ખુશીથી આપતો હતો. મેં આ-

ગલ જણાવ્યું તે મુજબ તેને બાહર ગામથી મલવા આવેલા એક જુના મીત્ર દાખલ હું રેહતો હતો પણ લગભગ સપ્તાહ નોકરો ચેતી ગયા હતા કે, હું છુપા વેશવાસો પોલીસ અમલદાર છું, અને તેથી તેઓ મારી તરફ હમેશ શકની નજરથી જોતા હતા. તેઓ મારેથી દુરનાદુરજ રેહતા, અને તેમને મનથી તો હું એક અનગમતો પરોણો થઈ પડ્યો હતો. તેઓ મને ખુલી રીતે તો કંઈબી કહી અથવા કરી શકતા ન હતા. પણ તેઓ જોવી રીતે મારી તરફ નજર કરતા હતા તે પરથી હું ચેતી ગયો હતો કે, તેઓ મને ખરાં જીગરથી ધીકારતા હતા અને મને પતેલા જોવાને ખંતી હતા.

મને ખોલાવનાર ઉમરાવ સાથે હું જાજો વેહવારમાં આવતો ન હતો. તેના મેહલમાં આવી ઉતરવા પછી એક બે દીવસે મારી અરજ ઉપરથી તેણે મારી મુલાકાત લીધી હતી, જે વેલા ચોરીને લગતી આગલ જણાયલી હકીકત શીવાય કશી વધુ ખબર મને તેનાથી મળી ન હતી.

મારા આવવા પછી કદાચ ચોરાયલાં વાસણોને તેની અસલ જગામાં પાછાં મેલી દેઈ ચોરી કરનાર ધણી છટકી જવાની વેતરણ

કરે, એ મને સવભાવીક લાગ્યું. આથી તેની તેવી કોશેશ અટકાવવાને મેં વાસણની પેટીને કારભારી તથા બટલરની હાજરીમાં મજબુત બંધ કરી સીલ માર્યું. અને તેમને તાકીદ કીધી કે તે પેટીપર મજબુત ચોક્સાઈ રાખવી.

સમજા નોકરોને મેં તપાસી તપાસીને જાવા માંડ્યા. તેમની દરેક હીલચાલપર તેમને અખરબી પડે નહીં એવી રીતે મેં નજર રાખી હતી. પણ તેઓમાંનો એકબી માણસ મને એવો નહીં લાગે, કે જેની તરફ મારો શક ઊસકેરાય. તેઓમાં ઘણા તુંદ મીઠાળ અને ઘ્રાલકા મને દીશયા, પણ અપ્રમાણીક દેખાવ નો મને કોઈ લાગે નહીં.

મેહલમાં આવવા પછી થોડાજ દીવસમાં, ઊમરાવના કુટુંબને એક ગ્રહસથ મારી હીલચાલપર નજર રાખે છે, એમ મને માલમ પડ્યું. દીવસમાં ઓછામાં ઓછો પંદર વીસ વખત તે મને સામે મલી જતો, અને દર વેલા તેની નજર મારી પરજ ગોઠવાયલી હું જોતા હતા. એ ત્રણ દીવસ મારી હીલચાલપર એવી રીતે નજર રાખવા પછી, એક દીને મારી આગલ આવી તેણે વાતચીત કરવા માંડી.

તેની વાતચીત પરથી મને માલમ પડ્યું કે, હું ડીટકટીવ છું તે વાત તેને અખર હતી.

તેણે પેહલેથીજ મને તે ખુસી રીતે જણાવી દીધું, અને મને પુછ્યું કે, ચોરનો કાંઈ સેજ સાજખી પટો મને મલયો છે કે નહીં. એવી કીમતી મતા ચોરાવા વીશે તે મને ઘણી દલ-ગીરી જણાવા લાગો. વહી તેણે ઉદાર દીલથી એવી ધમ્મશ દેખાડી કે, જો કોઈ જુનો નોકર આ કામમાં પકડાય, તો તેને ઉમરાવ પોલીસમાં નહીં ધસડતાં માફ કરે તો ઠીક. ચોરની દયા ખાનારા આ ઉદાર ગુસ્થ તરફજ મારે શક ઊશકેરાયો. દરરોજ તેની સામેનો મારે શક વધતોજ ગયો. જોકે મારી તરફ તે ધણે મીત્રાચારી ભરેલો દેખાવ રાખતો હતો, તોખી મને લાગ્યું કે મને પતેલો જાવાને તે સઠથી વધારે ઈછતો હતો. તે પતલા બાંધાને, ફીકા ચેહરાનો અને દરદી દેખાવનો એક જવાન હતો. તે સારી કેલવણી પામેલો દીસતો હતો. તે અવારનવાર આવીને મારી સાથે વાત કરતો હતો. તેની મુખ્ય વાતચીત, માણસ જાતની પોતાના બાઈબિંધો તરફ ઉદારપણે અને દયાથી વરતવાની ફરજ વીશે હતી. પોલીસવા લાએ તરફ તે ખુલો અભાવ દેખાડતો હતો. હાલની ચોરી કરનાર શખસ જો પકડાય, તો તેને જતો મેલવાની બલામણુ તે બહુ બાર મેલીને કરતો હતો.

૫૦ ધુપા પોલીસખાતાનાં બેદરબો.

આ ગ્રહસ્થ ચોર છે, એમ મારા મન માં નકી ઠરાવ કરી તેની પર મેં મજબુત દે-ખરેખ રાખી. ચોર મલ્યા, એટલે હવે તેની સામેનો પુરાવો મેલવવાને મને સ્વભાવીક રીતે બધીરાઈ લાગી.

ત્રણ દીવસ તેની સાથે સારી રીતે વાત ચીત કરવા પછી મેં ખાતરી કીધી કે, તેજ ચોર છે; અને તે પછી તેના રેહવાના ઓર-ડાની જગા મેં જોઈ રાખી. જોઈ અને બી લાડી વચ્ચે જવું વેર હોય છે, તેવુંજ વેર એક ડીકટીવ અને ચોર વચ્ચે હોય છે. ચોરો અ-મને ધીકારે છે. અને અમે તેમને ધીકારયે છીએ. પેલા ગ્રહસ્થ ચોર છે એમ ખાતરી થતાં તેની તરફ મને ધીકાર છુટવા લાગે તેની સાથે એક ઘેરમાં વસવું, મને અકાર્થ થઈ પડ્યું. જલદીથી તેની સામે પુરાવો મેલવી આ કામથી પરવારી જવાની ઉતાવળમાં હું પડ્યો. તેના ઓરડાની ઝડતી લેવાનીજ ઓટી માત્ર હતી. તે મેહલમાંથી ગેરહાજર હોય તેવી વેલાએ એ કામ બની શકે, માટે તેવી તકની હું રાહ જોવા લાગે. બેજ દીવસમાં મને તે તક મળી. બાંધીમારની સજા કહાડી નખાવ-વાની હીલચાલને લગતી એક સભા મેલવાની હતી, તે સભામાં હાજર થવા માટે મારો

દયાલુ મીત્ર મેહેલમાંથી ગયો. અલખતાં અપરાધી વરગો તરફ તે હંમેશાં દીલસોજ દેખાડતો તો, એટલે આવીસભામાં તેને જવા વીના કેમ ચાલે ? એક તરફ તે મેહેલમાંથી ગયો અને બીજી તરફથી મેં ઉમરાવને ફેરવાડ્યું કે, કાંઈ અગતનાં કામ સર હું તમને ઉતાવળે મલવા માંગું છું. થોડાજ વારમાં તે ઉમરાવ મારી પાસે આવી લાગો. મેં તેને જણાવ્યું કે, તેની ચોરાયલી મતા હું તેને સવાધીન કરવાને થોડાજ વખતમાં શકતીવાન થઈશ. એમ જણાવી હું તેને મેહેલના અંદરના ભાગમાં લઈ જવા લાગો.

થોડેક ચાલીને તેણે મને પુછ્યું, “ તમે મારા મેહેલના સઘલા ઓરડાઓ અને જગાઓ જાણો છો ? તમે નવા માણસ હોવાથી હું ધારું છું કે, સઘલી જગા તમને અપ્પર નહીં હશે.”

મેં જણાવ્યું, “તે વીશે તમે નર્મીત રહેા. મારા ધૂંધાની રહે એવી બાબતોની માહિતી પેહલી મેલવવાની મારી ફરજ છે, અને તે મુજબ અહીં આવવાને પેહલેજ દીને તમારા મેહેલના સઘલા ભાગો હું જોઈ ચુક્યો છું.”

મારો આ જવાબ સાંભલી તે ગુપ્તગુપ્ત મારી પુઠે ચાલવા લાગો. પેલા જવાનના આ રડા આગલ હમો આવી અટક્યા. તે આરડાનાં ખારણાને તાલું દીધેલું હતું. પણ ઘર ફાડવાના સધલો સામણ મેં સાથે લીધેલો હતો. એ ટલે તેમાંથી એક હથવાર કહાડીને તે વતે હું તાલું તોડવા જતો હતો. તેવામાં પેલા ઊંમરાવે મારે હાથ પકડી મને અટકાવ્યો.

“તમે બુલતા હશે,” તે બોલ્યો. “આ આરડો તો મારા દીકરાનો છે.”

તેણે મને અટકાવ્યો ખરો, પણ પોતાના દીકરાનાં પ્રમાણીકપણાં વીશે તેની ખાતરીજ હશે, એમ મને લાગ્યું નહી. તેના ચેહરાપર ધાસ્તી અને દુખ પ્રગટી નીકળ્યાં હતાં.

મેં તેને કહ્યું, “હું બુલતો નથી. મારે મારી ફરજ બજાવવી જોઈયે. પણ તમે નચીત રહો. હું એ વાત કોઈને જણાવનાર નથી. અત્યાર સુધીમાં તમારા સીવાય બીજા કોઈનેબી મેં એ વાત જણાવી નથી.”

આ દીલાસાથી નચીત ‘થપ્પ’ તે ઊંમરાવે મને મારું કામ આગલ ચલાવવા દીધું. મેં તાલું બાંછીને પેલા આરડો ઊઘાડ્યો; અને અમે બંને તેમાં દાખલ થયા. એ આ રડામાં છેક અંદરના ભાગમાં એક મોટો કોઠલો

પડેલા હતા. તે તરફ મારું ધ્યાન એંચાયું. મેં તે કોઠેલા ઊંઘાડયો. તેમાં પેલાં ચોરાયેલાં સઘલાં વાસણો અમારી નજરે પડ્યાં !

આ દેખાવ જોતાં પેલા ઉમરાવનો ચે-હરો બદલાઈ ગયો. યુસા બરયા દેખાવથી તે ચોરડાની બહાર નીકળ્યો અને તેની પાછલ હું બી ગયો. પોતાના લખવાના ચોરડામાં તે ગયો, અને ત્યાં પોતાની એક પર એક એક મને લખી આપ્યો. તે એક લઈ હું મેહલમાંથી નીકળ્યો, કેમકે હવે ત્યાં મારું કામ રહ્યું નહતું. મેહલમાંથી નીકળવા આ ગમજ પેલા બુઢા કારબારીને મેં જણાવ્યું કે, ચોરીનો પતો મને એમ લાગતું નથી માટે હું પાછો જઈ છું.

આવા એકે આખરદાર ઉમરાવનો બેટો પોતાના બાપની નાની સરખી મીલકત, જે પાછલથી મોડે વેડે પોતાનાજ સવાધીનમાં આવે એમ હતું, તે ચોરવાનું મન કરે એ મને નવાઈ નેહું લાગ્યું. પણ પાછલથી મને તેનું કારણ સમજ પડ્યું. તે જવાનને ચોરી કરવાનું માત્ર દીવાનાપણું લાગેલું હતું. આગલખી તેણે એવીજ રીતે ફેટલીક નજીવી ચીજોની ચોરી કરી હતી, એમ મને એક અકસમાત બતાવથી માલમ પડ્યું.

એ જવાન પેહલાં લશ્કરમાં નોકરી રહ્યો હતો. તેના બાપના વગથી તેને એક નાના અમલદારની જગ્યા મળી હતી. તે સારી ફેલવણી પામીશો, મલતાવડા સવભાવના અને ઘણા અંદાજનસર રેહનાર માણસ હતો. પોતે અંદાજનસર રેહનાર હોવા છતાં ખોજ માણસ માણસોની સંગત તરફ તે ખુબો અનગમ બતાવતો હતો નહી, પણ તેઓ સાથેની તે સારી રીતે વરતતો હતો. આથી સઘલા અમલદારોના તે માનીતો થઈ પડ્યો હતો, પણ તેનું એ માન થોડોજ વખત રહ્યું. તે લશ્કરમાં દાખલ થવા પછો થોડી મુદતે, તેના બાઈબિંધ અમલદારોને લગતી તરેહવાર નાની નાની ચીજો ચોરાવાની ફરયાદ ઉઠવા લાગી. આજે કોઈની વીટી ચોરાતી, તો કાલે કોઈનું ઘડયાલ ગેપ થવાની ફરયાદ સંભલાતી, તો વલી ખીજે દીને કોઈની સોનાની તપકીર લેવાની દાખડી યુમ થયલી જણાતી. એ રીતે ફેટલાક દીવસ સુધી ચાલવા પછી, ચોરનો પતો લાગે. સરવને અજાણી સાથ માલમ પડ્યું કે, તેમનો માનીતો અમલદારજ આ ચોરીઓ કરતો હતો. આ બાબતમાં કાયદાસરના ઉપાયો લેવાને ફેટલાક અમલદાર તઘવાર થયા, પણ એકે વચે પડીને સમસું માંડી વલાવયું. તે વચે પડનાર ગ્રહસ્થે માથે લીધું

કે, આ જવાનને લશ્કરમાંથી જતો રહેવાને હું સમજાવીશ. એ સરતે સઘજાઓ તેની સામે ક-શો જીપાય લેવાનું માંડી વાજવાને કબુલ થયા. પેલા ગરહસથે આ જવાનને કોઈની બાહુએ લ-શ્કરી નોકરી ઉતાવળે છોડી જવાની બલામણુ કીધી. એ વાત અલખતે તેણે ઉપકાર સાથ ક-બુલ કીધી. આ અંચીતા બનાવ અને તેની નામોશીની અસરે તેનાં મગજ પર ઘણું દયા-ણુ કરવાથી તેની તબીબતમાં ખીગાડો થઈ આ વયો, અને તેથી માંદગીનાં કારણે તે નોકરી પર થી લાંબી મુદતની રજા મેલવી શકયો. તે પછી તેણે રાજનામું આપ્યું.

લશ્કર છોડવા પછી તે રાજદુવારી કામોમાં ધ્યાન આપવા લાગો, અને શેવટે પારલામેંટમાં વટીક દાખલ થયો. જે પેલા તેણે પોતાના બાપનાં વાસણો ચોરયાં તે પેલા તે પારલામેંટ ના એક મેમ્બરનો અધીકાર ભાગવતો હતો; અને આજ દીન સુધી તે પારલામેંટમાં ખીરાજે છે. કોઈની અગતયની બાબતે પારલામેંટમાં એવી પસાર ન થઈ હશે, જેના સંબંધમાં આ જવાન ગરહસથે પોતાના કામિલીયત બ-રયા વીચારો જાહેર કરયા ન હોય. તેની કામિ લીયત અને અંચલાઈ સઘલી તરફ આશકારો અને તે માટે તે માન મેલવે છે.

૫૬ ધુપી પાલીસખાતાંના બેદબરમા.

એ જાણીતા રાજ્યાધીકારીનાં દીવાના પણાંની વાત ધણાજ થોડા માણસોને ખબર છે, અને તેઓમાના એક જણે મને તેની લશ્કરી નોકરી પેલાની કારકીરદો જણાવી હતી. તેનાં બદલામાં મેં તેને પેલાં ચોરાયલાં વાસણોની વાત કહી હતી. તે બનાવ પારલામેન્ટની એક ચુંટણી પેલા બનયો હતો. આમની સભામાં એક પરગણું તરફથી જગા લેવાને આ ઉમરાવ જાદાને ધણાક ચુંટણી કરનારાઓએ અરજ કરવાથી, તેણે પોતાની અસલ જગા પડતી મેલી આ જગા માટે ઊમેદવારી કીધી. તેની સામે ખીજે એક ગ્રહસ્થ બાહાર પડયો, અને તેને મત મેલવી આપવા માટે હું એક ખીજા ધણીની સાથે મંત્રી મેહનત કરતો હતો. અમારાવાલા ઊમેદવારના હરીફની લશ્કરી કારકીરદોની મારા સાથીને ખબર હતી, તે તેણે મને કહી, અને તેના બદલામાં મેં તેને ખીજી વાત કહી. એવા માણસને હાથ અમારા પરગણાંના લાભો જલવવાનું કામ જવા દેવાનું અમને ઠીક લાગ્યું નહીં. અમે ડેરાવ કીધો કે, કોઈખી રીતે તેને ચુંટી કહડાતો અટકાવવો તો જોઈયે. પણ તે કેવી રીતે કરવું? તેને જાહેર રીતે ખુલો પાડાને એક સારા માણસની આખરને નુકસાન કરવાનું અમને ઠીક લાગ્યું નહીં. શેવટે

મારા સાથીએ તેનાપર એક સભ્યતા ભરેલો કાગળ લખીને તેને એ ઊમેદવારી છોડી દેવાની અરજ કીધી. તે કાગળ નીચે મુજબ હતો:—

“સાહેબ, તમારી ઊમેદવારીની સામે થવા ની મને બહુ દલગીરી ભરી ફરજ પડી છે. તમારી લશ્કરી કારકીરદી સાથે જોડાયેલા તથા બીજા કેટલાક અનગમતા બનાવોની મને અપ્પરહોવાથી અમારાં પરગણાં તરફની તમારી ઊમેદવારી સામે વાંધો લેવામાં મને એક રાજદુવારી ફરજ બળવવી પડે છે. એ ફરજ અદા કરવા વીના મને ચાલતું નથી. તમારીપર કાગળ લખીને એક અનગમતી યાદદાસત પાછી તાજ કરતાં મને બહુ ખેદ થાય છે. હું ઈશ્તિ હું કે, એ ફરજ કોઈ બીજાને હાથ જતે. પણ બીજા એક વધારે દુષ્પ્રદાયક ફરજ બળવવી નહીં પડે, એવા હિસાબથી મને હાલનો કાગળ લખવો પડ્યો છે. જો તમે હાલની ઊમેદવારી છોડી દેઓ, તો તમારા જોવા એક માન પામેલા માણસ સામેની કેટલીક અનગમતી વાતો બહાર મેલવાની ફરજમાંથી હું મોકલો થઈ શકીશ. આશા છે કે, તેવી દુષ્પ્રદાયક ફરજ મારે માથે આવી પડતી તમે અટકાવશો. તમેએ મારી માંગણી બાહાલ રાખવાથી સંઘલી ચીંતા મટી જશે, અને આપણ બંનેને કેટ

બીક અનગમતી મેહનત લેવી પડશે નહીં. મને તમારી સામે કશું વેર નથી, પણ માત્ર એક જાહેર ફરજ બજાવતાં મને આ કામ કરવું પડ્યું છે. તમારા જેવા સમજીતુ ગરહસ્થ મારી માંગણીનું વાજબીપણું તરત જોઈ લે, એ વીશે મને શક નથી. છેલ્લી ધડી સુધી હું આશા રાખીશ કે, તમે મારી માંગણી સવીકારશો. તમારા જેવા માનવંત ગરહસ્થની ઉમેદવારી સામે બાથ બીડી મને બહાર નીકલવું પડે, અને લોકોને જણાવવું પડે, કે આ ગરહસ્થ ચોરી કરવાનાં દીવાનાપણું જેવી નબલાઈને વશ થયેલા હોવાથી પારલામેન્ટમાં આપણા લાભો તપાસવાને નાલાયક છે, એ ખત્તીત મને ગમતું નથી. એવી દુષ્પ્રદાયક ફરજ બજાવવા કરતા ખીજે કોઈ ખી ઘટતો મારગ લેવાને હું તકિયાર છું. મેં તમોને સુચવેલા મારગ કરતાં ખીજે કોઈ વધારે સારો દીસતો નથી, એટલે તે તમો સ્વીકારશો એવી આશા રાખી હું સમાપત કરું છું.”

આ કાગલથી ધારેલી અસર થઈ. પેલા જવાન ઊમરાવે અમને કાગલ લખીને યા ખીજી કોઈ રીતે પાઘરો જવાબ વાલ્યો નહીં, પણ તેણે પોતાની ઉમેદવારી છોડી દેહને અમારી મરજી રાખી. પોતાના ચુંટણી કરનારાઓ પર તેણે એક કાગલ લખી જણાવ્યું કે, મારી આ-

ગલી જગાના ચુંટણી કરનારાઓ મને પોતા તરફ આવવાને બહુ આગ્રહ કરે છે, માટે તમારી તરફથી ઊમેદવાર થવાનો વીચાર માંડી વાલવાની મને ફરજ પડે છે.

તે અમારું ગામ છોડી થોડાજ વખતમાં જતો રહ્યો. તેની અસલ જગાપરના ચુંટણી કરનારાઓએ તેને પોતા તરફથી એકવાર ફરીથી પારલામેંટમાં મોકલ્યો. આજ સુધી તે પારલામેંટમાં બેસી રહ્યો છે. અને એક કાળે રાજદુવારી તરીકે માન પામે છે. તેનાં દીવાનાપણાની અસર તેનાંમાં હજી રહી છે કે નહીં, તે વીશે મને કશી ખબર મળી નથી. આ જવાન ઉમરાવની નબળાઇપર તેનાં દાલત અને દરજ્જાને લીધે ઢાંકપીછોડો થયો છે, પણ કોઇ ગરીબ હાલતનાં માણસમાં એ જાડ કેટલીક જુકશાન કરનારી થઇ પડે, તેનો વીચાર સેહલ છે.

વારતા ત્રીજી.

એક વકીલનાં કાવત્રાં.

થોડાક મહીનાની વાત ઉપર, લંડનના એક જાણીતા વકીલે મને પોતાનું એક કામ સોંપ્યું હતું. એ કામમાં જેમ તે વકીલને તેમ

મને પોતાને ઝાઝો લાભ ન હતો. એક તરફટયો વકીલ, એક મોટી મીલકત પચાવી પડ્યો હતો, તેનાં કાવત્રાંઓ પકડી કહાડીને તેને સજા કરાવા તથા તે મીલકત તેના ખરા હકદાર વારે સને સવાધીન કરવાને લગતું એ કામ હતું. તે મીલકતનો ખરો વારેસ એક ગરીબ પણ પ્રમાણીક માણસ હતો. તે બાપડાએ પોતાની મીલકત પેલા તરફટયાના પંજમાંથી છોડવવાને ઘણાં ફાંફાં મારવા પછી, શેવટે મને રોકનાર વકીલનો આસરો શાધવો પડ્યો હતો. એ વકીલ ઘણો બલો માણસ હતો, અને કશાબી બદલાની આશા વીના તેણે પેલા ગરીબ માણસનો વાજ ખી ધનસાફ થયલો જોવાની ઈછાથી માત્ર આ કામ માથે લીધું હતું. તેની બહી નેમ મને પસંદ પડવાથી, તેને મારી બનતી મદદ કરવાને હું ખુશીથી તકયાર થયો.

એ તરફટ પકડવામાં મેં પોતે કેવી રીતે ભાગ લીધો તેનું વરણન કરવાથી આ વારતા લાંબી થઈ પડશે, માટે તે પડતું મેલી સમ્મલા મુલ બનાવોના સીલસીલાખંદ હેવાલજ આપવાનું ઠીક થઈ પડશે.

૧૮૬૧ ના જુલાઈ માસમાં, ચોરકશાયર પ્રગણાનાં એક ગામડાંનાં હોટલમાં જયરા પીથરા દેખાવના એક પુરુષ અને સ્ત્રી આવી

ઉતરયાં. હોટલમાં થોડોજ વખત ઉતરયા પછી ખંને ઘણો ઘણીયાણી ગામમાં ફરવા નીકળયાં. તેઓ જાણે કોઈ માણસને શોધતાં હોય તેવી રીતે દરેક પાટોયાં વાંગતા અને દરેક જગા બારીકોથી તપાસતાં ફરતાં હતાં. અરધો દીવસ એવી રીતે ફરવા પછી, પોતાની શોધમાં નીષ ફલ થયાં હોય એવે દેખાવે તેવા હોટલમાં પાછાં ફરયાં. અહીં આવી તેઓ જમવા બેઠાં, અને તે પેલા હોટલવાલો તેઓ આગલ ઉભો રહ્યો હતો. જમતાં જમતાં પેલા મરદે હોટલવાજાને પુછ્યું, “તમે બીજયમ જનસનને એલજો છો?”

તે બોલ્યો, “હા, તે જ્યારે ઉધ્યાત હતો, ત્યારે હું તેને એલખતો હતો.”

“ત્યારે શું તે હાલ મરી ગયો છે?”
પેલા બોલ્યો. “અરે શું મારો ગરોમ ખાપ ત્યારે મરી ગયો! તે ક્યારે મરી ગયો? તેને ક્યાં દાટ્યો છે?” આ બોલો બોલી તે રડવા લાગો.

પેલા હોટલવાલો શકમંદ સવભાવનો માણસ હતો. મરનાર જનસનનો આ માણસ છોકરો હોય, એમ તેના માનવામાં આવ્યું નહીં. તેણે પોતાનો શક ખુદી રીતે પેલાને કહી સંબજાવ્યો. તેને અપમાન લાગશે તેની

તેણે જરાખી દરકાર કરી નહી. પણ એટલામાં
 મીં ફરીમેન નામનો તે ગામનો એક રહેવાશી
 ત્યાં આવી ચડ્યો. મીં ફરીમેન ધણી
 અનુભવી અને બોહલી એલખાણ પીછાણતો
 માણસ હતો. તેની આગલ પેલા હોઠલવાજા-
 એ આ નવા વાત કહી સંભલાવી

મીં ફરીમેન આ અંજણા શખસની
 આગલ આવ્યો. અને થોડોવાર ટીકી ટીકીને
 તેની તરફ જોવા પછી, બહુ હરખથી તેના
 સાથે શકણડ કીધો, અને બોલી ઉઠ્યો. “હા,
 તે તું જ છે! તારાં બાપ ધડી ધડી તને યાદ
 કરતો હતો. ખારીકોથી જોતાં તારા બાપને તું
 તદન મલતો લાગે છે.”

આ રીતની એલખાણ થવા પછી બંને
 જણ બહુ લાંબો વખત સુધી વાત કરવા લા-
 ગા. જનસન પોતાના મરનાર બાપને લગતી
 દરેક હકીકત મીં ફરીમેનને પુછતો હતો, અને
 મીં ફરીમેન તે હકીકતો જણાવવાના અટલામાં
 તેની જુદી જુદી મુસાફરીઓના હેવાલ માં
 ગતો હતો.

અતરે વાંસતારને જણાવવાની જરૂર છે
 કે, આ જનસન નાનપણમાં બહુ બઠકતા સ્વ
 લાવતો હતો, અને અગવાર વરશની વયે
 બાપ પાસેથી નાણાશી જઈને વાંહાંણમાં આકરી

રહ્યા હતા. તે પછી વાહાણુ આતાંની નોકરીમાં તેણે આલીસ વરસ ગુજરી જુદા જુદા ધણા દેશમાં મુસાફરી કરી હતી. એ ધંધામાં પહોંચો યા કીરતી તેણે મેલા વી ન હતી, અને શેવટે નાતવાનીને સખએ પચાસ વરસનો વયે નોકરી પરથી એકાંતવાસ થયો હતો. એ વેલા તેને પોતાનાં માખાપ ખહુ યાદ આવવા લાગ્યાં, અને તેથી પોતાને વતન પાછો ફર્યો, જ્યાં આવતાં વાર શું શું ખનાવો ખનયા તે આપણે ઉપર જોયું છે. મીં ફરીમેનથી તેને માલમ પડ્યું કે, તેનાં માખાપ તથા બાઇએન મરણ પામ્યાં હતાં. પણ મીં ફરીમેને તેને એક નવાઈ સરખી ખબર આપી હતી. તે એ હતી કે, જાનસન એક વાંધામાં પડેલી મીલકતનો વારસ હતા. જાનસનના મરનાર બાપે મીં ફરીમેનને એ વાત કહી હતી. તે એવી મતલબની હતી કે, તેની સાતમી આઠમી પેઢીની કોઇ એ સ્ત્રીએ પોતાનાં કુટુંબની મોટી મીલકત કોઇ પાદરીનાં નામપર ચડાવી ગઇ હતી. તેઓએ તે મીલકત તે પાદરી અને તેના વંશજોના નામપર કરી આપી હતી, અને તે સાથે એવી સરત નાંડી હતી કે, જ્યારે તે પાદરીના વંશમાં કોઇ ઇજ વારસ નહી રહે ત્યારે સઘનો મીલકત

પાંક્તિ તેઓના ને હકદાર વારસ હાથાત હોય તેને મળે. એ વસીહતની શરતો ઘણી ગુચવણ બરી હતી. જનસનની વડવીઓએ એ કારણે બે વકીલોને મજબૂર મીત્રકતના ત્રસદીઓ તરીકે ઠરાવ્યા હતા. તેમાં એક વકીલ તો તે વસીહતનામું ઘડનાર હતો. તેનું નામ મીં સલીકી કરી હતું.

એ વસીહતનામું થવા પછી તે કરનાર ખંને બાહ્યો મરણ પામી હતી. તેઓની પાંક્તિ તેમનો એક ત્રસદીખી મરણ પામ્યો હતો. તે પછી મીં સલીકી વકીલ એકલોજ ત્રસદી હાથાત રહ્યો હતો. મીં સલીકીનો હાથાતો માંજ પેલો પાદરી તથા તેના સમજા વારસો એક પછી એક મરણ પામ્યા. છેલ્લો વારસ મરણ પામ્યા પછી, જનસનના બાપનો તે મીત્રકત બિપર કાયદા પ્રમાણે હક પુગતો હતો. પોતાનો તે હક દેખાડવા માટે તે મીં સલીકી આગલ ગયો, પણ મીં સલીકીએ તેને જણાવ્યું કે, તેની પોતાની ઘણીયાણી તે મીત્રકતની હકદાર વારસ હતી. તેનાં કારણમાં તેણે જણાવ્યું કે, ને સ્ત્રીઓએ અસહ્ય વસીહત કર્યું હતું, તેઓની વધારે અત્યગની સગી તેની ઘણીયાણી હતી. અને તેથી એ મીત્રકત તેણીને મળશે. જનસનનો બાપ આ હવાલો સાંજીની મુઠે

મોહડે પાછો ફર્યો. તેની ખાતરી હતી કે, મીંડ સલીકી વકીલે આ સમયે તરફતે રચ્યું હતું. તેણે ઘણા વકીલોની સલાહ લીધી, પણ તેઓએ કહ્યો હતો કે મોટા ખર્ચ થવાનો બચ આપવાથી તેને નાચાર થઈ એસવું પડ્યું. તેટલાં મીંડ સલીકી મરી ગયે, આથી જનસને પાછું એકવાર નસીબ અજમાવી જોવાના વીચારથી તેના ખેટાની મુલાકાત લીધી, જે પણ એક વકીલ હતો. જવાન સલીકીઓ પોતાના બાપ જેવાજ માલમ પડ્યો. જનસનના દાવા વીશે પોતે તદ્દનજ અજાણપણું બતાવ્યું, અને એ બાબદ પોતે કંઈ સમજતોજ નહોત તેવું ડોલ ધાલ્યું. એ પછી બુદ્ધા જનસને વધુ કોશિશ પડતી રહી. પણ તેણે મીંડ ફરી-મનને પોતાની મરનાર વડવીઓનાં વસીયત નામાંની એક નકલ આપી રાખી હતી, અને તેને કહ્યું હતું કે, મારો ખાવાયલો ખેટો કદો પાછો મલે તો તેને આ વસીયત આપીને સમ્મ લી વીગત સમજાવજો. મીંડ ફરીમને તે ફરજ અદા કરી પોતાના મીત્રના આ પાછા મલેલા ખેટાને તે સમ્મલી વાતથી વાકેફ કીધો.

તેઓ ખંનએ ડરાવ કીધો કે, હાંડનના કોઈ કાબેલ વકીલની સલાહ એ બાબતમાં લેવી તે મુજબ હાંડન આવી તેઓએ એક પ્રમાણિક

વકીલ શોધવા માંડ્યો. પણ તેઓને તેથી જીલ
દીલ કીમતનો એક વકીલ નામે મીં બારકીંગ
મલી ગયો. મીં બારકીંગ દેખાઈનો ઘણો આ-
બરહાર અને નમનતાઈ બરેલો હોવાથી, તેના
આહારના દેખાવપર આ બંને ગામડયાઓ
કગાઈ ગયા. તેઓએ તેની આગલ સઘલી
વીગત રજી કીત્રી, તથા બની શક્યા એટલા દસ
તાવેજો તેને સવાધીન કીત્રા. જનસન અને
તેના મીત્રને કેટલાક ધકા બવાડીને પછી શેવટે
મીં બારકીંગે કોરટમાં ફરયાદી નોંધાવી. એટ-
લા દુક અરસામાં તરેહવાર બહાને મીં બાર-
કીંગે જનસન પાસે એટલાં બધાં નાણાં ઓઢા-
વ્યાં, કે બનીષય માટે તે બાપડો ગભરાટમાં પડ-
યો; પણ ગાદી દોલતની આશાને લીધે તેણે
મુગે માંડડે તે અરચ અમયો.

ફરીયાદી નોંધાવા પછી તેને લગતી
નોટીસ, મીં બારકીંગે પરતીવાદીઓને કાયદા
સરના વખતની ઘણી મુદત આગમજથી પુગા-
ડી. મીં બારકીંગનું આ કામ તદન અઘતીટ
હતું, પણ પોતાના વકીલ બાઈબંજને પોતાનો
બચાવ તઈયાર કરવાને પુરતો વખત આપીને
તેને લગાર ખુશી કરવો એવી તેની નેમ હતી.

નોટીસ, મરનાર મીં સલીફીના પેટા,
બેટીઓ, જમાઈઓ વગેરેપર પુત્રાડવામાં આવી

હતી; કેમકે તે સરવેનો મજકુર મીલકતમાં બાગ હતો. જવાન સલીકી પોતે વકીલ હતો, તોપણ પોતાના બચાવ માટે તેણે બીજા કલીયરસાઈ નામે વકીલને રોક્યો હતો. નોટીસ પુગવા પ્રછી, થોડીજ મુદતે મીં કલીયરસાઈ પરતીવાદીઓ તરફથી વાદીના હીમાયતી મીં બારકીંગની બિટ લીધી. મીં બારકીંગે મુદત આગમજ નોટીસ મોકલાવીને પરતીવાદીઓને પોતાના બચાવ માટે તબયાર થવાની તક આપી તે માટે મીં કલીયરસાઈ ઉપકાર માનયો; અને કહ્યું કે, એ ઉપકારના બદલામાં મારું કુત્ર પોતાના બચાવના સમજા પુરાવા તમોને દેખાડવા માંગે છે. તેણે એ પુરાવા તરીકે કેટલાક દસતાવેજ બતાવીને સલાહ આપી કે, પરતીવાદીઓના બચાવ મજબુત છે, અને વાદી બીચારો અબણ અને અણસમજુ માણસ છે, માટે તેને નકામો મેહનત અને ખર્ચ નહીં પડે એવી ધારણાથી પરતીવાદીઓએ દયા આપીને પોતાના સમજા પુરાવાઓ તેની આગલ બોલા કીધા છે.

મીં બારકીંગે પરતીવાદીઓના આ બુલાપણું માટે તેમનો ઉપકાર માનયો, પણ વાદીના દાવો મજબુત છે, એવી પોતાની આ તરો જણાવી.

બંને વકીલો આમણુ સામણુ એકમે-
કની લાયકીની વખાણુ કરીને છુટા પડ્યા,
અને જતી વેળા મીં કલીયરસાઘટે મીં બા
રકીંગને જણાવ્યું કે, મીં સલીકોને ગામ પ
ધારવાની તસદી જો મીં બારકીંગ લેશે તો,
મીં સલીકો મુકદમા બાબત કેટલીક વધુ વા-
તચીત તેની સાથ કરશે.

મીં બારકીંગે આ નોતરું બાગલ રા-
ખ્યું, અને મીં કલીયરસાઘટની મુજાકાતની
સઘલી હકીકત પોતાના કુલ મીં જનસનને
લખી વાલી.

તે વાત જાણનાંજ જનસન લનડન
આતે પોતાના વકીલ આગલ દોડી આ-
વયો. તેણે મીં બારકીંગને સલીકોની મુજા-
કાત લેવા સામે મના કીધી. તે બોલયો કે,
એ મુજાકાત જોખમ ભરેલી થઈ પડશે. પણ
મીં બારકીંગે તે વાત માની નહી. તેણે જ-
ણાવ્યું કે, એ મુજાકાતથી આપણા દાવાની
મજબુતી વીશે હું જવાન સલીકોની આતરી
કરીશ. વલી તે બોલયો કે, કદાચ એટલી હદ
સુધી હું કાવી શકીશ, કે પરતીવાદીઓ ગભ
રાઈને પોતાના વાધો છોડી દેશે, અને મુકદ-
માનું કામ આગલ ચલાવાનીમી જરૂર રે-
હશે નહી.

થેવટે જનસને આ મુલાકાત ઊપર પોતાની બહાલી આપી. મી० બારકીંગ લંડનથી નીકળીને પરતીવાદીઓને ગામ આપી લાગો. તેઓએ તેને પોતાને ત્યાં ઊતારે. આપણે, અને તેની ધણી સારી રીતે પરણોગત કરવા માંડી. પોતાના કુલના હરીફાને ત્યાં એક બે દીવસ રહીને મી० બારકીંગે તેમની પરાણોગત સારી રીતે ભાગવી. તેઓ વચ્ચે થું બન્યું, તે કોઈને ખબર નથી; પણ મી० બારકીંગે પાછો ફરીને પોતાના કુલને જે સલાહ આપી, તે પરથી વાંચનાર તે વીશે કાંઈ અટકલ કરી શકશે.

મી० બારકીંગે જનસનને તેડાવીને કહ્યું “સામી બાજુવાલાઓના દાવો જોકે ખોટા છે, તોપણ તેમનો ખયાલ મજબૂત છે. તેઓ ખાસે પક્ષિાનું જોર છે, એટલે ચુનંદા બારી-સટરોની મદદ મેલવીને તેઓ લડશે. તેઓ સાથે હરીફાઈમાં ઊતરવાને આપણેથી બહુ ખરચ કરવો જોઈએ; પણ તેની તમારી પાસે જોગવાઈ નથી. આપણે દાવો વાળખી છે, પણ તેનું વાળખીપણું પુરવાર કરવા માટે આપણને બહુ મેહનત અને ખરચ કરવાં જોઈએ. સામેવાલાઓ જેવા બારીસટર જે તેવાજ કામે લ બારીસટરો આપણે લેવા જોઈએ; અને તે

ખારીસઠરો એક બે નહી, પણ આઘામાં આઘાં
ત્રણ નોહજી. એ સહસો ખરચ તમા કરી
શકશો ? ”

જનસન આ વાત સાંભળી અજાયબી
માં પડી ગયો. તેને માટી માટી આશા આપીને
મીં ખારકીંગે પેહલાં ખાહાર પાડ્યો હતો.
અને તે આશામાં તેની પાસથી પુશકલ પહસા
ફહડાવયા હતા. તે વેલા ને બીલટ બરયા બાસો
તે બોલતો હતો, તેથી તદન બીલટીજ ઢપ તેની
વાતચીતમાં આજે જાણાઈ.

મીં ખારકીંગ તેનો ગજરાઈ એતી ગયો.
જનસનને હવે દીઝાશો આપતો હોય, તેથી હં
પથી તે બોલ્યો, “પણ હજી આપણા હાથ
માં એક રસતો બાકી છે.”

“ તે શું છે, તે મેહરખાની કરી જાણા-
વી દેવો,” જનસન લગાર અધીરાહથી બોલી
બીઠ્યો. પોતાના વકીલપર હવે તેને શક આવ-
વા માંડ્યો હતો, અને તેથી તે મનમાં ખહુ
ફફડતો હતો.

મીં ખારકીંગ બોલ્યો, “ તે એજ છે,
જો તમારી મરજી હોય તો એ બાબદનો સમ-
જીતથી નીકાલ લાવવાની કાંઈ ગોઠવણ કરે.”

“ સમજીતી ! ” જનસન ખુબ પાડી બો-
લ્યો. “ નહીં કદી નહીં. મારો વાજબી હક

હું કદી છોડી નહીં દેઈશ. મારા વાજબી દાવા કરતાં એક અરધીબી ઓછી હું લેઈશ નહીં. મારા ગરીબડા બાપની ઇચ્છા મુજબ, પેલા લુન્ના સજીકોનાં તરકટ ઉઘાડાં પાડવાનો મારો પકો ઠરાવ છે. મારી મીલકત પુરેપુરી લેવા વીના હું રહેનાર નથી. ”

“ પણ શેઠ મારા, ” બારકીંગ બોલ્યો, “ તમાબીજી બાબતોનાંબી કંઈ વીચાર કરશે કે નહીં ? તમે બધી વાત કરો છો ખરા, પણ તે માટે તમારામાં તમારી શક્તી કેટલી છે, તે તમે જાણો છો ? એવા મજબૂત હરીફ સાથે લડવામાં કાંઈ થોડો જોખમ નથી. તેઓ કાંઈ એકજ કોરટ નો ચુકાદો સ્વીકારીને બેસી રહવાના નથી છેલ્લી હદ સુધી ધનસાફ મેલવવાને તેઓ તકવાર છે. એક કોરટમાં હાર્યા તો, બીજી કોરટને તેઓ અપીલ કરશે. ત્યાંથી હાર્યા તો, પારલામેન્ટ સુધીની પોતાની ફરયાદ લેઈ જવાને તેઓ ચુકશે નહીં. તે બધું કરતાં અરમ કેટલો થશે ? આપણને ઓછામાં ઓછા ત્રણ બારીસટર કરવા પડશે. તેમાં બે જણતો ચુંનદામાં ચુંનદા જોઈશે. નાના બારીસટરને ઓછામાં ઓછી વીશ મીનીટની ફી આપવી પડશે. તેથી ચહુડતાને તેના કરતાં બેવડું દામ અને સરવથો વડાને ઓછામાં ઓછી પચાસ મીનીટો આપવીજ પડશે. ”

“શું એકલા એકને પચાસ ગીનીની ફી આપશો ?” જાનસને પુછ્યું.

ખારકીંગ બોલ્યો, “ખચીતજ. જો તેને એટલી ફી નહીં આપ્યે તો, તે પોતાની ફી ગજવામાં મારીને કળયો કોઇ કાચા ખારીસટરને સોંપી દેછને આપજું કામ બગાડી નાખે. તમે ગભરાવો છો કેમ ? એટલાજ ખરચમાં સત્રલું પૂરું થયું નથી. ખારીસટરોની ફી ઉપરાંત ખારીસટરોના કતારકની ફી, ખારીસટરોને મસલે-હત કરવા માટે ભિગા કરવા પડશે તેની ફી, ખારીસટરોના ખાવા પીવાનો ખરચ ઇતિવાદી ઘણું થશે. ?”

“ખાપજી” ! જાનસને બ્રુમ પાડી ઉઠ્યો.

“પણ એ બધું મળીને ફેટલું થશે ?”

ખારકીંગ બોલ્યો, પેડલેજ દાહડે આશરે હડીસો પાંજીડ (ડડી હજાર રૂપયા) તમને ગજવામાંથી કાઢાડવા પડશે. વજી તેમાં મારું તો મું ગણ્યું નથી. આજ સુધી મું ખચે મારા કલારકોએ તદ્દન મુક્ત કામ કર્યું છે. પણ હવે આવી મેહનત માટે ખચેને કાંઈ સારો બદલો મળવો જોઈયે.”

આટલા દીવશ તરેહવાર ખાહણે જાનસને પાસેથી કહડાવેલા પઈસા જાણે પોતાને મલયાજ ન હોય, તેવી રીતે મીઠા ખારકીંગ મુ-

ફત મેહનત કરવાનું ડોલ ધાલવાથી, જનસન બહુ ખીજવાઇ ગયો. તેણે જગાર તોરમાંજ પોતાના વકીલને પુછ્યું, “તમોને વલો કેટલા જોઇશે ?”

બારકીંગ બોલ્યો, “અલખતાં તમારી ગરીબ હાલત જાણવાથી, હું તમારેથી ધણાંની આશા રાખતો નથી. તોપણ અમોનેબી અમારા પેટને માટે મેહનત કરવાની, એટલે—

“પણ તમને કેટલું જોઇશે, તે બોલોની?” જનસન બહુજ ચીરડાઇને જુમ પાડી બીક્યો. મી० બારકીંગ થડે પેટે તેને સીસામાં ઉતારવા માંગતો હતો, તે જનસનથી અમાયું નહી.

મી० બારકીંગ બોલ્યો, “અચીત સાહેબ, તમો મને ધણો ગેરધનસાફ કરાંછો. કંઈ હાંસલ વગર આટલા દીવશ તમારું મેં કામ અજાવવા પછી, તમો મારી સાથે આવી તોછડી વરતણુક ચત્રાવશો, એવી મને આશા ન હતી. મેં દીલોજાગીથી તમારાં કામ પાછત્ર મેહનત કરી છે, અને તે પછી તમો જો વરતણુક મારી તરફ ખતાવો છો, તે મને પસંદ નથી. એવી વરતણુક હું કદી મુગે મોહડે ખમતો નથી. તમારો મુકદ્દમો પડતો નાખવાને મને ધણું મન થાયછે, પણ કોઇને જુકશાન કરું, એવા મારો સ્વભાવ નથી. માત્ર સાહુડી ત્રણસો પાં-

ઊંડ આખો મુકદ્દમો ચલાવવા માટે હું લઇશ, અને તેટલામાંથીજ મારાં માણસોનેની સમજાવી કાઢાડીશ. પણ જો અપીલ ફોરટમાં મુકદ્દમો જાય, અથવા કોઈ કાયદાની ખારીફી નકી કરવા માટે ફુલ ફોરટમાં કામ જાયતો, તેનો ખર્ચ જુદો લેઇશ. હું તમોને આગમજથી ચેતાવીને કામ લેવા માંગુછું. તમારો મુકદ્દમો ઘણો મજબુત છે, પણ કાયદાની કેટલીક ગુચવણોથી ભરેલો છે. વલી સામાવાલા મજબુત છે, અને છવપર આવીને લડશે. એવાં મેહનત ભર્યાં કામ માટે મને ઘણો નહીં તોની થોડો ખર્ચલો તો મજબૂત જોઇયે. ”

આ જવાબ સાંભળતાં જનસનના તો હાંજલ ગગડી ગયા. તેણે જોયું કે, એટલા બધા પહસા મેલવવાની તેની પાસે કશી જોગવાઈ ન હતી. વલી કરજ કરીને એટલાં નાણાં કહડાવે અને પછી મુકદ્દમો હારી જાય તો, બધાં નાણાં પાછાં અદા કરવાનીખી કશી આશા ન હતી. મી. બારકીંગને અતયાર સુઘીમાં જ નાણાં તેણે આપ્યાં હતાં, તેટલાંનોજ ખોજો તેને માટે બહુ ભારે હતો. વલી મી. બારકીંગની હમાનદારી પરની તેને હવે શક જીતપન થયો હતો. વલી તેને વીચાર આવયો કે, કદાચ જોખમ એડીને મુકદ્દમો ચલાવા પુરતાં નાણાં કહડાઈ, પણ

અધવચ્ચમાં મીં બારકીંગ પ્રતીવાદી સાથે મલી જઈને સુકદમો પડતો નાખેતો પછી? બારકીંગ પર તેને હવે બહુ જુસો ઉપજવા માંડ્યો. પેહલાં તેને ઉલટ આપીને ફર્યાદી મંડાવા પછી, હવે વાંધા કાઢીને તેની સઘલી આશા બંગ કરી હતી. પેહલાં મીં બારકીંગના મીઠા બોલો પર, તેણે બુલાવો આધો હતો. તે સમજ્યો હતો કે, હું જીત્યા વીના રહીશ નહીં, અને તે આશાથી ઉલટમાં આવી તેણે જગાર છુટે હાથે ખરચ કીધો હતો. તે સઘલો હવે નકામો જવા ઉપરાંત, તેણે બાંધેલી માટી માટી આશાઓથી હવે રદ થઈ પડી હતી. એ સઘલા વીચારોથી તેને એટલો તો ફફડાટ ઉપજ્યો કે, ચાલતું હોય તો બારકીંગનો ટોટો તે પીસી નાખતે. તે પોતાના ગુસાને ફાવવા દેતે, પણ એક વકીલ સાથે તેને કામલેવાનું હતું એટલે તે અખાડા કરી ગયો. પ્રતીવાદીઓ સાથે સમજુતી કરવાનેથી તેના ઘરાદો ન હતા. તેણે તો મકમ ઠરાવ કીધો કે, યાતો પોતાના હક મુજબ સઘલી મીલકત લેવી, નહીં તો તે તદ્દન છોડી દેવી; પણ થોડાં ઘણાંથી તો રાજ થવું જ નહીં. શેવટે, તુરત વેલા ફર્યાદી પડતી નાખવાનો વીચાર તેણે જણાવ્યો.

મીં બારકીંગ બોલ્યો, “ તમે સમજુતી કરવાને રાજ નથી, અને સુકદમો આગલ

અલાવવાના તમારી પાસે પધસા નથી. આથી રસતો માત્ર એજ બાકી રહ્યો છે કે, કોરટને ફરયાદી કાણડી નાખવા માટેની નોટીસ આપવી. જો એ નોટીસ આપશે નહીં તો, ફરયાદી નીકલે તે વેલા વાદીની ગેરહાજરીને લીધે ખરચ સીકે પરતીવાદીના લાભમાં હુકમનામું થશે; જો તમોને બહુ ભારી પડી જશે. તે હુકમનામું અદા કરવાનાં નાણાં તમારી પાસે નહીં હોવાથી તમને જલમાંબી કદાચ જવું પડશે. માટે તમે કહો તો, ફરયાદી માંડી વાલવાની નોટીસ હું આપીશ.”

આ નોટીસ માટે જનસન કબુલ થયો, કેમકે હવે બીજો રસતો ન હતો. તે નોટીસને તથા બીજો કેટલોક વધુ ખરચ આપીને, તે મી० બારકીંગથી છુટો પડ્યો. એ મુકદ્દમા કોર્ટ બીજા વકીલના હાથમાં નહીં જાય, તેની બી० બારકીંગે ગોઠવણ કરી રાખી. મુકદ્દમાને લગતાં કાગળઆં અને દસ્તાવેજો જનસનને સવાધીન કરી દેવાને તેણે ના પાડી. તેનાં કારણમાં તે બોલ્યો કે, મને જો ખરચ થશે છે, તેનો પા ભાગબી મને મળ્યો નથી, માટે તેની જામીનગીરીમાં એ કાગળ્યાં હું રાખીશ. જ્યારે મને મારા પુરેપુરા પધસા મલશે; ત્યારે એ કાગળ્યાંનો કબજો હું છોડીશ.

નીરાશ દીલિ જનસન પોતાને ઘર પાછો કર્યો. તેણે પોતાની ધણીયાણીને એકલીને જ ખારકીંગની લુચ્યાઇનો હેવાલ કહ્યો. બી જાઓ આગલ એ વીશ તેણે એક હરફથી કાણડયો નહી; કાંકે પુરાવા વગર એક વકીલ પરલુચ્યાઇનું તોહમત મેલવાનો જાખમ તે જાણતો હતો. વકી પોતે કાગાઈ આવ્યો, તે જાહેર કરવાથી લોકોમાં હસી થવાનીથી તેને બીક હતી. તુરત વેલા પોતાનો મુકદ્દમો તેણે પડતો નાખ્યો, અને તેની નીરાશી ભુલવા માટે તે છુટથી દાંરનો ઊપયોગ કરવા લાગો.

પેલો ડીટકટીવ આગલ ચાલતાં કહે છે કે, મીં ખારકીંગના હાથપર થાપ આવા પછી જનસને કંઈથી વધુ ઊપાયો પોતાના દાવાના સંબંધમાં લેવા વગર ચાર વરસ નકામાં કાણડી નાંખ્યાં. પાંચમાં વરસની શુરઆતમાં તેને એક ચાલાક જવાન વકીલ સાથ પીછાણ પડી. એ વકીલ ઘણો પ્રમાણીક માણસ હતો. જનસનની વાત સાંભળવાથી તેને દયા આવી, અને કંઈથી નફાની આશા રાખવા વીના તેણે તેનું કામ પોતાના હાથમાં લીધું. ખારકીંગ પાસેથી મુકદ્દમાને લગતાં કાગજ્યાં પાછાં મેલવવાની દરકાર કરવા વગર તેણે નવેસરથી મુકદ્દમો તધ્યાર કીધો. તેણે આખી મી

લકતપર દાવો ઉઠાવવાને બદલે, તે મોલકતના થોડાક બાગપર દાવો ઉઠાવીને એક અજમાયશ કરી જોવાનો વીચાર કીધો. અલખતાં આ રીત સારી હતી. જો એ નાનો દાવો પાર પડતે, તો પછી બાકીની મોલકત વગર ફરયાદીએ પ્રતીવાદી સોંપી દેવા વીના રહે નહીં એમ તેનો ખાતરી હતી. પણ તેણે થોડાક મુકદ્દમો તક્યાર કીધો નહીં, તેટલાં જનસનને કમ બાગયે તે અચીંતા મરણ પામ્યો. તેનાં મરણ બાદ તેના કુટુંબીઓએ તેનું સંઘલું કામકાજ તેના એક મીત્ર વકીલને સોંપ્યું. એ ગરહસથ પોતાના મરનાર મીત્ર જોવો ઉદાર હતો નહીં. એટલે જનસનનું કામ મુક્ત ચલાવવાને તેને ગમ્યું નહીં. તોપણ તે મીં બારકીંગ કરતાં બહુ જલો હતો. કશાં પણ દામ વીના મુકદ્દમાનાં કાગળ્યાં જનસનને અથવા તેની પસંદગીના કોણી વકીલને આપી દેવા ને તે તક્યાર હતો. એટલુંજ નહીં પણ, જો મુકદ્દમાનો ખીજો ખરચ જનસન આપે તો, પોતાની શીનાં નાણાં લેવા વીના, તેનો મુકદ્દમા ચલાવવાનેખી તેણે મરણ દેખાડી હતી.

આવી હાલતમાં કેમ વરતવું તેની જનસનને સમજ પડી નહીં; અને તેથી તેણે પોતાના મીત્ર મીં ફરીએન ઉપર કાગળ લખી

ને તેની સલાહ માગી. ફરીમને પોતાના ઘણાક મીત્રો તથા ઓલખીતાઓને જનસનના દાવાની હકીકત જણાવી હતી. તે વાત સાંભલીને તેઓની દીલસોજી જનસન તરફ ઊંચકેરાઈ હતી, અને તેમાં એક પાદરી તો પોતાથી બનતી મદદ આપવાને તક્યાર હતો. એ બનાવ ફરીમને જનસનને લખી વાલયો, અને તેને વલી વધુ એવું જણાવ્યું કે, તારા મુકદમાની મજબુતી વીશે તારા વકીલની સરટીફિકેટ લેધને તું મારે ગામ આવશે તો તને મદદ કરનારા અને મુકદમાના ખરચ માટે જરૂર પડતાં નાણાં ધીરનારા મેલવી આપીશ.

ફરીમનની સલાહ મુજબની સરટીફિકેટ જનસને પોતાના વકીલ પાસે માંગી, જે તેણે ખુશીથી આપી. જો કે, તે પોતાને જોખમે આ મુકદમા ચલાવવાને રાજી ન હતો, તોપણ જનસનના દાવાનાં ખરાપણાં વીશે તેની આતરી હતી.

આ સરટીફિકેટ સહીત જનસન યાક શાયર ખાતે પોતાના મીત્ર પાસે આવ્યો. ફરીમને તેને પેલા પાદરી સાથે મુલાકાત કરાવી. પાદરીએ પોતાની બનતી મદદ આપવાની કબુલાત આગલ આપી હતી, પણ તે ઝાઝી ખરાં દીલની ન હતી. તો પણ પોતાનો બોલ

પાલવો જોઈએ, એટલે તેણે ખાહારની પીડા ખાહાર કાહાડવાની એક યુક્તિ કીધી. પોતાની ઓલખાણનો એક વકીલની પેહુડીપર ભલા મણુ પત્ર લખી આપીને જનસનને મોકલ્યો. મેશરસ સમુધી અને ગરીનડરને નામે એ વકીલોની પેહુડી ઓલખાવી હતી. તેઓ પાસે જનસન અને તેની ઘણીયાણી બંને ગયાં. એ પેહુડીના ભાગ્યો ગરીનડર તેઓને આશીસમાં મળ્યા. તેણે ધ્યાનથી તેમની સઘલી હકીકત સાંભલી લેઈને ફરીથી આવવા જણાવ્યું.

કંઈ કંઈ ખાહણે તેમને ઊડાવવા કરીને મીં ગરીનડરે નકી જવાખ આપવા વીના પાંચ અઠવાડીયાં ગાલી કાહડ્યાં. તે પછી તેણે તેમને સલાહ આપી કે, પ્રતીવાદી સલીકીના ભાગ્યા સાથે આપણે મુલાકાત કરીને એ ખાખદમાં કાંઈ નીવેડો લાવવાની તજવીજ કરવે. જનસને પેહલાં તો એ ભલામણ સામે સખત વાંધો લીધો; પણ મીં ગરીનડરની તકરા રાથી આજેજ થઈ શેવટે તે કચ્છલ થયો.

ખીજે દીવસે સવારે, મીં ગરીનડર સાથે મીં અને મીસીસ જનસન નીકળ્યાં. સલોકી નો ભાગ્યો જ ગામમાં રેહતો હતો તયાં તેઓ આવીને એક હોટલમાં ઉતર્યાં. જનસનને ખરચે નાસતો કરવા પછી મીં ગરીનડર ગા-

મમાં ફરવા નીકળ્યો, અને પોતે શું કામ બાહાર જાય છે, તથા ક્યારે આવશે, તે વીશિની કશીખી ખબર તેઓને આપવા વીના તે બાહારજતો રહ્યો. માટે સુધી તે પાછો ફર્યો નહીં; અને મીં અને મીસીસ જનસન તેની રાહ જોતાં બેસી રહ્યાં. મીસીસ જનસનના મનમાં મીં ગરીબડર વીશે શક ઊત્પન્ન થયો હતો, પણ તેણી તે વાત જનસન આગલ બોલી નહીં; કેમકે, મીં ગરીબડરની ગેરહાજરીમાં પોતાનાં મનની બેચેની નરમ પાડવા માટે ઊપરાસાપરી દારૂ પીને તે છાકટો બન્યો હતો.

સાંજે માટેથી મીં ગરીબડર પોતા સાથે બે શખ્સોને લઈને પાછો ફર્યો. તે બોલ્યો, “સલીકીનો ભાગ્યો આપણી બાબતમાં કાંઈ કરી શકશે નહીં, પણ તમારે માટે મેં એક બીજું કામ બજાવ્યું છે. તમને મુકદ્દમાના ખર્ચ માટે નાણાં જોઈએ છે, અને તે નાણાં ધીરનારા મેં શોધી કાઢ્યા છે. મારી સાથે આવેલા આ ગ્રહસ્થો તમને ત્રણમો પાંચડ ધીરશે. તે વીશિનો સમક્ષ બંદાબસત મેં એ લોકો સાથે કરી રાખ્યો છે. તમારે માત્ર કરવાનું એટલું જ છે, અમારે આગમ્યથી એક લખત તૃપ્તિ કરી રાખ્યું છે તે ઊપર તમે સહી કરી આપો.”

આ લખત મીં ગરીનડરે પોતાના ખીસામાંથી કહાડીને જનસનને હાથમાં આપ્યું. જનસન તદ્દન છાકટો બનેલો હતો. તે લખતમાં શું લખેલું હતું, તે વીશે તેણે જાણી દરકાર કર્યા વીના સહી કરી આપી. મીસીસ ગરીનડર પાસેથી સહી કરાવી લેવામાં આવી.

એ લખતપર સહી કરતાંવાર મીં ગરીનડરે પુરા ત્રણસો પાંચાડ આપ્યા નહીં તુરત વેલા થોડાક પાંચાડ આપીને બાકીના માટે તેઓને બીજા દીને પોતાની આફીસમાં બોલાવ્યાં. વલી તેના કારણમાં મીં ગરીનડરે મીસીસ જનસનને હલુસેથી સમજાવ્યું કે, તેણીના બરથાર દારૂ પીધેલી હાલતમાં હોવાથી એવી વેલાએ તેને પુરેપુરા રૂપયા આપવા ઠીક નહીં. આ બોલાસાથી મીસીસ જનસન રાજ થઈ.

બીજા દીને જનસન પોતાના મિત્ર મીં ફીમેન સાથે બાકીના રૂપયા લેવા માટે મીં ગરીનડરની આફીસમાં જવા નીકળ્યો. જનસન એ વેલા પુરી સુધીમાં હતો, અને આગલા દિવસના બનાવો વીશે તેના મનમાં તરેહવાર પીચાર આવતા હતા. તેને જરા લગાર શક પડ્યો હતો કે મીં ગરીનડરે જિતાવજો ન

લખતપર તેની પાસે સહી કરાવી નાખી હતી તેમાં કાંઈ તરકટ હશે. તેણે પોતાનો આ શક ફરીમેનને કહ્યો, પણ તેણે તે વાત હશી કાહડી. ફરીમેન પોતે સાફ દીલનો અને પ્રમાણીક હતો, એટલે તેને બીજાઓપર એકદમ શક આવતો નહતો. તે માનતો હતો કે, તેના પાદરી મીત્રે સોંપી આપેલો વકીલ કદીની અપ્રમાણીક હોય નહીં.

તેઓ આફ્રીસમાં આવયા તે વેલા મીં ગરીનડર તો મલ્યો નહીં, પણ તેના બાગ્યો મીં સમુધી તેમને મલ્યો. તેણે તેઓને જણાવ્યું કે, મીં ગરીનડર અગતના કામસર લાંડન ગયો છે, પણ જનસનને આપવા માટે તે ત્રણસો પાઉંડ આપતો ગયો છે. તે ત્રણસોમાંથી સાઠ પાઉંડ વકીલની ફીના કાપી લેઈને બાકીના ૨૪૦ પાઉંડ મીં ગરીનડરે મીં સમુધીને આપ્યા.

એ નાણાં લેઈ તેઓ બાહાર નીકળ્યા. જનસન ખડખડવા લાગ્યો કે, મીં ગરીનડર હુઓ માણસ હોયો જોઈયે, કેમકે ત્રણસો પાઉંડ ઉઘ્રી ના કહડાની અપાવાની મેહનત માટે તેણે લીધેલી સાઠ પાઉંડની ફી અચીત ઘણી બારે હતી.

મીં ફરીમેન આ વીચાર સાથે મલતો થયો નહીં. તેણે જનસનને જણાવ્યું કે, વકીલો

૮૪ ધુપી પોલીસખાતાના બેદરબરમા.

પોતાની મેહેનતનું દામ વધારે લેય છે, પણ તેમાં લુચ્ચાઇ ગણાય નહીં. મુકદ્દમા જીતવા પછી જે માટી મીલકત મલશે તેનો વીચાર કરીનેજ તેણે આટલી માટી ફો લીધી છે.

આ વીચારથી દીલાસો માનીને જનસન પેલા ૨૪૦ પાઉંડ લેઇ પોતાને ઘેર આપ્યો. તે ચાર્કશાયરમાં થોડો વખત વધારે રહેવાનો વીચાર રાખતો હતો, પણ મીં ફરીમને તેને જલદીથી જઘને પોતાના વકીલને પેલાં નાણાં ભરી દેઇ મુકદ્દમાનું કામ આગલ ચલાવવાની સલાહ આપી. મીં ફરીમન ગભરાતો હતો કે, જનસન જો જલદીથી વકીલને પોતાના હાથમા નાણાં ભરી નહીં દેશે તો તે દારૂ તથા ખીજ મોજ મજાહમાં ઉડાવી દેશે.

ફરીમનની સલાહ પર અમલ કરીને જનસન લંડન આપ્યો અને પોતાના વકીલને મદ્યો. તેણે મેશરશ સમુધી અને ગરીનડર વકીલાનો પેહડી સાયનાં પોતાનાં કામકાજની હકીકત વકીલને કહી. પણ તે વકીલ તો હવે તદ્દન ફરી ખોટો; મેશરશ સમુધી અને ગરીનડર ઘણા અપ્રમાણીક માણસો છે, અને તેમના હાથમાંથી આવેલા પછસા હું કદી લેનાર નથી, એમ જણાવી તેણે તેના મુકદ્દમા આગલ ચલાવવાને ના પાડી.

વલી એકવાર ફરીથી જનસન ગુચ્ચવણમાં આવી પડ્યો. મેશરશ સમુદ્ધી અને ગરીનડર ની પેહડીએ તેને માટે જોઈતાં નાણાં મેલવી આપવા પછી, પોતાના ખરા હકની માટી મીલકત થોડા વખતમાં આવી મલશ એવી તેને આશા ઊત્પન્ન થઈ હતી; પણ તેના વકીલ તેવામાં દગો દેવાથી તે બહુ નાસોપાસ થઈ ગયો. તે હવે પોતાના ધરમાંને ધરમાં જ એ ધયાન સરખી હાલતમાં મેશી રેહવા લાગો, અને કોઈ કોઈવાર બાહાર જતો ત્યારે છાકટો બનીને પાછો ફરતો. એવી રીતે પેલા ૨૪૦ પાર્જિડ ખરચાઈ જવા લાગ્યા, પણ તેટલાં વલી તેને એક બીજા સલાહકાર મલી આવ્યો જેણે તેને દ્વાજત મેલવવાનો નવો રસોતો બતાવ્યો.

તે નવો માણસ મીં શીયરર કરી હતો. જનસનના મુકદ્દમાની વાત તે જાણતો હતો. તેણે જનસનને સલાહ આપી કે, સોનાની બાણુ બાદનારી એક કંપની, જે તેણે પોતે ઉભી કરી હતી, તેમાં પોતાનાં નાણાં રોકવાં. તેણે બહુ માટી દોલત મલવાની લાલચ બતાવવાથી જનસને પેલા ૨૪૦ પાર્જિડમાંનાં જે નાણાં પોતાના હાથમાં બાકી હતાં તે પેલી કંપનીના શેર ખરીદવામાં રોકવાં. એટલું કરીને જ તે અટક્યો નહીં પણ પોતાના ઠગારા સલાહકારના

સમજવવાથી તેણે પોતાની જો થોડી ઘણી પુંજ ખેંકમાં મુકેલી હતી તેથી એ સઠામાં રોકી દીધી. થોડાજ વખતમાં તે કંપની બાંગી પડી, અને તે સાથ જનસનની સઘલી નાની પુંજ ઘસડાઈ ગઈ.

પોતાના ગુજરાણનો હવે કશો આધાર ન રહેવાથી તેઓએ મજૂરી કરીને પેટ ભરવા માંડ્યું. જનસન બાડતા ગાડીઓ હાંકવા લાગ્યા; અને મીસીસ જનસને પરચુરણ મજૂરી તથા કપડાં ધોવાનો ધંધો કરવા માંડ્યો. જનસને દારૂ પોવાનું તથા બીજી માજ મળેહો છોડી દીધી અને તેથી તેઓ ટુક પુજ પેદા કરી સારી રીતે પોતાનો નીબાવ કરવા લાગ્યાં. મીસીસ જનસન કહેછે કે, આગલી હાલત કરતાં તેમની આ હાલત વધારે સારી હતી, અને સોનાની આણુ ખાદનારી કમપનીનાં પેહલાંમાં પોતાના સઘલા પછસા ગુમાવી દેવાથી જિજ્ઞાસા તેઓ વધારે સુખી થયાં.

એ મેહનત અને મજૂરી વચેખી જનસને પોતાની મીજકતનો ખ્યાલ છોડ્યો ન હતો. પોતાના આપની હકદાર મીજકત છોડવી સહીકીનું અપ્રમાણીકપણું જિંઘાડું પાડવાનો વીચાર તેનાં મનમાં ભમયાજ કરતો હતો.

એવા સમામાં એક રવીવારે જનસન પોતાની જીંપડીની નજદીકનાં ખેતરોમાં ફરતો હ-

તો, તેવામાં તેને પેલા મી॰ શીઅરર મદ્યો, એક ખ્યાલો ઉદયોગમાં તેની સધલી પુ'ણ ખોલાર કરાવનાર આ શખસને જોઈને જનસનને ગુ-સો ઊપજ્યો, અને તેની સાથે વાત કરવાને તેને ગમ્યું નહીં. તોપણ તે બોલા સવભાવનો હતો, અને મી॰ સલીકી સીવાયે ખીજા કોઈ સામે તેને વેર ન હતું; એટલે તેણે આગલી વાત વીસરી જઈ શીઅરર સાથે સારી રીતે વાત ચીત કરવા માંડી. વલી તેણે તેને પોતાને ઘેર જમવા તેડ્યો. શીઅરર તેનું નોતરું સ્વીકારી તેને ત્યાં જમવા આવ્યો. જમતાં જમતાં પેલી કંપની વીશે વાત નીકલી, અને તે દરમયાન શી અરરે જનસનને તે ખાડામાં ઊતારવા વીશે ફલગીરી ખતાવી. વલી તે બોલ્યો કે, તેણે જનસનને કરેલાં નુકસાનનો થોડોક ખદ્દો વાલી આપવાનો એક ઇલાજ તેના હાથમાં છે. તેના એક મીત્ર વકીલ ધણે આલાક અને પ્રમાણીક માણસ છે, અને તે પરતીવાદી સલીકીની સુવં કેકાણે લાવવાને પોતાથી બનતું કરશે.

મી॰ શીઅરર એ મુજબ જણાવી જનસનને પોતાના મીત્ર વકીલ પાસે લેઈ ગયો. એ વકીલનું નામ મી॰ થરાધવર કરી હતું. મી॰ થરાધવરની જનસનના મુકદ્દમાની મજબુતી વીશે ખાતરી થતાંજ, તેણે એક બારીસદરની સલાહ

લીધી; જોણે પણ તે મુકદ્દમા આગલ ચલાવવા ની સલાહ આપી. તેણે સલાહ આપી કે, મજૂર વસીહતનામાંમાની મીલકતને લગતો હીસાબ સ્વીકી પાસ માંગવાની ફરીયાદી માંડવી. તે સલાહ મુજબની ફરયાદી માંડવામાં આવી. પણ તેની સામે પરતીવાદીએ જે જવાબનામું નોંધાવ્યું, તેમાં તેણે એક નહોતો ધારણો ખચાવ જાહેર કીધો. તે ખચાવ એવો હતો કે, પ્રતીવાદી પાસેથી ત્રણસો પાઈડ લેઈ તેના બદલામાં વાદીએ પોતાનો સધલો દાવો તે મીલકત પરથી છોડી દીધો હતો. વલી પોતાના પુરાવા તરીકે, જનસન અને તેણી ઢણીયાણીની સહી સાથનું એક લખત પરતીવાદીએ રજૂ કીધું હતું. જનસનને યાદ આવ્યું કે, તે છાકટો બનેલો હતો તે વખતે મી. ગરીનડર સોલીસીટર તેને ત્રણસો પાઈડ ઊઘીના અપાવવાને બહાણે હિતાવલમાં એક લખત પર તેની સહી લીધી હતી, તે આજ લખત હોયું જાણ્યું. તેણે પોતાના સોલીસીટર તથા ખારીસટરને તે તરફથી વાકેફ કીધા. ખારીસટરે એવી સલાહ આપી કે, તે તરફની હકીકત ફરયાદનામાંમાં દાખલ કરવી, અને તેમ કરવા માટે કોર્ટ પાસે ફરયાદનામું સુધારવાની રજૂ મેલવવી. પણ તેવામાં જનસનનો સોલીસીટર ફરી બેઠો. તે સધલો કહ્યો.

પોતાને જોખમે જનસન પાસેથી કશું દામ લેવા વીના ચલાવતો હતો; પણ હવે વધુવાર તેમ કરવાને તેણે ના પાડ્યું.

જનસનની સઘલી આશાએને વલી આ એક નવો ફટકો લાગો. પોતાની ખાવાયલી મીઠ કત પાછી મેલવવાની સઘલી આશા તેણે છોડી. પોતાના સોલીસીટરે અધવચે તેનું કામ છોડી દીધું તેના કારણુ વીશે તેણે એવી અટક લ કીધી, કે પરતીવાદીએ તેને લાંચ આપી હશે. એ વીચારથી તેને ઘણી નીરાશી લાગવા માંડી. તે ખરખડવા લાગ્યો, કે પર્સિવાલા માણસો આહે તે કરી શકે. એક મોટી મીઠકત મેલવવા ચાહનાર પાસ તેના ખરના પછસા જોઈયે. વકીલોને તે હવે ધુમ ગાલો દેવા લાગો, કેમકે, એક નહી પણ અનેક વકીલોએ તેની સાથ દગલખાઈ કીધી હતી.

ખંને ઘણી ઘણીયાણી હવે બહુ ખતંગ હાલતમાં પોતાનો કાલ ગુજરવા લાગાં. એવી રીતે કેટલાંક વરસો ગુજરી ગયાં, પણ તેઓનાં દુખનું મુલ કારણુ મી. સલીકી કાંઈતેઓ કર તાં વધારે સારી હાલત ભાગવવા પામ્યો નહી. જનસનના દાવા સામે છેલું જવાબનામું નોંધા વવા પછી થોડી મુદતે તેનું મગજ ખસી ગયું, અને કેટલાક વરસો સુધી તેવી કમનસીબ હાલ

તમાં રીબવા પછી તે મરણ પામ્યો. તેના મરણ પછી તેણે હરામખોરીથી મેલવેલી દોલત તેનાં છોકરાંઓને હસતક થઈ.

નેકીનો બદલો હંમેશાંજ મળેછે, અથવા બદીની સજા હંમેશાંજ થાયછે, એમ હું હીં મતથી કહીશ નહીં. ઘણી વાર ગેરબનસાફ વગર હરકતે પસાર થાયછે, અને ઘણાં નેક પુરૂષો અને સ્ત્રીઓ દુખ અને હેરાનગતીમાં પોતાની જીંદગી ખતમ કરે છે. તે પછી, માણસો અને સ્ત્રીઓના મારા અનુભવ ઉપરથી હું કહી શકું છું કે, આપણી જીંદગીનાં સોરતીરૂપ પરીણામમાં નેકીનો ફલો અતી ઘણો વધારેજ હોયછે, અને બદીની ક્રિતેહ ઝાઝી ટકાજી હોતી નથી. હું પોતે એક હકદાર ઘણી પાસથી તે ની મીલકત બનતાં સુધી કદીબી છીનવી લઈ નહીં. એક ચોરેલી મીલકત મારા સ્વાધીનમાં છે એ વીચાર, અને એ લાગણીની સીંતાથી દુર રહેલું બલુ. આવી ઠગાઈનાં પરીણામો તે કરનારનાં મરણ પછી તેનાં હાડને ધુળવેછે, અને તેનાં બચ્ચાં અને તેની ઓલાદને માથે નામોશીનો કલંક ઓટાડે છે. જ્યારે આવા પહસાવાલો ગુનેહનાર પોતાનું વસીયતનામું કરેછે, ત્યારે તે કયાં જાણેછે કે, તે પોતાના વારસોને દોલતનો દીલાસો આપી જવાને બદલે

માત્ર દુખનો ખોળે તેમને માથે ચઢાવી બન્ય-
છે ? અને તેજ પ્રમાણે હાલની આબદમાં બન્યું.

વીલ્યમ જનસન હવે ઘણી વૃધાવસ્થા-
એ પોહ્યો હતો, અને તેની બધીની બિમર
પણ ઘણી થઈ હતી. તેઓ કોઈ વકીલની વાડી
બંગલાને લગતાં નજીવાં કામો બજાવી તે
ઉપર પોતાનું ગુણુરાણ કરતાં હતાં. તેઓના
નોજીલ ગયલા મુકદ્દમાની વાત પસરતાં પસરતાં
તેમનાં શેકના કુટુંબમાં ફેલાઈ, અને અંતે તે
વકીલનું ધ્યાન તે ઉપર ખેંચાયું. કહ્યાની
ઉપર ટપકેની આબદ બાણી લેખને, તેને લગતી
વધારે શોધ જોઈ ચલાવવાનું તેને સુઝ્યું.
મુખ્ય ખીનાને લગતી ચોક્કસ ખારીકીઓ વીશે
તેણે તપાસ ચલાવી, અને તેની લગભગ
ખતરી થઈ કે, ગરીબ જનસન એક ઘણાં
જોડા કાવતરાંનો ભાગ થઈ પડ્યો હતો. વલી
તેની ખાતરી હતી કે, વાંધામાં પડેલી મીલકત
ને તે તેના હાલના ઘણીઓ પાસથી પાછી
પડાવી શકશે, અને જો બને તો આગલાં વ-
રસની તેની બિપજ નીપજ પણ તેના હકદાર
વારસોને હવાલે કરવાને શકતીવાન થશે.

ફરીથી એકવાર વડી કોરટમાં આ મુકદ્દ-
માને લગતી એક અરજ નોંધાઈ, અને મીં
સ્લીકી, ખારકીંગ, સુધી, અને ગ્રીનડર, તથા

૯૨ ઘુપી પાલીસ ખાતાંના બેદખરખો.

મીં ગ્રામવર, એ સઘની લુચાઇ તેમાં જાણા-
વવામાં આવી. લુચાઇનો આ સમાસ ખરૈ
ખર જખરૈ હતો, અને તેને તોડવાનું કાંઇ
સેડલ કામ ન હતું. જ્યારે મેં આ અરજી
વાંચી ત્યારે મને વીચાર આજ્યો કે, આના
સરખો મુકદ્દમો માથે લેનાર વકીલને ઘણી મો-
ટી હીંમત હોવી જોઇયે. તે સાથે મારે જ-
ણાવવું જોઇયે કે, તે માથે લેવાને તેને કાંઇ
નાણા સંબંધી કાયદાની લાલચ ન હતી.
તેનો ધંધો મોટો અને તેની કમાની ઘણી હ-
તી. તે જાણતો હતો કે, જનસન પાસે કંઇ
પુછ ન હતી. અને જો કહ્યો નીજૂલ ગ-
યો, તો ખરચ આપવા જોડું પણ તે કાણડી
શકે નહી, એમ હતું. વલી જો તે પોતાનો હક
સામેત કરી શકે, તોપણ ખરચનો મોટો ભાગ,
કે જે ધારા સંબંધી કામ કરતાં કોઇ બીજી
રીતે થાય, જોયો કે મારે પોતાનો ખદલો, તે
પરતીવાદી તરફથી કદી ધારા પ્રમાણે મેજવી
શકાય નહી. એવી રીતે વાંચનાર ખુલી રીતે
જોશે કે, કામની મેહનત અને તેના જોખમો
કાંઇખી પુરતો ખદલો મેલવી શકે તેવા ફલદરૂપ
હતા નહી. તે છતાં પૈસાની જરા પણ કસુર
ન કરતાં, આ વકીલે કામ માથે લીધું, અને
મુકદ્દમો ચલાવવાને જોઇતાં સાધણો અને
ખરચ ખુટણુ તેણે દુલ્લે હાથે પુરાં પાડ્યાં.

મને લાંબો વખત સુધી એ મુકદમામાં રોકાવું પડ્યું. જરૂર કરતાંબી વધારે પુરાવાઓ મેં જોલી કાઢાડ્યા. મરનાર સલીકીએ જન-સનના આગલા વકીલ મી० ગરીનડરને લાં-ચ આપી જનસન પાસે પેલા લખતપર ઠ-ગાઈથી સહી કરાવી લીધી હતી, તેને લગતા સઘલા પુરાવા હું મેલવી શક્યો. તેમ કરતાં મને માલમ પડ્યું કે, મી० ગરીનડરે આ મુક-દમામાં પોતે બજાવેલા બાગની ખબર પોતાના બાગયા મી० સમુધીથીબી છુપાવી હતી. જન-સનની આખી વંશાવલી પણ નકી કરવાનું કામ મને સોંપવામાં આવ્યું હતું, અને તેને લગતી સઘલી ખબરબી મને મલી શકી.

અમારા મુકદમાની સઘલી તઢયારી પુરી થઈ, તેવામાં પરતીવાદી તરફથી સમજુતી માટે માંગણી થઈ, પણ અમારા વકીલે તે માંગણી ના પાડી. વાદીના દાવાની મજબુતી વીશે, તેમજ તેની સાથ ઠગાઈ કરનારા વકીલોનાં ત-રકટ વીશે તેની ખાતરી થઈ ચુકી હતી,

અંતે આ મુકદમાની તપાસ, ઇનસાફની અદાલતમાં ચાલુ થઈ. ચુનંદામાં ચુનંદા બારી-સટરે અને બાજુથી રોકવામાં આવ્યા. મુક-દમાની તપાસ જેમ જેમ આગલ ચાલતી ગઈ તેમ તેમ તેમાં બહુ ધ્યાન મિંચનારી આવતો

રજી થવા માંડી. ત્રણ દીવસમાં સઘલી તપાસ પુરી થઇ. વાદીનો મુકદ્દમા એ દીવસ, અને પરતીવાદીનો એક દીવસ ચાલ્યો. કેટલોક વખત વીચાર કરવા માટે લેવા પછી જડત્તે પોતાનો ચુકાદો આપ્યો.

એ ચુકાદો ઘણી લંબાણ અને વીદવતા બરો તરફારથી બરેલો હતો. પરતીવાદી તરફથી પેલો વાંધો એવો લેવાયો હતો, કે ફરયાદી માંડવાની મુદત વહી ગઈ હતી. એ વાંધા વીશે જડત્તે જણાવ્યું કે, સાંધારણ દીવાની દાવો હતે તો તે માટે એવો વાંધો ચાલતે; પણ આ મુકદ્દમામાં એક ગરીબ, ભિલા માણસ સામે ઘણા ચાલાક અને કાયદાથી માહિતગાર થયલા માણસોએ તરકટની બાજુ રમી હતી, તેથી તેવા મુકદ્દમામાં મુદતનો વાંધો વાજબી ગણાય નહી. પરતીવાદીએના વડવા સલીકી તથા તેના બેટાની વરતાણુક ઉપર કોરટે બહુ સખત ટીકા કીધા, અને તેઓ મરણ પામવાથી તેઓને તે મનાં કરતુકની સજા કરવાની કોરટને તક મળી નહી તે માટે દલગીરી જણાવી. મીં બારકીગે તથા મીં થરાઇવરે થોડો વખત વાદીનો મુકદ્દમા પોતાના હાથમાં લેઇ અધવચે છોડી દીધો હતો, તે માટે બંનેની વરતાણુક વીશે કોરટે શક દેખાડ્યો હતો. પણ મીં ગરીબડર સોલીસીટર

જેણે પરતીવાદી સાથે મલી જઈ, વાદી પાસે પેલાં લખતપર ઠગાઈથી સહી કરાવી હતી, તે ની વરતણુકપર ફેરવે બહુજ સખત ટીકા કીધા. તેનું કામ, વકીલોનાં નામને હીનપસતી લગાડ નાશ અને ખેલદ શરમીદગી બરખુ જણાવયું હતું. શેવટે, વાદીનો દાવો વાજબી ઠરાવી, તેની તરફેણમાં ફેરવે હુકમનામું કરી આપ્યું, અને બને બાંદુનો ખરચ પરતીવાદીને માથે નાખ્યો.

ગરીબ આપડા જનસન અને તેની ધણીયાણીને અંતે ધનસાફ મલ્યો. આખી જીંદગી દલદેશરીમાં કણડવા પછી છેક વડપણને દીવશે તેમને આ નહીં ધારેલું સુખ થયું. તેઓ પોતાની આ અંચોતી ફતેહથી ફુટી ગયા નહીં. પોતાપર થયેલી ભાગ્યની ખેલખાનીનો લાભ લેતાં તેઓએ પોતાના દુશ્મનો તરફ વળાણવા જોગ વરતણુક દેખાડી. તેઓને ખરેખરા હેરાન કરનાર હાલના પરતીવાદીઓ નહીં, પણ તેમના વડવા હતા. આથી પરતીવાદીઓ તરફ તેઓએ ધણી નરમાસ વાપરી, મુકદમાનો ખરચ માટેનો તેમની સામેનો દાવો તેઓએ છોડી દીધો. વલી તેઓ પાસેથી મીલકતનો હીસાખ, તથા તેમનાં વડવાઓએ તથા તેઓએ વાપરી નાખેલી મીલકતની આવક

માંગવાનાખી તેઓએ અપ્પાડા કીધા. દુકમાં પોતાના મરનાર દુશ્મનોની બધીનું કશુંખી વેર તેઓનાં બચ્ચાઓપર લેવાનો વીચાર તેઓએ કોથો નહીં.

જનસન અને તેની ઘણીયાણી હાલ બહુ સુખ ચેતથી પોતાની માટી મીલકત પર રહેછે. તેમની આસપાસનાઓ તેમની બલી વરતનુક અને ઊદાર દીલ માટે તેમની વપ્પાણુ કરેછે. મીં કરીમેન, હજીખી તેઓનો માનીત્ર મીત્ર અને સલાહકાર છે. જનસને પોતાનું વસીહત કીધું છે. તેમાં તેણે કરીમેન માટે થોડોક ફાલો પાડ્યોછે; અને બાકીની મીલકત માટે, તેઓને ખીન સવારથે વાજખી ઇન સાફ અપાવનાર વકીલ તથા તેના વંશજોને પોતાના વારસ તરીકે ઠરાવયા છે.

વારતા થોથી.

ધ્રુપાં પોલીસ ખાતાંના એક અમલદારનો વરણવેલી ત્રણ વારતા, પુરી થવા પછી હવે તેજ ખાતાંની એક સ્ત્રી અમલદારની વારતા આપંથે છીયે. ભેદ ભરેલી રીતે થયાલાં એક ખુનનો હુવાલ તેમાં સમાવયો છે.

યુરોપયન સ્ત્રીઓ, બીજા ધંધા જોડે પોલીસ-
ના અમલદારના ધંધામાંથી પુરૂશો ભેગો
સામેલ થાય છે, અને પોતાને સોંપેલાં કા-
મો ચાલાકીથી બજાવે છે, તે આમાંથી સારી
રીતે જોવામાં આવશે. આપણી તરફ એવી
સ્ત્રીઓની નવાઈ ગણાય, પણ યુરોપમાં તેમની
નવાઈ નથી. જે સ્ત્રી નીચલી વારતા જણાવે
છે, તેણીએ ઈંગલંડનાં “ડીટેક્ટીવ” ચાને
છુપાં પોલીસખાતાંમાં લાંબો વખત સુધી
નોકરી કરી હતી. તે દરમિયાન તેણીએ એક
ભેદ ભરેલાં ખુનનો પતો મેલવ્યો હતો,
અને તેનો હેવાલ ઘણો રસીલો હોવાથી તે
તેણીએ એક વારતાના આકારમાં લખ્યો છે.
તેણીના પોતાનાજ શબ્દોમાં તે હમો હે-
ઠલ આપીએ છીએ:-

ભેદ ભરેલું ખુન.

મારી વારતા શુરૂ કરવા આગમજ, વાંચ
નારને હું ખાતરી આપવા માંગું છું કે, તે
ખરી બનેલી છે. તેનો એકે એક બનાવ, મારા
પોતાના અનુભવમાં બન્યો છે, જો કે, તેમાં
આવતાં માણસો અને જગાઓના નામ બદ

લવાની મને ફરજ પડી છે. ચોક્કસ સખખોને લોધે, તે બનાવ સાથે સંબંધ રાખનારાઓને હું ઊઘાડા પાડી શકતી નથી, અને તેથીજ તેમનાં નામે છુપાવવાં પડ્યાં છે.

ઈંગ્લંડના મધ્ય ભાગમાં આવેલાં એક પ્રગણામાં મારી વારતાનો બનાવ બન્યો છે. ત્યાં મી० પેટલી નામે એક માતખર ગ્રહસ્થ રેહતો હતો. તે જોડો માતખર તેજોજી કંજીસ હતો. એટલી હદ સુધી તે બખીલાઈ કરતો હતો કે, તેનાં કુટુંબનાં માણસો તથા નોકરોને પેટ પુરતું ખાવાનાખી વાખ્યા પડતા. તેણે સોના રૂપાંના વાસણોનો મોટો જથ્થો ભિગો કર્યો હતો. તે વાસણો ઘણાં કીમતી તથા પુરાણાં વખતનાં હતાં; અને તે તરફ સરવ લોકોનું ધ્યાન ખેંચવાને મી० પેટલી બહુ ઇંતેજર હતો. તેને ત્યાં સર અવસરનાં જમણો કદાચજ થતાં, પણ જ્યારે તે થાય, ત્યારે પોતાનાં સઘળાં કીમતી વાસણો ખાણાંની ટેબલપર રજી થઈ મેહમાનોનું તે તરફ ધ્યાન ખેંચે તેમ કરવાને તે બનતી મેહનત કરતો. પણ એ વાસણોને તે જીવની માફક જાલવતો હતો.

મી० પેટલી પારજામિંટનો મેમખર હતો. પારજામિંટની સેશન ચાલતી, તે વેલા તે પોતાનું ગામ છોડી લંડનમાં આવી રેહતો.

લંડનમાં તે પોતાના મોબાને ધ્યાનથી રીતે નહી, પણ ધણીજ કંગાલ સ્થિતિમાં રહેતો. સસ્તામાં સસ્તું ઘર તે પોતા માટે ભાડે લેતો. વત્તી બે ઘરનો ખર્ચ થાય નહી, તેથી તે પોતાના સઘલા નોકરોનેથી પોતાની સાથે લંડન ખાતે લેઈ આવતો હતો.

મીસીસ ક્વીનયન નામે તેની એક કાર-ભારણ હતી. મીં પેટલી જેવી કરકસરથીજ તેણીથી ઘરનો કારભાર ચલાવતી હતી. મીં પેટલી લંડન જાય તે વેલા તેણી એકલીજ તેનાં ગામડેનાં ઘરમાં રહેતી હતી. તેણી મીં પેટલીની મરનાર ધણીયાણીની સગી થતી હતી. મીં પેટલીને પોતાની ધણીયાણીથી માત્ર ગ્રેડામ નામે છોકરો થયો હતો, અને તેને બાર વરસનો મેલી મીસીસ પેટલી મરણ પામી હતી. મીસીસ ક્વીનયન સાથે ગ્રેડામને સારો પગલ હતો, અને વલી તે કરકસરવાલી હતી, તેથી મીં પેટલીએ પોતાની ધણીઆણીનાં મરણ પછી તેણીને પોતાની કારભારણ બનાવી હતી.

જે સઘલી વીગત મને મલી તે પરથી હું કહું છું કે, મીં પેટલીનું ઘર આખા પ્રણામાં સરવથી મોટું પણ સરવથી કંગાલ હતું. તેમાં જો કાંઈ બીજું જાણવાનું હોય, તો તે મીં પેટલીનાં સોના રૂપાનાં તરેહવાર વાસણો હતાં.

આખું ઘર મસાણુ લેવું ઉજડ લાગતું હતું. મીં પેટલીને મલવા ભેટવા આવનારા લોકોની ઝાઝા ન હતા. પરોણાગતનું નામ ત્યાં સંભ લાતું ન હતું.

બધી વાતની કસરમાં, મીં પેટલીએ પોતાના એકપુરા બેટા શ્રેહામને ફેલવણી આપવાની બીજી કસર કીધી હતી. ગામડાંની એક નાની નીચાલમાં મજતી ભાગી ટુટી ફેલવણી લઈને આખો દીવસ તે લકડંગા છોકરાઓની સંગતમાં રમ્મડતો ફરતો હતો. પારલામેન્ટના એક અધીકારી અને આખાં પ્રગણાના સરવથી માતખર ગ્રહસ્થના વારસની આ હાલત હતી. આ ગણીશ કે વીશ વરસની વયે, તે આખાં ગામમાં સર્વથી હુચો માણસ ગણાવા લાગો. અલખતાં તેમાં તેનો થોડોજ વાંક આપણે કાહડી 'શકશું', તેના આપ તેને કશા પહસા આપતો નહી. એટલે તેની મીલકત ઉપર તથા બીજા જગીરદારોની મીલકત ઉપરનાં પાલિલાં જનવરો ચોરીને તથા એવાજ બીજા અપ્રમાણીક ઉપાયોથી, તે પહસા મેલવતો. તેના આપનાં ઘરના નોકરો કરતાં તે પોતે વધારે ચોરીઓ કરતો હતો. મીસીસ કવીનયન તેને ઘણો આહતી હતી, અને પોતાના પગારનાં નાણાંમાંથી વારંવાર તેને બની શકે એટલી

રકમ આપતી હતી. પણ શ્રેણીમ જ્યારે ઉડાઉ હતો, એટલે તેટલા પછસાથી તેની ગરજ સરતો નહી.

મીં પેટલી પારખામેંટની સેશન પેલા લંડન જતો, ત્યારે તે પોતાનાં કીમતી વાસણો હંમેશ સાથે લઈ જતો. જ્યાં તે રહે ત્યાં તેનાં વાસણો રહેતાં, અને તેમનાથી તે બનતાં સુધી છુટો પડતો નહી. લંડન જતી પેલા, તે કોઈ વાર શ્રેણીમને પોતા સાથે લઈ જતો, પણ ઘણું કરીને તો કારનવાલમાં રહેનાર પોતાના એક સગાને ત્યાં મોકલી આપતો. છેલ્લું કામ બંને આપ દીકરાને પસંદ પડતું હતું. મીં પેટલીને તેથી અરચનો ઊગાલો થતો, અને શ્રેણીમને લંડનમાં પોતાને મનગમતા લક્ષ્યા સોખતીઓ મલતો નહી, તેથી તેને ત્યાં રહેવાનું ઠીક લાગતું ન હતું. શ્રેણીમને ઘોડાની સરતનો ઘણો શોખ હતો. તેના પોતાના ઘોડા તો હતો નહી, પણ પોતાના એકબાણવાલા એના ઘોડા માગી તેમને તે સરતમાં ઊતારતો અને ઘણું કરી તે સરતમાં છતીને ઠીક નાણુ મેલવવા કરતો હતો. શ્રેણીમને કાંઈખી કામ કરવાની ઊલટ થતી હતી, અને તેના આપે તેને કાંઈ સારા ધંધામાં નાખવાને તજવીજ ન કરવાથી, અલબત્ત તેણે પોતાની ફેલવણીને અનુસરતાં કામો પોતા માટે શોધી કાઢાડ્યાં હતાં.

પણ આપડા શ્રેણીમની સઘલી કારકીર-
દીનો દુકમાંજ અંત આવી ગયો. એક સહવારે
મીઠ પેટલીના માલી ટામ બરાબરને પોતાના
બાગનો દરવાજો ખોલતાં, ઘર આગલના રસ-
તાપર એક મુરદું પડેલું દીઠું. આગલ જઈ
તપાસ કરતાં જણાયું કે, તે મુરદું તો તેના શેઠ
ના બેટાનું હતું. તેણે બુઝો પાડવાથી ઘરના
બોજાં માણસો દોડી આવ્યાં. થોડા વખતમાં
ગામનાં ઘણાંક લોકોબી ત્યાં ભેગાં મળ્યાં.
આ અંચીત! બનાવ કેમ બન્યો તે વીશે લોકો
તરેહવાર અટકલ કરવા લાગ્યાં. મીસીસ કવીનયન
ખોલી કે, કદાચ અંચીતું ફેફસું થઈ આવવાથી
તે મરણ પામ્યો હશે. થોડા વખતમાં ગામડાંનો
ડાકર તે જગાએ આવી લાગો. તેણે મુરદું
બરાબર તપાસતાં મરનારની છાતીમાં બાલાની
અની જોઈ કાંઈ હથિયાર જોઈું અંચી બેઠેલું
જોયું. ઘણા મજબૂત હાથે તે હથિયાર અંદર
ભાકવામાં આવ્યું હોય એમ જણાયું, કંઈ
તેની છ ઇંચ જોલી અની અંદર જઈને ખુચી
બેઠી હતી.

મરનારની લાશ ઊપર જુરી ભરવામાં
આવી, પણ તેનાં અચબુચ મરણનું ખરું
કારણ માલમ પડી શક્યું નહીં. જે તખીએ લા-
શને તપાસી હતી, તેણે મત આપ્યું કે, મર-

નારે પોતાને હાથે તે હથયાર ભાકયું હોય એમ જણાવું નથી, પણ કોઈએ ઘણા મજબુત હાથે તેના પર તે વખતે જખમ કીધેલો લાગે છે. વલી તેણે જણાવયું કે, તે હથયાર સાધારણ વપરાસમાં આવતાં કાંઈ હથયારને મલતું ન હતું, પણ અસલી બનાવટના ભાલા જેવું હતું; અને તે એક લાકડીમાં ખોસેલું હશે, તથા મરનારને ભાકવા પછી તે પાછું બાહાર કાઢાડવાની ખુનીએ કોશિશ કરી હશે, એવી પણ નીશાનીઓ જણાતી હતી.

એ હથયાર જુરીના ગ્રહસથેને દેખાડવામાં આવ્યું અને તેઓ સરવે એક મતે બોલ્યા કે, તેવું હથયાર તેમના જોવામાં કદીબી આવ્યું નથી.

મી० પેટલી પોન્ના બેગનાં મરણથી જાણે દલગીર થયેલો જણાતો ન હતો. એક પુરો વારસ ખોડી દેવાનાં દુખથી થયે જોઈએ એવી કશી અસર તેના ચેહરાપર દીશતી ન હતી. જુરી હજુર તેણે શાંત તથા બેદરકાર દેખાવે શક્તી આપી હતી. તેણે જણાવયું કે, મરનારની લાશ મલી તેને આગલે દોને હું લઉં છું, મારો દીકરોબી મારી સાથે લઉં આવેલો હતો, પણ સાંજથી તે કેથે જતો રહ્યો હતો. તે પોતાની મરજીમાં આવે ત્યાં

મને ચેતાવયા વીના ફરતો હોવાથી, તેની ગેર હાજરી તરફ માફ ધ્યાન એસાયું નહીં. તે પછી તેનાં મરણની ખબર મને મળી હતી. એ અચ્ચત્તુચ બતાવ વીશે હું પોતે કાંઈ ખાસો કરી શકતો નથી.

એથી વધારે વીગત મીં પેટલી જણાવી શક્યો નહીં. પોતાના બેટાનાં મરણ વીશે બાક તાં તેણે કશી લાગણી દેખાડી નહીં. તેની શા ક્ષીમાં એક શીવાય સઘજા જીરેને કંઈ દમ લાગો નહીં, પણ તે જીરે તેની ઉઝટપાઝટ તપાસ કરવા માંગી. તે એક વકીલનો કારભારી હતો, અને તેની હુશયારી વીશે ગામના લોકો ને સાફ મત હતું. તેણે મીં પેટલીની ઉઝટ પાઝટ તપાસ નીચે મુજબ ચલાવી:—

સવાલ—તમે કારો છો, કે ન જગયાએ તમારા બેટાની લાસ મળી આવી તે જ જગા પર તે મરણ પામ્યો હતો ?

જવાબ—એ બાબતમાં મેં કશું નહીં મત બાંધ્યું નથી.

સવાલ—તે મરણ પામવા આગમજ છુપો રીતે તમારા ઘરમાં દાખલ થયો હતો ?

જવાબ—ખચીત નહીં.

સવાલ—શું તે છુપી રીતે રાતને વખતે ઘરમાં દાખલ થયો ન હતો ?

જવાબ-નહી.

સવાલ-તમે કસમપર એમ કહેશો ?

જવાબ-હા.

સવાલ-શું તે કોઈની છુપી મુલાકાત લેવાના ઇરાદાથી તમારા ઘરમાં આવ્યો નહી હતો ?

જવાબ-તેમ કરવાનું તેને કશું કારણ નહી હતું.

સવાલ-તમારા ઘરમાં એ વખતે કોણ માણસો હતાં.

જવાબ-મારી કારભારણ મીસીસ કવીન યન અને એક દાસી.

સવાલ-તમારા દીકરાનાં ખુનનો પતો મેલ વવા મોટે તમે કાંઈ ઇનામ ઇપાવશો કે નહી ?

જવાબ-આ સવાલનો જવાબ આપવાને હું ના પાડું છું.

પેલા હુશયાર ગણાતા જુરરનો છેલો સવાલ કોઈ રીતે વાજબી હતો નહી. તે પુછવામાં તેની મતલબ શું હતી, તે હું સમજી શકતી નથી. તેને મી૦ પેટલી સાથે લગાર અદાવત હતી. તેથી કોઈની રીતે તેને સતાવવાની કદાચ તેની નેમ હતી.

જુરીના કારોનરે આગ્રહ કરવાથી, મી૦ પેટલીએ તે સવાલનો જવાબ આપ્યો અને

તે જવાબ અચીત ઘણો ડાહ્યપણ ભર્યો હતો તે બોલ્યો, “જ્યાં સુધી જુરીએ પોતાના અભીપ્રાય આપ્યો નથી, ત્યાં સુધી કેમ કહી શકાય કે મરનારનું ખુનજ થયું છે, અને તેથીજ હું હતામ આપવાનો વીચાર પણ કરતો નથી.”

જુરર બોલ્યો, “પણ ધારો કે, જુરી ખુનનો અભીપ્રાય આપે તો ?”

“જુરી તેવો અભીપ્રાય આપે તે પછી તમે તમારો સવાલ પુછજો,” મીં પેટલીએ જવાબ વાલ્યો.

આ ટકાર ભર્યા જવાબથી માહાત થઈ, તે જુરરે મીં પેટલીની ઊલટપાલટ તપાસ બંધ કીધી. તે પછી મીં પેટલી જુરીના ગ્રહસ્થો તરફ ફરી બોલ્યો, “એક ગેરકાયદાસરના સવાલનો જવાબ ફરજ દાખલ આપવાને મેં ના પાડી હતી, પણ હવે મારી રાજી ખુશીથી તે હું આપવાને તક્યાર છું. જુરીના ગ્રહસ્થો ખુનનો અભીપ્રાય આપશે, તોપણ હું હતામ જાહેર કરનાર નથી.”

“અને તેનું કારણ શું ?” કારોનરે પછ્યું.

મીં પેટલી બોલ્યો, “કારણ એજ કે, મને ખુન થયલું લાગતું નથી. એ ખતાવ મને એક અકસમાનનું પરીણામ માત્ર લાગે છે.”

મીં પેટલી પછી, કેટલાક બીજા બી
ન અગતના શાહેદીઓની જુવાની લધ
મીસીસ કવીનયનને ખોલાવવામાં આવી. તેણી
ની મુખ્ય જુવાનીમાં કાંઈ દમ ન હતો, પણ
પેલા વકોલના કલારકે તેણીનેબી ઉલટપાલટ
તપાસી. તે સવાલ જવાબ નીચે પ્રમાણે હતા:-

સવાલ-મીં પેટલીની ગેરહાજરીમાં તમે
અને માત્ર એક દાસીજ ઘરમાં રહે છો ?

જવાબ-હા.

સવાલ-રાત્રે તમને એવાં મોટાં ઘરમાં
એકલાં સુતાં બીક લાગતી નથી ?

જવાબ-બીક શા માટે લાગે ?

સવાલ-તમને ચોરોનો ભય લાગતો
નથી ?

જવાબ-ચોરોનો ભય રાખવાને અમાને
કારણ નથી, કેમકે, ચોરોને મન થાય એવી
કસીબી કીમતી ચીજો ઘરમાં નથી.

સવાલ-તે દાસી તમારી સાથે રહે છે,
તે ખુબસુરત છે ?

જવાબ-નહી.

સવાલ-શું તયારે તે બદસુરત છે ?

જવાબ-તે અતરે શાહેદી આપવા આ
વશે, તે વેલા નજરે જોઈને તેના દેખાવ વીશે
મત બાંધવાને તમને તક મળશે.

૧૦૮ ધ્રુપી પોલીસ ખાતાના બેદબરનો.

સવાલ-વારૂ તે દાસીને મરનાર સાથે કાંઈ મીત્રાચારી હતી ?

જવાબ-નહી, કેમકે તેઓએ એકમેકને કદી જોયાંજ નથી. મી० પેટલી લાંડન જવા પછી મેં તેણીને નોકરી રાખી હતી.

સવાલ-મરનાર કદીબી અંચીતો લાંડન થી અતરે આવતો હતો ?

જવાબ-કદી નહી.

સવાલ-વારૂ તેને પછસાની ઘણી અડચણ મી० પેટલી પાડતો હતો ?

જવાબ-તે વાતની મને ખબર નથી.

સવા-તે તમારી પાસથી કદી પછસા ઊછીના લેતો હતો ?

જવાબ-કદી નહી.

સવાલ-આ બેદ બરયા બતાવતો તમે કાંઈ ઓળાસો કરી શકશો ?

જવાબ-કંઈજ નહી.

પેલી દાસીને શાહેદી માટે બોલાવવામાં આવી. તેણી ઘણી ધુંજરા સવબાવતી હતી, અને મરનારનું મરદું મલી આવયા પછી તેણી ધાસતીથી અધમુર્ધ થઈ રહી હતી. ઘડી ઘડી તેણીને ફેફસ થઈ આવતું, અને જુરી આગળ આવતા વારબી તેણીને તે થઈ આવતું. આથી તુરત પેલા તેણીને માવજત માટે બાહાર-લઈ જઈ બીજા શાહેદીને તપાસવામાં આવ્યા.

તે શહેદી ગામનેા ડાકટર હતો. તેણે મરનારની લાશ તપાસી હતી. તેણે જણાવ્યું કે, મરનારનું એક નવાઈ સરખાં હથયારથી ખુન થયલું હોય, એમ તેને લાગતું હતું. તે હથયાર આલુ વપરાસનું નહીં પણ અસલી હથયારને મલતું હતું. એ બનાવ કેવી રીતે બનેલો હોયો જોઈએ તે વીશે સમજા બનાવો પરથી ડાકટરે પોતે કાંઈક સાર અટકતી કાહડ્યો હતો, અને તે જીુરી હજીુર જણાવવાની તેણે રજા માંગી.

જીુરીએ બહુ ખુશી સાથે રજા આપવાથી, તે ખોલયો, “મી. પેટલીને નાખુશી ઉપજી એવી એક બાબત વીશે મને અતરે દલગીરી સાથે ખોલવું પડે છે, પણ ઇનસાફને ખાતર મને તેમ કરવાની જરૂર છે, અને તે એ છે કે, મરનાર રાતની વેલાએ લોકિનાં તેમજ પોતાના બાપનાં ખેતરોમાં શેકારનાં જાનવરો ચોરતો હતો. તે ઉપરથી મને એમ લાગેછે કે, અકસમાત વાલી રાતે પણ મરનાર પોતાના કોઈ સોબતીએ સહીત શેકાર ચોરવા ગયો હશે અને તે વેલા તેને કાંઈ અકસમાતથી પોતાના એકાદ સોબતીને હાથે આ હથયાર લાગ્યું હશે. એવાં હથયાર ઘણું કરી શેકારનાં કામમાં વપરાતી લાકડીએાને છેડે બાંધવામાં આવેછે. એ

હથયાર મરનારનાં શરીરમાં લાગ્યા પછી કોઈએ તે ખેંચી કહાડવાની કોશિશ કીધી હોય, એમ તેના શરીરપરની નીશાનીઓથી લાગેછે; અને તેથી હું ધારૂં છું કે, તેના સોખતીએ તે હથયાર ખેંચી લેવાની તજવીજ કરી હશે, પણ હથયાર માટે ખુંચી ખેસવાથી તે અંદર રહી ગયું હશે. હથયાર એવા રીતે ખુંચી ખેસવાથી મરનારના શરીરમાંથી કશું લોહી બહાર નીકળી શક્યું નથી, જ્યોત્ષી ખુનનો પતો મેલવવામાં મોટો અટકાવ થઈ પડ્યોછે. મરનારની એવી હાલત જોઈ તેના સોખતીએ ખુનનો શક પોતાપરથી દૂર કરવા માટે તેનાં ઘરનાં બારણા આગલ તેને નાખી ગયલા દીસેછે.”

ડાક્ટરનો આ ખોલાસો સંભળનાં ધયાન પર બરાબર ઠસયો. તેની જીભાની તુરત પુરી થઈ, અને પેલા વકીલના કલારક મી० મોરટને ખી તેને કશા સવાલો પુછવાનું માંડી વાલ્યું.

ડાક્ટર પછી એક પોલીસ કનસ્ટેબલની જીભાની લેવામાં આવી. તે તદ્દન અચ્છાન માણસ હતો, અને તેની જીભાની કોઈ રીતે ઊપ યોગી હતી નહીં. તે ખુન વાલી જગાપર આવ્યો તે પેલા તેણે કશી ઘટતી તજવીજ ખુન નો પતો મેલવવા માટે કરી ન હતી.

મી० મોરટને તેને એક ઘણો અગત્યનો સવાલ પુછ્યો. ખુનવાલી રાતે વરસાદ પડેલા

હોવાથી, મીં પેટલીનાં ઘર આગલ આવેલા કોઇપણ માણસનાં ત્યાં પગલાં પડી રેહવાં જોઈએ, અને તેવાં કશાં પગલાં ત્યાં હતાં કે નહીં, તે વીશે મીં મોરટને કનસટેબલને પુછ્યું.

તે જોલ્યો, “મેં કશાં પગલાં જોયાં નથી.”

મીં મોરટને પુછ્યું “તમે કંઈ પગલાં વીશે તપાસ કીધી હતી?” સાક્ષી-નહી.

મીં મોરટન-ત્યારે તમે તમારી ફરજ સમજતાજ નથી.

મીં મોરટનના આ ટીકાં વાજ્યાં હતાં. કનસટેબલે તેવી કશી તપાસ કરી હોત, તો તે આ બેદી યુનનો પતો મેલવવામાં ધણી ઉપયોગી થઈ પડત.

કનસટેબલની સાક્ષી પુરી કરી પેલી દાસીને ખોલાવવામાં આવી. તેની સાક્ષીની તેવીજ નકામી નીવડી. વચ્ચે વચ્ચે બે ત્રણ વાર બેહોશ થઈ જવા પછી, તથા દશ દશ વખત એકેકે સવાલ પુછવા પછી, તેણીએ મીં મોરટનના પુછવાથી જે જીબાની આપી તે નીચે પ્રમાણે હતી:—

સવાલ-તમે રાતે સુતા પછી કંઈ ગડબડ સંભલાઈ હતી? જવાબ—હા.

સવાલ-તે ગડબડ શાની હતી?

જવાબ-મેં હીલતો જોયો.

સવાલ-શું હીલતો જોયો ?

જવાબ-પેલા મોટા પેટારો.

સવાલ-પણ તેથી કંઈ ગડબડ થઈ ?

જવાબ-નહી પેટારો હીલતો હતો.

સવાલ-પણ તમોને કંઈ ગડબડ સંબલાઈ.

જવાબ-નહી; પેટારો હીલતો દેખાયો.

મી० મોરટનના સઘલા સવાલનો તેણીએ,
આજ જવાબ આપવા કરવાથી, તેણે કંટાળીને
તેણીને ધમકાવી, કે બરાબર જવાબ નહીં દેશે
તો બંદીખાને મોકલાવીશ.

બંદીખાતાનું નામ સાંબલતાં તેણી
બેહોસ થઈ ગઈ. તેણીની આ હાલત જોઈને
તેણીની વધુ જીખ્યાની લેવાનું માંડી વાલવામાં
આવ્યું. તેણી જે પેટારા વીશે બોલતી હતી,
તેના બોલાસો મીસોસ ક્વીનયન પાસે માંગ
વામાં આવ્યો, પણ તેણીએ પોતાનું અંગ-
ણપણું દેખાડ્યું.

એ પછી સઘલા શહેદીઓની તપાસ
પુરી થઈ. કારોનર જીરીને સઘલી કેરીયત સમ-
જવવાની તકવારીમાં હતો, તેટલાં પેલા પોલી-
સ કનસ્ટેબલ પાછો જીરી હજીર આવ્યો અને
એક કાલો બુરજો અને એક ચાવી રજી કીધાં.
તે બોલ્યો કે, તે બંને સ્ત્રીને મરનારનાં શરીર
પરથી મલી આવી હતી.

મીં પેટલીને ફરીથી ખોલાવીને બંને ચીન્નો દેખાડવામાં આવી. પેલી ચાવી તેણે પોતાની તરીકે ઓલખી; પણ બુરખા વીથે અંજણપણું બતાવવું. ચાવી માટે તેણે જણાવ્યું કે તે જાણ અગતની નથી, અને પોલીસના સવાધીનમાં રહે તો કશી હરકત નથી. ચાવી તથા બુરખો બંને કારોનરે પોલીસનાજ હસ્તકમાં આપ્યાં.

કારોનરે જુરીને સઘલી હકીકત ફરીથી સમજાવતાં ડાક્ટરની જુખાનીપર બહુ બાર મેદ્યો, અને મરનારનાં ખુનને લગતો જ ખોલાસો તેણે આપ્યો હતો, તે ઘણો ધ્યાન એંચવા જોગ જણાવ્યો.

ડાક્ટરે અટકલેલા ખોલાસાપર કારોનરને તેમજ જુરરોને એકદમ વીશ્વાસ ખેડા. તેઓએ તે ખરા તરીકેજ માની લીધો, અને એક મતે ખુનનો અબીપ્રાય આપ્યો.

આ સઘલી વીગત મેં વરતમાન પત્રોમાં વાંચી હતી. તે વાંચતાંજ મને લાગું કે, ડાક્ટરે ફરેલી અટકલ તદ્દન ખોટી હતી. લેક્ટિએ અને કેટલાક ડીટક્ટીવોએ બી તે ખોલાસો ખાણેલ રાખ્યો હતો, પણ મને તેમ કરવાનું વાજબી લાગું નહીં.

પેલી સ્ત્રી ડીટક્ટીવ પોતાની વારતામાં આગલ ચાલતાં કહે છે કે, ડાક્ટરની અટકલ

સાથે મલતી નહીં થવામાં હું તદ્દન વાજપ્તી હતી, તે આગલ ચાલતાં વાંચનારને જણાશે.

મરનાર ગ્રેહામ પેટલીના ખુનીનો પતો મેલવી આપવા માટે સરકારે સરેસતા પ્રમાણે એકસો પાંચડનું ધનામ જાહેર કર્યું, અને જોકે તે ધનામની લાલચે તેનો પતો મેલવવાની કોશિશ કરવાને સરવે ડીટેક્ટીવો ભેગી હું-પણ તદ્દયાર થઈ, તોપણ ધનામની આલી લાલચ ઉપરાંત ખીજાંખી કેટલાંક કારણો મને એ બાબત સાથે લેવાને બિશકરતાં હતાં. એ મુકદ્દમામાં જણાવલી કેટલીક વીગતો ઘણી બેદબરી હોવાથી, તેનો પતો મેલવવાને મને બહુ છમ્મા સા થઈ. તે વીગતો નીચલી હતી:-

(૧) ખુની માટે મરનારના બાપે ધનામ જાહેર કરવા માટે સાફ ના પાડવાનું કારણ શું?

(૨) મરનારનાં શરીરપરથી જે તેના આપનાં ધરનાં કામકાજને લગતી ચાવી મળી આવો હતી, તે તેના હાંથમાં કેવી રીતે ગઈ?

(૩) મોટા બાકસ માટે જુરી આગલ ખોલીને પેલી દાસી બેહોશ થઈ ગઈ હતી, તેની મતલબ શું?

એ સવાલો મારા મનમાં બીબા થયા અને તેના તરફવાર બોલાસાઓ મેં ગોઠવી કાઢ્યા, જેમાંથી કયો ખરો પડે છે તે જાણવાને હું ઈતિબર હતી.

મને લાગું કે, મી૦ પેટલીએ ઇનામ ના પાડ્યું તેના ઝાલાસો ત્રણ રીતે થઈ શકે. યા તો તે એમ સમજતો હોય, કે મરનારનું ખુન થયુંજ નથી, અને તેથી ઇનામ જાહેર કરવું ફાકટ છે; અથવા તો તે ખુનીને ઝોલખતો હોય, પણ તેને પોલીસના હાથમાં ગયેલો જોવાને તે રાજી નહીં હોય; નહીં તો, ઇનામના પહોંચાણે હાંસલ વીનાનો ખર્ચ કરવાનું તેને પસંદ ન હોય.

પેટારાને માટે મને લાગું કે, તેમાં કાંઈ ખચોત જણવાજોગ ભેદ સમાયેલો હતો, અને ખુનના ઝાલાશા વીશે તેની પર મને મોટો આધાર હતો.

કુંચી વીશે કશો ખુલાશો હું ગોઠવી શકી નહીં.

ગમે તે હો; પણ ટરામનું ગામડું, જ્યાં આ ખુન થયું હતું, ત્યાં જઈને ઘટતી તપાસ કરવાનો મેં ઠરાવ કીધો. અમે ડીટેક્ટીવો, એક ઠરાવ નકી કીધો કે તેને અમલમાં મુકતાં વાર લગાડતાં નથી. ટરામ જવાનો વીચાર કરવા પછી થોડાજ વખતમાં, ટરામના સંપર્કન ઉપર હું આવી ઉતરી.

પેલો પોલીસ કાનસટેબલ, જેના સવાધીનમાં મરનારનાં આંગપરથી મજી આવેલો

ખુરખો અને કુંચી રેહલાં હતાં, તેને હું પેહેલાં જાણ મળી. તેના કરતાં વધારે સુરખ આશુભ સાથે મને કદી કામ પડ્યું ન હતું. તે સુરખ, તોપણ પ્રમાણિક અને સાચાં મનનો હતો. જોઈતી વીગતોના જવાબ, બહુ સેહલથી મને તેની પાસેથી મળ્યા. તેને જરાબી ખ્યાલ આવ્યો નહીં કે હું ડીટકટીવ હોઈશ. સ્ત્રીઓ ડીટકટીવનું કામ કરે છે, તે વાતનો તેને ખ્યાલબી હોય, એમ જણાવું ન હતું.

એકાદ બે રૂપાંના સીકા તેના હાથમાં સેરવી રહેને, મેં જ સવાણી પુછ્યા તેના પાંધરે પાંધરા જવાબ તેણે આપ્યા. પેલી કુંચી તથા ખુરખો તેણે મને લાવી દેખાડ્યાં. મીઠા પેટલી-એ જુરો હજુર જણાવ્યું હતું કે, તે ચાવી કાંઈ જાણ અગતની ન હતી, પણ મને તે જોતાં જુદાજ વીચાર આવ્યો તે સાધારણ તાલાંને ખરતી ન હતી, પણ કાંઈ અગતના અને કીમતી સામાનને સંભાલથી જાલવી રાખવા માટે વપરાતાં તાલાંની તે હોય, એમ મને જણાયું.

ખુરખો તપાસતાં તે ઇંચે જ અનાવટનો નહીં, પણ પરદેશી અનાવટનો જણાયો. આવી ખારીક વીગતો પર બીજાઓ ધ્યાન આપે નહીં, પણ અમા ડીટકટીવાને તો તેવી વીગતો તપાસવાની ટેવજ પડેલી હોય છે.

મરનારનાં સઘલાં કપડાંખી તે કનસટેબલ પાસે હતાં, અને તે તપાસતાં બનીયાનનાં ગજવામાંથી એક સ્ત્રીને ખરનો નાજુક અને નકશીદાર રૈમાલ નીકલી આવ્યો. તે રૈમાલ ખીજકુલ વપરાયેલો નહતો, પણ ઘણી સંભાલ થી છાતી આગળનાં નાનાં ગજવામા મેલેલો દીશતો હતો. તેની ઉપર “ફેડરીના” એવું નામ લખેલું હતું. તે રૈમાલમાં સુગંધી વાસ હતો. તેજ સુગંધ ખુરખામાંખી હતી, અને તેની બનાવટખી બહુ નાજુક હતી. મેં જાણ્યું કે, રૈમાલની માલિકનોજ આ ખુરખો હોવો જોઈયે.

મરનારનાં કપડાં મેં તપાસ્યાં; અને તેનાં ખુનની રાતે પડેલા વરસાદમાં તે બીણાયાં હોય એવી કશી નીશાની મને જણાઈ નહી. આથી મારી ખાતરી થઈ કે, ડાકતરે કરેલી અટકલ મુજબ મરનાર શીકાર ચોરવા નીકળ્યો નહતો.

મરનારની છાતીમાં બિઝાયલાં હથવારને મેં સરવથી છેલું તપાસ્યું. તેમાં મને ઘણી ગુમવણુ લાગી, કેમકે તેવું હથવાર મેં જનમમાં જોયું ન હતું.

કનસટેબલ સાથની મુલાકાત હવે પુરી થઈ. તે દરમયાનમાં જ વીગતો હું નકી કરી

શકી, તે આ પ્રમાણે હતી:- કે, મરનાર શીકાર ચોરવા નીકલેલા પોતાના ઘેઘ સાથીને હાથ ભ્રમર પામ્યો એમ ડાકટરે કહેલી અટકલ ઓટી હતી. મરણુ આગમન ફેડરીકા નામે જવાન સ્ત્રીની મુલાકાત લેઘ, તેણી પાસેથી તેણે રમા-લ તથા બુરખા લીધાં હતાં. પણ પેલી કુંચી નો ખોલાશો હજી મળ્યો નહી.

રામનાં એક હોટલમાં હું ઉતરી હતી. અંહી બની શકતું તેવી રીતે મારાં કામને લા-યકની ખાખતમાં ખખર મેલવવાની હું તજ-વીજ કરતી રહી હતી. મને માલમ પડ્યું કે, મીસીસ ગરોન નામે એક હોટલ વાલી તે ગામમાં વસતી હતી, તેણી જખરી ટાહેલાંખાર તેમજ ગામને લગતી સધલી ખાખત વીથે માહે ર હતી. આ સ્ત્રીને મલવાનો મેં ડરાવ કીધો. તેણીનું ઠેકાણું મેલવીને હું તેણી આગલ ગઈ અને તેણીનાંજ હોટલમાં ઉતારો કીધો.

મીસીસ શ્રીનને જોઘ હું તો અજખજ થઈ ગઈ. તેણી એક અજખખ નેવી સ્ત્રી હતી. ટાહેલું કરવાને તે બહુ શાકીન હતી. ગમે એ-ટલી જીદી જીદી ખાખત વીથે તમે તેણીને પુછો, અને વગર કંટાલવે તેણી દરેકનો જવાબ આપશે. તેણીના પટપટ કરવાનો શોક પુરો પાડ્યો એટલે બસ; પછી ગમે તેટલી વખત

તેણીને એક વાત અધુરી મુકી દેવાડી ખીજી નવી વાત પુછી હોય તો ખી ચીંતા નહી. તેણી સારી ખખરદાર સ્ત્રી હતી, અને ખારીકીથી ચોકસાઈ કરવાનો જો ગુણ તેણીમાં હતો તો, હું તેણીને માટી ખુશીથી ડોટકટીવ પોલીસ ફોજમાં ધસડતો. પણ તે ગુણ તેણીમાં ખીલકુલ હતો નહી, એટલે નાચાર.

ત્રેણમ પેટલીનાં ખુન વીજેની વાત મેં તેણી આગલ છેડી. અને બહુ ઊલટયા તેણી-એ એ બાબતપર પોતાની જાન છોડી મેલી. તેણી કેટલી ટાહેલાંખાર હતી, તેના વીચાર વાંચનારને આપવા ખાતર એટલુંજ કહેવું બસ થશે કે, સવારના સાત વાગતાથી અગ્ર-ચાર વાગતા સુધી તેણીએ મારી સાથે વાત ચલાવી, જે અરસામાં નાના નાના સવાલો પુછવા શીવાયે ખીજી વધુ તસદી મારો જાબને મેં આપી ન હતી. મીસીસ ગરીનને ટાહેલું મલ્યું, એટલે તેણી પોતાનાં ઘરનાં કામ કાજને ખી પડતું મેલતી. બરાબર સાત વાગ-તો, હું તરતનીજ આહે પી રહેલી હતી, અને તેના વાસણુ ટેબલપરથી ઉઠાવી લેવાને મી-સીસ થીન આવી. તેટલાં મેં મારી વાત છેડવાથી વાસણુ જમનાં તેમ પડતાં મેલી તે મારી સાથે વાતે વલગી, અને છેક સાંજ-

૧૨૦. ધુપી પાલીસ ખાતાંના બેદખરબો.

ડા આઠ વાગવા પછી તેને તે ઊઠાવી લેવાનો વીચાર આવ્યો. તેણી સાથની વાતચીત દર મયાન, પેલો ડીના નામની દાસી, જે જુરી હજુર સાક્ષી આપતાં એક મોટા પેટારા વીશે બોલતાં બેહોશ થઈ જતી હતી, અને જે પેટારા વીશે વધુ જાણવાને હું ઇંતેજાર હતી, તે દાસીનું મને ઠેકાણું મળ્યું. એ દાસીને ઊતાવલે જઈ મળવાનો ઠરાવ કરી, મં મીસીસ ગરીનને તુરંત વેલા પડતી મેલી.

પોકર્લીગરન ખાતે ડીના રેહતી હતી અને ખીજીજ સહવારે તેણી આગલ જવા માટે હું નીકળી. સંઘેશનપર હું જઈ પુગી તે વેલા ટરેન ઉપડવાને એક કલાકનો વીલંબ હતો. આથી હું જરા વીસામો લેતી બેઠી. થોડા જ વારમાં મીસીસ ગરીન ત્યાં આવી લાગી, અને એક જુની પાકીટ મને બતાવીને કેહવા લાગી કે, તે મારી હરે અને જુનમા પડી ગઈ હશે, એમ ધારી તે પાછી આપવા આવી હતી. તે પાકીટ મારી નથી એમ જણાવાથી, તેને પડતી મેલી મીસીસ ગરીન ટાહેલે વલગી. તેણીએ મારી ટીકીટ કહડાવી આપવા માંગી, અને તે માંગણી મેં કબુલ રાખી; પણ હું જ્યાં જનાર હતી તે જગા તેના જેવી કુઠલા-ઝાર સ્ત્રીને જણાવાનું મને ઠીક ન લાગવા-

થી, મેં પોકલીંગટનની આગમજનાં એક ખીજાં સંદેશન સંદોકલી માટેની ટીકીટ કહડાવી. મીસીસ ગરીને મને પુછ્યું કે મારે ત્યાં કોણ આગલ જવાનું હતું, અને મેં તેણીને અટકલેજ એક નામ અડાવી દીધું કે, મીસીસ ખલાકલીને ત્યાં.

મીસીસ ખલાકલી કોઈ જાણીતી અને દરજ્જાવાલી સ્ત્રી હશે, કેમકે તેણીનું નામ સાંભળતાં મીસીસ ગરીનના ડોલા ઊંચે ચડી ગયા, અને તે વંખતથી તેણી મારી તરફ ખહુ માનથી જોવા લાગી. હું તો તેણીને આલખતી ન હતી, પણ માત્ર મારી કુઠલાખોર હોટલ વાલીને મારી હીલઆલ વીશે ખોટે રસ્તે મુકવા માટે મેં તેણીનું નામ વાપર્યું હતું.

વખતસર ટરેન આવી લાગી, અને મેં તેમાં મારી જગા લીધી. સંદોકલીનું સંદેશન આની લાગતાં, તથાથી પોકલીંગટન માટેની ટીકીટ લેઈ મેં મારી મુસાફરી આગલ ચલાવી.

પોકલીંગટનનું ગામડું ટરામથી સાઠ માઈલને છેટે હતું. અંહી આવી પુગતાંજ હું ડીનાને ઘેર ગઈ, પણ તેણીના બાપે મને પુનની બાબતમાં તેણી સાથે વાત કરતી અટકાવી. ડીનાનાં મગજપરથી તે બનાવની અસર હજી નીકલી ગઈ નહતી, અને તેથી

મને તે વાત પાછી છેડતાં અટકાવવામાં તે-
ણાનેા બાપ ખચીત વાજખી હતો. પણ
મને તો મારી ફરજ બજાવવી હતી. મેં તે
ગામના કાનસટેબલને તેડાવીને મારું કીટકટીવ
તરીકેનું વારંટ બતાવ્યું, અને તેણે કીનાના
બાપને વચ્ચે આવતો અટકાવયો.

કીનાથી ને ખખર મારે મુખ્ય કરી
મેલવવાની હતી, તે પેલા શક બરેલા પેટા-
રાને લગતી હતી. ત્રણ ત્રણ વાર બેહોશ થઈ
જવા પછી, અને ખીજી કેટલીક માથાંકુટણ
કરતાં, કીનાએ મને ને ખખર આપી, તે
એટલીજ હતી કે, તે પેટારો બહુ મોટો હતો,
બે માણસો તેને ધરમાં લાવયા હતા, અને
કેટલાક વખત પછી તેને પાછો બહાર
લઈ જવામાં આવ્યો હતો. એટલી ખખર
આપવા પછી કીના પાછી બેહોશ થઈ ગઈ,
અને હવે તો, તેના બાપનો મીઠાજ તદ્દન
ગયો. તેણે મને કહ્યું કે, તમે કીટકટીવ હોવ
કે કીટકટીવોના ઊપરી હોવો, પણ હું તમોને
મારા ધરમાંથી જખરીથી બહાર કાઢીશ. તે
પોતાની ધમકી અમલમાં મેલશે એવું જ-
ણાવાથી, તયાંથી રૂખસત લેવામાંજ મેં ડા-
હપણ વીચાર્યું. એક રાત હું તે ગામમાં રહી
અને કીનાની સહીએ અથવા કોઈ અત-

જગનાં એથીઓ પાસેથી બને તો કંઈ ખપ્પર
મેલવવાની તજવીજ કીધી; પણ તેમાં કંઈ
વલણું નહી.

ખીન્ન દીને હું ઠરામ ખાતે પાછી ફરી,
અને મીસીસ ગરીને મને બહુજ માન ભર્યો
આવકાર દીધો. તેણી સમજી કે મીસીસ બલા-
કલીને તયાં હું રહી આવી હતી, અને તેથી
મીસીસ બલાકલીની મીત્રને લાયકનો આવકાર
ર તેણીએ મને આપવાનું વાજખી વીચાર્યું
હશે. મીસીસ બલાકલી વીશે તેણીએ મને
તરેહવાર સવાલો પુછ્યા, અને મને સુજ્યા
તેવા જવાબો મેં તેણીને આપીને પતાવી.

ડીનાએ જાણવેલા પેટારા વીશે હજી
ધણી વીગતો જાણવાની હતી. એ કામમાં
થોડી મદદ મીસીસ ગરીન તરફથી મેલવવા-
નો મેં ઠરાવ કીધો. તેણીને મેં એટલી ખપ્પર
કાઢાડવાનું સોપ્યું કે, જવાન પેટલીનું ખુન
થયું તેની આગમજના દીવશે, એક મોટો
પેટારો લેખને કોઈ ગાડું ગામમાં દાખલ થયું
હતું કે નહી. આ કામ બજાવવાને તે એકદમ
તઈયાર થઈ, કેમકે તે તેના કુઠલાખોરા સવભા
વને અનુસરતું હતું.

એ પછી મીસીસ કવીનીયનને હું મજવા
ગઈ. તે મુલાકાતનાં કારણમાં મેં એવું ખા-

૧૨૪ ધુપી પાલીસ ખાતાના ભેદખરચો.

હાનું જીભું કીધુંકે, ડીનાને હું નોકરી રાખવા માંગતી હતી, અને તેથી તેણીની વરતાણુક વીશે મીસીસ કવીનીયન સોડેથી અપ્પર મેલવવાનો મારો વીચાર હતો. એ વેલા, મીસીસ કવીનીયન સાથે મને થયલી વાતચીત આ પ્રમાણે હતી:-

“ડીના નામે છોડીને મારે ત્યાં નોકરી રાખવાની છે, અને તેણીની વરતાણુક વીશે હું તમારી સોડેથી અપ્પર મેલવવા ઇછું છું.” હું ખોલી.

“ડીના” ? બરાબર ઓલખતી ન હોય તેવું ડાલ ધાત્રીને તે ખોલી. પછી મને પુ-છ્યું, “તમે શું કામપર તેણીને રાખવા ઇછો છો. ?”

“બાહારગામ ખાતે મારી ખેતનાં છોકરાં માટે એક રમાડનારી આયા જોઈયે છે.”

“બાહારગામ ?” મીસીસ . કવીનીયન બહુ જલઠથી ખોલી જઠી. ડીનાને બાહાર ગામ પતેલી જોવાને તે ઇછતી હોય, એમ મને જણાયું. હવે તેણીએ ડીનાની વખાણ કરવા માંડી. ”

“છોકરાં રમાડવાનાં કામ માટે તો ડીના-ને તમો અચીત ધણી જીપયોગી જોશો.” મી-સીસ કવીનીયન ખોલી. “તેણી બાલકો સાથે વખાણવાજોગ મમતાલુપણથી વરતે છે.”

હવે, બચ્ચાં રમાડવાનો અનુભવ ડીનાને મીસીસ કવીનયનના હાથ નીચે તો મલયો ન હતો, તયારે તે બાબતમાં ખોટું બોલવાનું તેણીને કારણ શું? મને શક પડ્યો કે, મીસીસ કવીનયન, ડીનાને બાહાર ગામ પતેલી જોવાની ઉલટમાં મને ખોટું સમજાવાની વેતરણ કરે છે..

તેણીનું પ્રમાણીકપણું વધારે કશી જાવાના ધરાદાયી મેં પુછ્યું, “તેણીની તંદરૌસતી સારી છે?” “હા ધણી સારી.”

હવે મારી ખાતરી થઈ કે, મીસીસ કવીનયન મને ડગવાજ માગે છે, અને તેમાં તેણીની કંઈ મતલબ સમાયલી હોવી જોઈયે. ડીનાનો તંદરૌસતો તેણીએ મને સારી જણાવો, પણ તેણીનાં ફીફરાં વીશે મને એક બોલબો કહ્યો નહી.

હું જવા ઉઠતી ઉઠતી બોલી, “તયારે ડીનાને હું મારી બેનને તયાં રખાવીશ. તેણી થોતેબી બાહારગામ ચાકરી કરવાને રાજ દીસે છે.”

“શું તમો ડીનાને મલી આવયાં છો?” મીસીસ કવીનયન બહુ અજાણી બતાવીને બોલી, પણ પછી થોડીજવારમાં તેણીએ પોતાની અજાણબી દાખી દેવાની વેતરણ કીધી.

૧૨૬ ધુપી પાલીસ ખાતાંના બેદનરમેા.

તેના આ સવાલમાંથી મને કંઈ બરમ જણાયો. હું હાનેા જવાબ દઈ ઘર જવા ઉઠી. જતાં જતાં મીસીસ ક્વોનયને અરજ કીધી કે, લનડનની એકાદ સારી દાસી તેણીને મારે મેલવી આપવી. તે વીથે કબુલાત આપીને, હું નીકળી પડી.

મારા ઉતારા પર પાછી ફરતાંજ, મીસી-સ ગરીનને મેં પેલાં ગાડાં વીથે પુછ્યું. તેણીએ લગાર અજાયબી દેખાડી મને પુછ્યું કે, તે જણવાની મને એટલી કાજલ શા માટે છે. ”

ટરામ જેવાં નાનાં ગામડાંમાં એટો વેશ ધારણ કરનાર માણસે બહુ સંભાલથી વરતવું જોઈયે, નહીં તો તેને પકડાઈ આવતાં જણ જો વાર લાગે નહીં. મીસીસ ગરીન જેવી કુ-હલાખીર સાથે વરતતાં મને બહુ સંભાલ રા-ખવી પડતી હતી. તેણીને જરાખી શક પડે, તો તે વાત આખાં ગામમાં જાહેર થશે, એમ મને ખબર હતી. આથી તેણીને મારી વરત-ણકમાં નવું કાંઈ લાગે નહીં તે વીથે હું સા-વચેત રહેતી હતી. તેણીના ઊપલા સવાલનેા જવાબથી મેં સંભાલથીજ આપ્યો. મીસીસ ખલાકલીનાં અમતકારીક નામની એકવાર મેં પાછી મદદ લીધી. મેં તેણીને જણાવ્યું કે,

હું ને જાણવા માગું છું તે એટલું જ કે, તે ગાડું
મીસીસ બ્રાકલીના બાઈનું હતું કે નહીં.

આ જવાબથી ધારેલી અસર થઈ, અને
મારી પુછપરછનાં કારણ વીથિના શબ્દો થકી
મીસીસ ગરીનનાં મનમાંથી નીકળી ગયો.
તેણીએ મને જણાવ્યું કે, એક મોટા પેટારા
લાઘેલું ગાડું, મજકુર દીને મોં પેટલીનાં મ
કાન તરફ જતાં, મીં વાહીટ નામે કાપડીયા-
ના દીઠામાં આવ્યું હતું. એ જવાબ સાંભળી
જાણે કાંઈ દરકાર નહીં કરતી હોઈ તેવો મં
દેખાવ કીધો.

મીસીસ ગરીન કામ કાળે લાગવા પછી
હું લાગલી કપડાં પેહડીને મોં વાહીટની
ફુકાન પર ગઈ.

મીં વાહીટ બહુ સાદો અને ભાલો મા-
ણસ હતો. તે ઠાહેલાં ખોર હતો, અને તેથી મને
જોઈતી ખબર આપતાં તેને જરાખી આનાકા-
ની લાગી નહીં. અલબત્ત આ સમ્મલી પુછપ-
રછ કરવાનું મારું કારણ તેણે મને પુછ્યું, પણ
મેં તે જણાવવાને નરમાશથી ના પાડી, અને
તેણે તે પછી તે વીથે વધુ કાલજી દેખાડી નહીં.
એક છતરી ખરીદવાના બાહનાં હેઠલ હું તેની
આગલ ગઈ હતી. મેં તેને જતાં વારજ
ચેતાવ્યું કે, હું એક છતરી ખરીદવા તેમજ કે-

૧૨૮ ધુપી પોલીસ ખાતાના બેદખરબો.

ટલીક વાત તેને પુછવાનાં બેવડા કારણોસર તેની આગલ આવી છું. તેણે મારી બંને છ-છા પુરી પાડવાને પોતાને તક્યાર જણાવયો. એક છતરી તેણે મને લાવી દેખાડી, તે મં તરતજ ખરીદ કીધી; અને પછી મં લાગલીજ મારી વાત પુછવા માંડી.

મીં વાહીટ સોડેથી મને કેટલીક જરૂરની ખખર મલી. તેણે જણાવયું કે, મજકુર દીને એક ગાડું મીં પેટલીનાં ઘર તરફ જતાં તેણે દીકું હતું. બે માણસો તે પર જોલા હતા. તે બે તયાં જઘને પાછા ફરયા તે વેલા, તેઓ મારી નજદીકનાં એક હોટલમાં ઊતરી દારૂ પીવા બેઠા. તેમનાં ગાડાંમાં કેટલાક સુતરાઉ કાપડના તાકા હતા. તેઓ પાછા ફરયા તે વેલાબો, સ-ધલા તાકા જેમના તેમ હતા, તેથી મં ધારયું કે, તે કાપડ જે ધણીને પુગાડવાનું હશે, તેને તેઓ શોધતા ફરતા હશે. વલી મં ધારયું કે, કદાચ તેઓ મારી દુકાન મોટેજ તે લાયા હશે. આથી તે વીશે મં તેમને પુછી જાયું. પણ તેઓએ મને પાધરે પાધરે જવાખ ન દેતાં જહનમમાં જવા કહયું. તેઓ દારૂના ખાહારમાં આવેલા દીસતા હતા. બેથક તેઓ સારા માણસ તો નહી હતા નહી તો, મને ગાલ થું કામ દેતે ? જો એ ગાડાં વીશે તમને વધારે

જાણવું હોય તો, ગામના દરવાજાના રખેવાલ ઠામને પુછવાથી મનમાનતી ખબર મળશે.

આઠલી ખબર મને મલવા પછી, મી. વાડીટને ઊપકાર માની મેં ચાલવા માંડ્યું. તેણે મને જતી અટકાવીને કહ્યું, “તમે કાંઈ ખરેખર છતરી ખરીદવા આવ્યાં ન હતાં, પણ આ વાતને વાસતે આવ્યાં હતાં. છતરી અમથું ખાહનું હતું. જો તે તમને જોઈતો નહીં હોય તો, બેલાશક પાછી આવજો.”

મેં છતરી રાખવાની મરજી દેખાડવાથી તે મુંગો રહ્યો. મેં જતાં જતાં તેને કહ્યું કે જરૂર પડશે તો, હું ફરીથી તેને દુકાને આવીશ.

તે બોલ્યો, “બેલાશક આવજો. અને વલી આવો તયારે છતરી ખરીદવાનું ખાહનું ના લાવતાં. મીત્રાચારીની રાહે આવજો. ધર તમારું જ છે.”

મેં ફરીથી તેનો ઊપકાર માન્યો, અને ચાલવા માંડ્યું. તેની દુકાનથી હું પાધરી ગામના દરવાજા આગલ આવી, ત્યાં મને ઠામ મળ્યો. તે ગાડું પાછું ફર્યું હતું કે નહીં, તે મેં તેને પુછ્યું, અને તેણે હાનો જવાબ દીધો. તેની ખાતરી હતી કે નહીં, એમ મેં તેને પુછ્યું. અને તે વેલા તેણે ખુબ બાર મેલી હાનો જવાબ દીધો.

૧૩૦ ઘુપી પાલીસ ખાતાંના બેદબરો.

તેનો પેડોજી જવાબ તદન પુરતો હતો, તોખી વધારે ખાતરી કરવા મેં તેને બે સવાલ પુછ્યા હતા. અમો ડીટેક્ટીવો એકદમ એક વાતપર વીશવાસ મેલી દેતા નથી. અમોને ગમે એવા આખરદાર માણસના બોલવાપરખી, તરત વીશવાસ આવતો નથી. એક માણસ હુઆ તરીકે પુરવાર થાય તયાં સુધી તેને આખરદાર ગણવો, એ દુનયાનો રેવાજ છે, પણ અમો ડીટેક્ટીવો તો તેથી ઊલટા જઈ, એક માણસનાં પ્રમાણીકપણાં વીશે અમારી ખાતરી થાય નહીં તયાં સુધી તેની તરફ શકતી ન જરૂ જોઈએ છીએ. અલખતાં અમો મંડલીને ગેરઠનસાફ કરવે છે, પણ તે મંડલીનાં પોતાનાં બલોને માટેજ.

મી. વાહીટની દુકાનેથી મને ખબર મળી હતી કે, પેલું ગાડું હાકનારા બે શખસો એક ટાવરનમાં દારૂ પીવા ઉતર્યા હતા. આથી, તેઓ વીશે વધારે ખબર મેલવવાને હું તે ટાવરનની માલિક આગ લઈ ગઈ. તેણી સાથે વાતચીતમાં મને માલમ પડ્યું કે, તે શખસો માત્ર સાધારણ ફેરીયાઓ નો દેખાવ ધારણ કરી ગામમાં આવયા હતા, પણ ખરેખર તો તેઓ વધારે સારો સ્થીતીના

અને ચણડતા વરગના ગ્રહસ્થે હતા. ઠાવ રનવાલીનું પોતાનું ખીમત તેવું જ હતું. જે જાતનો ખોરાક તથા દારૂ તેઓએ મંગાવ્યો, તથા જેવી રીતે ઠાવરનમાં તેઓ રહ્યા, તે ઉપરથી તેણીએ તથા મેં એ મત બાંધ્યું હતું.

ઠાવરનવાલી પાસેથી ઘર આવીને, મેં હવે સઘલી અખરપરથી થું સાર કાઢડવો તે નકી કીધું. મેં જે સાર એમાંથી કાઢડ્યો, તે નીચે પ્રમાણે હતો :—

૧. જે કુંચી મરનાર ગ્રેહામ પેટલીની લાથ પરથી મઝી આવી હતી, તે કોઈ કીમતી સામાન ભરેલી પેટી અથવા કબ્જટની હતી.

૨. તેનાં મોહડાપરનો ખુરખો તથા રમાલ દેફરીકા નામે કોઈ સ્ત્રીનાં હતાં, અને મરનારને તેણી સાથે બહુ મોહબત હોવી જોઈએ.

૩. મરનાર શીકાર ચોરતાં કાંઈ અકસમાતથી મરણ પામ્યો હોવો જોઈએ, એમ જીજી આગલ પડેલી શક્તીપરથી લોઢાએ કાઢડેલો સાર ખોટો હતો.

૪. મરનારનાં મરણની આગલે દીને એક ખોટો પેટારો તેનાં બાપના ઘરમાં લાવવામાં આવ્યો, અને તે પાછો લઈ જવામાં આવ્યો ન હતો.

૧૩૨ છુપી પોલીસ ખાતાના બેદખરબો.

૫ મીસીસ કવીનયન તે બનાવથી જાણીતી હોવા છતાં તેણીએ તે છુપાવયો હતો. એટલુંજ નહીં પણ તે પેટારો હતો મી. પેટલીનાં ઘરમાંજ હોવા જોઈએ, અને તે પાછો લેઈ જવામાં આવ્યો છે એમ મીસીસ કવીનયને ડીનાને જણાવવામાં કાંઈ છુપી મતલબ હતો.

૬. જે શખસો તે પેટારો લઈ આવ્યા હતા, તેઓ સાધારણ ફરયાના દેખાવથી ગામમાં આવ્યા હતા; પણ તે દેખાવ ખોટો હતો, અને તેઓ આગરફાર ગણાતા ગ્રહસ્થો હતા.

હવે એ સબલાં પરથી શેવટનો સાર જે નીકળ્યો તે એજ કે, પેલા પેટારો શાધી કાઢવાથી ખુનનો ભેદ મલવાનો મોટો સંભવ હતો.

તે પેટારો શાધી કાઢવા માટે, મી. પેટલીનાં મકાનમાં મારો પગ પેસારો વધવો જોઈએ; અને સારો ભાગયે મારા હાથમાં તે તક હતો. મીસીસ કવીનયને, પોતાના હાથનીએ કામ કરવા માટે એક દાસી મેલવી આપવાની મને અરજ કીધી હતી, અને તેનો લાભ લેઈ મેં મારથા નામે બીજી સ્ત્રી ડીટેક્ટીવને દાસીના પેશમાં લાંડનથી તેડી મંગાવી.

તેને આવતાં ખે દીવસનો વીલંબ લાગે,
જેણે વખત મેં મારા હાથમાં આવેલી ખ-
ખરોપર વીચાર કરી તેમાંથી તરેહવાર સાર કા-
હાડવામાં ગાલી નાખ્યો.

જવાન પેટલી, કાંઈ અપ્રમાણીક ધારણા-
થી પોતાના ગામમાં આવ્યો હતો, એ તો ન
કી હતું. તે છુપી રીતે તથા અંચીતો ત્યાં આ-
વી લાગે, તથા ખુરખાથી તેણે પોતાનું મોંડું
છુપાવ્યું, એ બનાવો તેની અપ્રમાણીક ધારણા
દેખાડતા હતા. તેની લાસને દુરથી લાવીને
તેનાં ઘર આગલ નાખવામાં આવી હોય, એ
વાત માનવા જેવી લાગતી ન હતી. તે ઘર-
માંથી અથવા ઘરના નજદીકમાંથી લાવીને મે-
લવામાં આવી હોય, એ સંભવીત હતું. એક
લાસને દુર લઈ જવામાં ઘણા જોખમો હોય છે.
અકસર કરીને તેને દુરથી લાવીને તેનાં ઘર
આગલજ મેલી જવાનો તો ઘણાજ જોખમ
છે. અને કોઈની સમજી માણસ તેવો જોખમ
ખેડે નહીં. જે સંભાલથી પુન કરવામાં આવ્યું
હતું તે જોતાં, પુનથી લાસને દુરથી અંહી
લાવી મેલવા જેવો નાદાની કરી હોય, એમ
માનવામાં આવે નહીં. પુનની જગા, મરનાર
ના બાપનું મકાન અથવા તેની અતીયંત ન-
જદીકની કોઈ જગા હતી, એમ મને નકી લાગું.

વલી, સરવ ખનાવો તથા મીસીસ કવી-
નયનની વરતણુંક ધયાનમાં લેતાં મને ખુનનો
શક મીસીસ કવીનયન સામે લાગેા. ડીનાપર
તો મને શક ગયોજ નહી. એવી નરમ, બલકે
ધુંજરા સ્વભાવની છોડી ખુન કરે, એ મને
સંભવીક લાગું નહી. મીસીસ કવીનયન ગ્રેહામ
પેટલીને બહુ આહતી હતી, અને તેનાં મરણ
થી તેણીને કસો લાભ ન હતો, એટલે તેનું
ખુન કરવાનું તેણીને શું કારણ હોય ? તેણીએ
જાણી જોઈને ખુન કર્યું ન હોય, પણ કાંઈ
અકસમાતથી તેમ ખન્યું હોય, એમ માનવાને
મને વધારે દરસત દીશ્યું.

પેલા ખોટા પેટારાને ખુન સાથે બેશક
સંબંધ હોવા જોઈયે, એમ મેં નકી કીધું. તુર-
ત પેલા મેં તેનો પતો મેલવવા પરજ, સઘણું
ધયાન રોક્યું. મારી મદદગાર ડીટેકટીવ મારથા
આવી પુગતાંજ, એક દાસી તરીકે તેણીને મેં
મીસીસ કવીનયનને ત્યાં રખાવી; અને પેલા
પેટારા પર નજર રાખવાને મેં તેણીને ફરમાવ્યું
તે પેટારો કેવો હતો, તે વીશે મારથાએ મને
સવાલ કીધો, પણ તેના ખાલાસો આપવાની
મારામાં શકતી ક્યાં હતી ? મેં તો તે કદી જો-
યોજ ન હતો, એટલે કોઈથી શક ભરેલા પે-
ટારા તરફ મારું ધયાન ખેંચવા, મેં તેણીને
ફરમાશ કીધી.

બેચાર દીવસ રહીને મારથા મને પછી મલી તે વેલા તેણી બોલી કે, મીસીસ કવીન-યન કાંઈ જોવી તેવી સ્ત્રી નથી, પણ જખરી પોંડચેલી અને પાકી સમજની છે. ડીટેક્ટીવાને હાય પણ તે સેહલથી માહુત થાય, એમ નથી.

પેલી ટાવરનવાલી, જોણીનું નામ મીસ-સ લામ્પ હતું, તેણીને ત્યાં ગ્રેહામ પેટલી વારંવાર જતો હતો, એમ મને જણાવાથી હું પણ અવાર નવાર તેણીને ત્યાં જઈને ચાહ કાફી પીયા કરતી હતી.

એક દીવસે કાફી પીતાં પીતાં મેં મારી પાસેની ટેબલ પર પડેલી એક ચોપડી બિઘાડી. તે ચોપડી બિઘડતાંજ મીસીસ લામ્પ ખુમ પાડી બેઠી “કેવો સંજોગ !”

મેં પુછ્યું, “કાંય શું છે ? સંજોગ શનો ?”

તેણી બોલી, “આ ચોપડી મરનાર ગ્રેહામ ઘડી ઘડી વાંચતો હતો. અકસર કરી એ માં જો વાત તે વારંવાર વાંચતો હતો. તેજ વાતનું પાનું તમેજી હાલ બિઘાડ્યું છે.”

એટલું બોલી મીસીસ લામ્પ બીજા નવા આવેલા ધરોહીની ફરમાશો બજાવવા દોડી ગઈ તેની ગેરહાજરીનો લાભ લઈ મેં પેલી વાત વાંચી જોઈ.

જે બેદનો પતો મેલવવાને હું કંઈ મુ-
દત થઈ મેહનત કરતી હતી, તે આ વારતા
વાંચી રહેતાંજ મારી આગલ આરસી માફક
ખુલો થયો. માત્ર આ નજીવા જેવા અકસમા-
તથી, મારી લાંબા વખતની મેહનતનું ફલ મ
ને મળ્યું. એમાં નવાઈ જેવું કંઈ નથી. એવા
નજીવા અકસમાતોથીજ અમે વારંવાર અમા
રી મેહનત સરંજામ ઊતરેલી જોઈએ છીએ.

જે વાત ગ્રેહામ ઘડી ઘડી વાંચતો હતો
તેમાં, એક ઘરમાંની કીમતી મતા ચોરવાની ને
મથી એક લુટારાએ કેવી રીતે એક પેઠીમાં છુ-
પાઈને કાંઈ તદખીરથી તે પેઠી પેલાં ઘરમાં મોક
લાવી હતી, તેનું વરણન કરેલું હતું. હવે ગ્રેહા
મે તેજ અખતરો પોતેખી અજમાવી જોયો
હશે, એમ મારી ખાતરી થઈ. તેનો ખાપ તેને
ઘણીજ કંગાલ અવસ્થામાં રાખતો હતો, તેથી
તેની ગેરહાજરીના લાભ લઈ ગ્રેહામ પેલા મો
ટા પેટારામાં સંતાઈને ઘરમાં દાખલ થયો હ-
શે, અને કાંઈ અકસમાતથી તેનું તેવી હાલતમાં
ખુન થયું હશે, એમ મેં તરક ખાંધી. પેલા ફેરી
યાએના દેખાવ ધારણ કરી મીં પેટલીને
તયાં પેટારો આપી આવનારા શખસો ગ્રેહામ
ના સાથીઓ હશે, અને તેમની મદદથી પેટા-
રામાં છુપાઈને ગ્રેહામ પોતાના ખાપના મકાન-

માં આવી બરાવો જોઈયે. શ્રેહામની લાસ પર થી મલી આવેલી કુંચી, અને ખુરખાથી મારી તરકને વધારે ટેકો મલ્યો.

એવામાં મારો સાથી મારથા એક અગતની ખખર લેહ આવી. મીસીસ કવીનયને ખહુ સંભાલથી જાલવી રાખેલું એક કાગજ, મારથાને હાથ આવી ગયું હતું. એ કાગજ મરનાર શ્રેહામનું ખુન થવાની એક દીવસ આગમજની તારીખનું હતું, અને તેમાં મી. પેટલીના ખટલરે મીસીસ કવીનયનને જણાવ્યું હતું કે, ૧૩માં નંખરની કુંચી ખાવાઈ હતી. તેમાં નંખરની ચાવી !

જે ચાવી, મરનાર શ્રેહામની લાસ ઉપરથી મલી આવી હતી, તેનું જ આ નંખર હતું. મારી તરકને આ એક વધુ ટેકો થયો.

હવે મારે માટે જે કામ રહ્યું, તે કાંઈખી કરીને એકખી દીવસ મી. પેટલીનાં ઘરમાં રસ્તો મેલવવાનું હતું.

તે કામખી મેં ખજાવ્યું. મારા વકીલોને મેં લખી મોકલ્યું કે, વરતમાન પતરોમાં એક જાહેર ખખર લખીને જણાવ્યું કે, તેઓ મી. સીસ કવીનયન નામે સ્ત્રીને કાંઈ અગતનાં કામસર મલવા માગે છે, માટે તેણીએ જ્યાંખી હોય ત્યાંથી આ ખખર વાંચતાં વાર તેઓને

આવી મલવું. વલી મેં મારા વકીલાને ફરમાસ કરી હતી કે, મીસીસ કવીનયન તેઓ આમલ આવે તયારે કાંઈ કાંઈ બાહુના કાહડીને તેણી ને થોડા દીવશ લંડનમાં રોકી રાખવી.

આ દુનયા ઠગારીછે, અને તેમાં વસતાં ઠગારાં માણસો સાથ વરતતાં તેમનાં જીવાંજ થવાની ફરજ પડેછે. અકસર કરીને અમે ડીટ કટીયાને તો, જીવાં માણસો સાથે તેવાંજ થઈ ને વરતવાની બહુ અગત પડેછે. મેં એવો ઠગારાવ કરી રાખ્યો હતો કે, મીસીસ કવીનયનને લનડનમાં રોકી રાખીને મી૦ પેટલીનાં મકાનમાં મારથા સાથે છુપી તલાશ ચલાવવી, અને જો મીસીસ કવીનયન સામે પુરતા પુરાવા મળે તો, તેણીને મારા વકીલની આજ્ઞાસમાંજ કામસર તેડીને કેદ પકડાવવી. એવી રીતે લલચાવનારી જાહેર ખબરો નાખીને ઘણાં લોકોને બલતે ઠેકાણે તેડી, બાહરે બાહરથીજ તુરંગમાં મોકલવાની અમાને ફરજ પડેછે.

આ જાહેર ખબરનું વરતમાન પત્ર મારે હાથ આવતાંજ, તે મેં મીસીસ ગ્રીનને વંચાવયું. મીસીસ ગ્રીનને હાથ એક વાત આવી, એટલે તેને ગામમાં ફેલાતાં વાર કેટલો? મીસીસ કવીનયનને વકીલો શું કામ મલવા માંગેછે તે કાંઈ જણાવેલું ન હતું, તોપણ કુહાજારો-

નાં મિત્રાંને તે ગોઠવી કાઢડતાં વખત લાગો નહી. મીસીસ કવીનયનના કાનપર તે વાત જાય તેટલાં તે આખાં ગામમાં ગપાટો ઉડી રહ્યો છે, તેણીનું કોઈ સચું મરી જવાથી વીસ હજાર પાણીડ તથા એક મોટી મીલકતનો તેણીને વારસો મળ્યો છે.

સાંજ પડે તેટલાં મીસીસ કવીનયન મને આવી મળી.

તે ખોલી, “મારે વીશે વરતમાન પત્રમાં છપાયલી ખબર તમે વાંચીતા હશે. તે વીશે ખોલ કાઢાડવાને હું હંડન જાળી છું, પણ અંહીના કોઈપણ લોકોને મારી ગેરહાજરીની ખબર નહી પડે એમ હું ઇચ્છું છું. મોટે જો તમે ગુપ્તગુપ્ત એક દીવસ મારે ઘર આવીને, મારી ગેરહાજરીમાં જરા ધરની સંભાલ લેશો તો મોટી મેહરબાની થશે. હું કોઈ મારાં અપેક્ષાજીતાને એ અરજ કરતે, પણ અંહીના કુક-લાખાર લોકોમાં નકામી ચાવાચીવી થતી અટકાવાની મારી ધારણા છે.”

મીસીસ કવીનયનની આ માંગણીમાંથી કેટલીક લક્ષ્મીગાઠ સમાયલી હતી. ગામમાં લોકો ખુનની વાતથી માહિતગાર હોવાને લીધે રજા ધરમાં તેણીની ગેરહાજરીમાં કોઈ તપાસ ચલાવે એવી બીહીકથી, મને અજાણી સમજીને

તેણીએ આ અરજ કરી હતી. મને તો તેનાં ધરમાં જવાની કાલજીજ હતી, એટલે બહુ ખુશીથી મેં તે અરજ કબુલ રાખી. એ તો મારો શીકાર રાજી ખુશીથી મારી જાલમાં આવીને સપડાવા જેવું થયું.

હું તેણીનાં મકાનમાં જઈને રહી. તેણી ધરમાંથી બાહાર નીકળવા પછી થોડીજ વારે હું તથા મારથા પેલા પેટારાની તપાસ કરવા પડ્યાં. રાતનાં નવ વાગતાથી બાર વાગા સુધી અમે કાંકાં માર્યાં, પણ કાંઈ વલયું નહી. અમે એકે એક ખુણું સોધી વહ્યા, જીવી જગાપર એક મોટો પેટારો રેહવાની વકી નહી, તેવી જગા વઘીક અમે છોડી નહી.

પણ અંતે તેના પતો મળ્યો. મોસીસ કવીનયને તે પેટારો સંતાડવા માટે એક પકા ચોરને લાયકની હીકમત વાપરી હતી. શક જ રેલી ચીજ સંતાડવા માટે સરસ રીત એ છે કે, કોઈને જરા શક નહી આવે એવી તદ્દન સાધારણ જગામાં તેને સંતાડવી. દાખલા તરીકે, એક ચોરાયલી બેંક નોટ સંતાડવા માટે સજીથી સરસ જગા, રમવાનાં પાનાનો દાખડો થઈ પડશે, કેમકે, તેમાં શોધ કરવાનો કોઈને ખ્યાલ બી આવે નહી. મોસીસ કવીનયનેબી તેવીજ કલા વાપરી હતી. તેણીએ તે પેટારાને પોતાના

મુવાના ઝોરડામાં મેલયો હતો. તેની ઉપર એક નક્સીદાર ગલીચો પાંચરીને પોશાક બદલવાની ટેબલનો આકાર તેને આપ્યો હતો. અલબત્ત તે પોશાક બદલવાની ટેબલ જોયે જાણવાથી, પેટારા માટે શોધ કરવાનું ધ્યાન તેપર ઝેંચાય નહીં, અને અમોખી વારંવાર તેની આગલથી પસાર થવા છતાં, તેમાં તપાસ કરવા જોગ કાંઈ સમજ્યાં નહીં. પણ એક અકસમાતથી માઈ' તે તરફ ધ્યાન ઝેંચાયું. તે પેટારા આગલથી પસાર થતાં મારથાના પોશાક સાથે ભેરવાઈને ગલીચાનો થોડોક ભાગ ખાજીએ ખસી ગયો. તેજ વેલા મારી તે પર નજર પડી, અને તેનો કાલો રંગ દેખાયાથી આગલ જઈ વધારે તપાસ કરતાં પેટારા માલમ પડી આવ્યો.

ત્રેહામ પેટલીનાં ખુન વીંચેની મારી તરફ ખરી પાડનારો આ મોટો પુરાવો હવે મળ્યો. એક માણસ માઈ શકે એટલી તેમાં જગા હતી, અને દમ લેવા માટે તેમાં કેટલાંક છીદરો પાડી એક કાલાં કપડાંથી તે છુપાવેલાં હતાં. વલી તેમાં માયું મેલવા માટે એક તકીઓ પણ હતો. પેટીમા એક ચીરો પડેલો હતો, અને મને લાગું કે, એ ચોરા વાટે હથયાર ખોસીને મરનારનું ખુન કરવામાં આવ્યું હશે. મેં મારથાને તે

૧૪૨ છુપી પાલીસ ખાતાંના બેદબરનો.

પેટીમાં સુવાડી અને પેલા ચીરા વાટે એક લાકડી પેટીમાં ખાસી. મરનાર શ્રેણીમની છાતીના જે ભાગપર જખમ થયો હતો, તેજ માં રચાતી છાતીના ભાગપર આ લાકડી જઈ અ થડી. હવે મારો પુર ખાતરી થઈ.

પણ એ ખુન કરનાર કોણ? અલખતાં મીસીસ કવીનયનજ. તેણીએ શ્રેણીમને ઝાલખીને નહી, પણ ચોર સમજીને તેણીનું ખુન કરેલું હોયું જાણ્યે. સોનાં રૂપાંના વાસણ ચોરી જવાની મતલબથી, પોતે વાંચેલી વારતામાંના ચોરની માફક તે આ પેટારામાં સંતાઈને ઘરમાં દાખલ થયો હશે. મોડી રાત થવાની વાટ જાતો તે તેમાં પડી રહ્યો હશે, તેવામાં તેના દોર મરડવાના અથવા સવાસ લેવાના અવાજથી મીસીસ કવીનયનને શક પડ્યો હશે, અને તેને ચોર સમજીને બંધ પેટીમાંજ હથયાર ખાસી તેણીએ તેને ઠાર કીધો હશે. ખુનનો ભેદ આ પ્રમાણેજ હોયો જાણ્યે; અને તેના મારી પાસે પુરતા પુરાવા હતા.

મીસીસ કવીનયને માત્ર અંગણપણામાં ખુન કરવું હતું, એવી તો મારી ખાતરીજ હતી. તેણીએ એક માણસને પેટીમાં છુપાયેલો જાણ્યો, અને ચોરી કરવા અને તેમ કરતાં કદાચ તેણીનું પોતાનું ખુન કરવાનીખી તેની

મને હોય, એમ તેણીને સવભાવીક રીતે લાગ-
વું જોઈયે. આથી તેણી જેવી મજબુત મન-
ની અને હીમતવાન સ્ત્રી, તે ચોરને અંચીતો
ઠાર કરી નાખવાની હીમત બેશક કરે.

એ કામ કરવા પછી મીસીસ કવીનયન
ને પસતાવેા, યા દલગીરી ઝાઝાં લાગ્યાં ન હ
શ. શ્રેણી પેટલીની કંગાલ જીંદગીના અં-
ત લાવી તેને તેણીએ સુખી કર્યો હતો, એટલે
પોતાનાં કામ માટે તેણીને ઝાઝું દલગીર
થવા જેવું ન હતું. પોતે જાણી જોઈને એ
કામ કરવું ન હતું એટલે તે માટે પસતાવાનું
ખી ઝાઝું નહીં હતું.

પેટારો શોધી કાઢાડવાથી ખુન વીશિ
મારી તો પુરી ખાતરી થઈ, પણ નયાયની અ-
દાલતમાં તે કામ લેઈ જવા માટે એથી વધારે
માતેખર પુરાવાની જરૂર હતી. જે હથયારથી
ખુન થયું હતું, તેનો ભાગેલો ખીજો ભાગ
અંહીથી મલી આવે તો તે પુરતો પુરાવો થઈ
પડે, એમ હતું. તે વીશિખી મેં હવે શોધ
કરવા માંડી.

મારથાને પુછવાથી જણાયું કે, પોતાનાં
પુસ્તકખાનામાં મી. પેટલીએ કેટલાંક જુનાં
હથયારોનો સંગ્રહ કરી રાખ્યો હતો. એ પુસ્ત-
કખાનાની ભેટ હમો લેવા ગયાં. પુસ્તકખાના

૧૪૪ ઘુપી પાલીસ ખાતાંના બેદબરનો.

વાલો ઝોરડો એક નાનાં તલાવની ઊપર બાંધે-
લો હતો. હમોએ હવે ઝડપથી તપાસ ચલાવવા
માંડી. ચોંપડીઓની બંને કબાટો વચ્ચે એકેક સ-
ટાંડ ઉમું કરી ત્યાં ઘણી સરસ ગોઠવણથી થો-
ડાં થોડાં હથયારો મુકેલાં હતાં. એ હથયારોમાં
અંધાંચીન જાતનાં ભેગાં કેટલાંક જીનનાં અને
વપરાસમાંથી સદંતર નીકળી ગયેલાં એવાં હથ-
યારો પણ હતાં. પણ કેથેબી, અમો જોની શો-
ધમાં હતાં તે હથયારની નીશાની જણાઈ નહીં.
પણ તેવામાં અંધાંચીતું મારવાને હાથે એક પર-
ધમ પડી ગયું અને તેની નીચે રાખેલું એક
અસલી દેખાવનું હથયાર અમારી નજરે પડ્યું.
હથયારની અણો બાગી ગયેલી હતી, અને જો
વી રીતે તે બાગી ગયેલી હતી, તે પરથી
મારી ખાતરી થઈ કે, શ્રેહામ પેટલીની છાતી-
માંથી મળી આવેલી હથયારની અણી, આ
હથયારને લગતીજ હતી. એક ભુતને જોયો
હોય એવી અજાયબી, આ અંધાંચીતી શોધથી
મને ઊપજી. સપેનીશ લોકો ગોધાની લડાઈ
વેલા, લડતા ગોધાઓને ઉસકેરવા માટે એક
જાતનું બાલાને મલતું હથયાર વાપરેછે, તેજ
આ હથયાર હતું. એક નવાઈના નમુના તરીકે
તે મીઠું પેટલીએ પોતાના હથયારોના સંગરહ
માં રાખ્યું હશે, અને મીસીસ કવીનીયને તે,

આપણે આગલ જોયું તેમ, પોતાના બચાવ માં જવાન પેટલી સામે વાપર્યું હતું.

અમારી શોધ વીશે હરખાવાનો પણ વખત અમને મલયો નહી. તે હથવાર હાથમાં લેતાંજ, કેયે કાંઈ બલી જતું હોય, એવો વાસ આવવા લાગો. અમે સમજ્યાં કે, ઊતાવલમાં અમારે હાથે થયલી કાંઈ ગફલીતીથી આગ લાગી હશે. પણ નહી. ઘરમાં આગ લાગી હતી ખરી, પણ તેનો જોખમ અમારે સર ન હતો. પુસ્તકખાનાંનું ખારણું ઊંઘાડી અમે ખાહર નીકલવાની વેતરણ કરવા લાગ્યાં, પણ ખાહરથી ખારણું કોઇએ બંધ કરેલું જણાયું. અમેને કોઇએ ગોંધીને ખાલી મારવાનો ઈરાદો રાખેલો હોવો જોઈએ. પણ તેવો ઈરાદો મીસીસ કવીનયનેજ કરેલો હોવો જોઈએ. કંઈ મનમાં શક પડવાથી તેણી અરધે રસતેથી પાછી ફરી ગુપચુપ ઘરમાં દાખલ થઈ હશે, અને અમારી હીલચાલપર છુપી રીતે નજર રાખી તેણે અમને ઓલખ્યાં હશે. તેણીના અપરાધની સરવે નીશાનીઓ જ ઘરમાં હતી, તે ઘર ખાલી નાખીને સઘલાંનો નાશ કરવો, એ જ સહી સલામતી ભર્યો ઈલાજ હતો, અને તેનો લાભ લેવામાં તે પછાત પડી નહી. અને બેશક આગમાં ગુંગલાઈ મરતે; પણ ડીટેક્ટી-

૧૪૬ છૂપી પાલીસ ખાતાંના બેદબરમો.

વોનો ધાસ્તી વખતે ચીત ઠેકાણે રાખવાનો સદ્ગુણ અમારામાં હતો, અને તે આ વેલા અમોને કામ લાગે, પુસતકખાનાની ટેબલ, ખુરશીઓ, મોટી ચોપડીઓ વગેરે ગોઠવીને અમે તેની નીચેનાં તલાવનાં છાલકાં પાણીમાં ઊતરયાં, અને અમારો ખચાવ કરી શકયાં. મીસીસ કવીનયન પર કાયદાસરના ઇલાજો લેવાના કશા પુરાવા મારી પાસ રહ્યા નહી. બંને ડીટેક્ટીવો પર તેણીએ ક્રોધ મેલવી. આ ગમાં અમે બહી મરતે તો, હું ધારું છું કે, તેણી તદ્દન નચીંત થતે. તોપણ અમારેથી ખીડવાનું તેણીને કશું કારણ ન હતું તેણી જાણતી હતી કે, પુરાવા વીના તેણી સામે અમે એક બોલ ઉચારી શકશું નહી.

એ દીવસ પછી, મીસીસ કવીનયન મને કદી મળી નથી. આગને બીજે દીને બહી ગયાં ઘરના કાટમાં શોધ કરાવીને મી. પેટલીએ ૧૨૫ રતલ સોનું તથા ૩૫ પીગલેલી હાલતમાં કહડાવ્યું હતું તે પરથી એક વાત સીધ થઈ કે, સોના રૂપાંના વાસણો મી. પેટલીની ગેરહાજરીમાંથી તેનાં ઘરમાં રહતાં હતાં.

ગ્રેહામ પેટલીનું ખુન કરનારને શોધી કહાડીને માત્ર મારી પોતાની જ ખાતરી હું કરી

શકી, પણ તેણીને કુનસા હજીર ખુલી પાડવાના કશા ઇલાજ મારા હાથમાં રહ્યા નહીં. એ રીતે, મારી નીષફલતા કબ્જ કરવા સાથે મારી વારતાનો છેડો આવ્યો છે.

વારતા પાંચમી.

છુપી રીતે અપરાધોની અપ્પર કાહાડવાને રાખેલાં એક ખાનગી ખાતાંના વડાના અનુભવમાં ખતેલા ખતાવો વારતા રૂપે આપવાને, અમે ચાલુ કર્યે છીએ. આગલ વધવા આગમજ, તે ખાનગી ખાતાં વીશે થોડીક સમજ આપવાની અમને જરૂર દીસે છે. અપરાધોની છુપી ખાતમી મેલવવા માટે પોલીસ સાથે જોડેલા જસુસ ખાતાં મારફતે જે અપરાધનો પતો મેલે, તે અપરાધની જાહેર રીતે ઇતસાફની અદાલતમાં તપાસ કરવાની જરૂર પડેછે, મછી લામતા વલગતાઓની તે માટે મરજી હોય ત્યાં નહીં. પણ જેઓ એકસ અપરાધ અથવા અપરાધોનો પતો માત્ર મેલવીને સંતોષ પામવા અને ઇતસાફની અદાલતમાં તે વાત નહીં લઈ જવા ચાહ

૧૪૮ ધુપી પોલીસ ખાતાના ભેદખરનો.

તા હોય, તેઓના લાભ માટે યુરોપના દેશોમાં ખાનગી જસુસ ખાતાં સ્થાપેલાં હોય છે. સરકારી નોકરીપરથી એકાંતવાસ થયલા જસુસો અને પોલીસ અમલદારો, એવાં ખાતાં ચલાવે છે. જે જસુસની વારતાઓ અમે અતરે આપવા માંગ્યે છીયે, તેણે લાંબો વખત સુધી લંડનના પોલીસનાં જસુસ ખાતાંમાં નોકરી કરી હતી; અને નોકરીએથી એકાંતવાસ થયા પછી, કુરસદનો વખત ગુજરવાનું કાંઈ સાંધન ન મળ્યાથી, એક ખાનગી જસુસ ખાતું સ્થાપ્યું હતું. તેનો વહીવટ ચલાવતાં, કીસા કહાણીઓને ટકર મારે એવા કેટલાક ખરા બનાવોનો તેને અનુભવ મળ્યો હતો. તેની જે વારતા અમે હાલ આપ્યે છીયે તેમાં, એક અદેખી સ્ત્રીએ કેવી ધાતકી રીતે બે નીરદોશ જીવડાઓને પોતાના ક્રોધના ભોગ કર્યા હતા તેનો હેવાલ સમાવ્યો છે, તેના પોતાના બોલોમાં તે હેવાલ નીચે પ્રમાણે છે:-

એક અદેખી સ્ત્રી શું નહીં કરે?

નામદાર શાહજાદો પ્રીનસ આફ્રિકા વેલસ હીંદુસ્તાનની મુસાફરીએ નીકલ્યો, તે વેલા તેના રસાલામાં હું સામેલ થયો હતો. હીંદુસ્તાનમાં એક શીતલ ટેકડી પર અમે ઉતારે કરી રહેલા હતા, તે સમયમાં કેપટન ફીડલેટર નામે એક જવાન અમલદારની ધણીયાણીનું બેરી નાગના ડંખથી મરણ નીપજવાથી, સરવે લોકોમાં બહુ ચકચાર ફેલાઈ રહી હતી. જો જાત ના નાગે તેણીને ડંખી હતી, તે વસતીવાલા ભાગોમાં કદી મલી આવતો નથી, પણ માત્ર ગીચ જંગલોમાં જ રહે છે. પણ, મરનાર બાનુના ખાતગી ઓરડામાં તે સાથે આવીને તેણીને કરડવાથી, લોકોમાં અજાયબી ઊતપન થઈ હતી; અને એવું અનુમાન કરવામાં આવતું હતું કે, કોઈએ જાણી જોઈને કપટી ધારણાથી, તે સાપને તેણીના ઓરડામાં લાવી મેલ્યો હતો. પોલીસ સત્તાવાલાઓએ એ બાબતમાં બનતી તલાસ કરી, પણ તેમનું કાંઈ વલણું નહીં. શેવટે, મરનારના એક સગાએ એ બાબત મને સોંપી. ગમે એટલો ખર્ચ કરીને, એ ભિંદનો પતો મેલવાને તેણે મને અરજ કરી, પણ એ ભિંદનો પતો પોલીસ સત્તાવાલાઓને આપવા અથવા કોઈ-

ખી રીતે જાહેરમાં આણવાને તેણે મને સખત મના કરી હતી.

મરનાર મીસીસ ફીડલેટરની દાસીને લાંચ આપવાથી, તેણીનાં કુટુંબની કેટલીક અગત જોગ તવારીખ મને મલી શકી.

કેપટન ફીડલેટર, ભર જવાન વયનો અમલદાર હતો. એક પુરાણા પણ ગરીબોમાં આવી પડેલાં કુટુંબનો તે નખીરો હતો. કુટુંબ સંબંધી ચોક્કસ કારણોને લીધે, તેમજ પોતાની નાણાં સંબંધી સ્થિતિ સુધારવાને અરથે, તે પોતાનાં જ કુટુંબની એક માતબર કનયા સાથે નાની વયે અદરાઈને ઇંગ્લેન્ડથી હીંદુસ્તાન આવી રહ્યો હતો. તેને પોતાની બવીબ્યની ઘણીયાણી સાથે જાણી પ્રીતિ ન હતી. પણ પરણવા પછી તે તેણીને આહવા શીખશે, એવા વીચાર કેપટન ફીડલેટર મનમાં દોલાસો માની લેતો હતો. કેટલોક વખત નીકલી જવા છતાં કેપટન ફીડલેટરે પરણવા માટે કાંઈ કાલજી ન દેખાડવાથી, તેની પ્રીયા અધીરી પડી, અને પોતેજ તેને પરણવા માટે હીંદુસ્તાન આવવા નીકલી પડી. તેણીને એસતેકબાલ લેવા માટે, કેપટન ફીડલેટર સુએઝ સુધી ગયો હતો. એ સુસાફરી માં એક એવો બનાવ બન્યો, કે જ્યાં કેપટન ફીડલેટરનાં બવીબ્યમાં નહીં ખારેલો ફેરફાર થઈ

ગયો. રાતા સમુદ્રમાં તેની સટીમર હતી, તેટલાં એક જવાન બાનુ સટીમર પરથી દરયામાં પડી ગઈ, જોણી પાછલ કેપટન ફીડલેટરે ઝાંકાવી દધને, તેણીને કુબતી ઉગારી. હીંદુસતાનમાં નોકરી કરતાં એક લશ્કરી અમલદારની તે બેટી હતી અને ઇંગ્લેન્ડમાં પોતાની કેલવણી પુરી કરી હીંદુસતાન ખાતે પોતાનાં માબાપ આગલ આવવા માટે તે નીકલી હતી. જો અકસમાતથી કેપટન ફીડલેટર અને આ જવાન બાનુ, જોણીને મીસ ટીરાસનાં નામથી આપણે ઝોલખીશું, તેણી વચે ઝોલખાણ થઈ હતી, તે અકસમાત પછી બહુ સેજ વખતમાં બંને વચે અતીયંત મોહબત બાહજ. કેપટન ફીડલેટર બહુજ ગુચવણમાં પડ્યો. તેની બવીબ્યની ઘણીઆણી જો તેજ સટીમરમાં તેની સાથે હાજર થઈ હતી, તેણીને તે આહતો નહીં હતો; અને આ નવી છોડી, જોણીને તે પોતાનો સમ્મલો પ્રેમ આપી ચુંકા હતો, તેણી સાથ પરણીને સુખી જીંદગી ગુજરવાનો વીચાર વટીક કરવાને, તે અશતક થઈ પડ્યો હતો.

તેમની સટીમર હીંદુસતાન આવી પુગી. મીસ ટીરાસના બાપને પોતાની બેટીને થયલા અકસમાત તથા કેપટન ફીડલેટરની તક સરની મદદ વીશે બબર પડતાંજ, પોતાની બેટીના પ્રા-

છુ ઉગારનારનો તેણે બિહુદ બિપકાર માન્યો, અને તેને પોતાને ત્યાં નોતરીને બહુ બિમંગથી તેની પરોણાગત કરવા માંડી. એ અરસામાં, કેપટન ફીડલેટરનો પ્રેમ મીસ ટીરાસ તરફ વધારેને વધારે અંચાતો ગયો, અને તેણે જોધું કે; તેણી પણ તેને એછો ચાહતી ન હતી પણ તેના લગ્નનો દીવશ હવે છેક પાસે આવી લાગો, અને જોણીને તે પોતાનો પુરો પ્રેમ આપી ચુકો હતો તે તેનાથી સદાની છુટી પડશે, એ વીચારથી ફીડલેટર આવરો બની ગયો. શેવટે, તેણે પોતાની થનાર ધણીયાણી, મીસ જીલીયા ફીડલેટરની દયા માંગવાનો વીચાર કીધો. છેક ઈંગ્લંડ પેરથી તેણી તેને વરવા આવી હતી, એટલે તેની માંગણી હવે સ્વીકારે, એમ તેને લાગતું ન હતું. પણ એક અજમાયસ કરી જોવાને તેણે મન કીધું.

જીલીયા આગલ જ્યાં તે બીડતો બીડતો જોહ્યો, “જીલીયા, હું બહુજ ફંગાલ હાલતમાં આવી પડ્યો છું. જે હું તને કહેવા માંયું છું, તે કહેવાને મારી જીભ ચાલતી નથી”

“પયારા જ્યારજ્ય,” તે જોલી, “હું ધા રૂંધું કે, ઘોડાની સરતમાં તે કાંઈ જોહ્યું હશે, પણ તેમાં શું મોટી વાત ? મારા જે પદ સા છે તે તારાજ છે. તને જોઈયે એટલાં નાણાં મારી પાસથી કાં નહીં લેતો ?”

તેણે જવાબ દીધો, “પદસાની અડચણ હતે, તો હું દરકારખી કરતે નહીં, પણ એ વાત તો એવી છે, કે જો જાહેર થતાંજ આપણું કારજ તું તોડી નાખશે.”

“કારજ તોડું? કદી નહીં. મારા વાહલા, તને ખબર નથી, કે હું તને કેટલો ચાહવા શીખી છું?” જુલીયા બોલી.

ફીડલેટર પર આ બોલોની કંઈ અસર થઈ નહીં, પણ તેણે આગલ ચલાવ્યું, “તારો તરફ મેં જે એવકાશ કરી છે, તે કેહવાને મારું દોલ ચાલતું નથી.”

“હવે હું સમજી. કોઈ સાથે તે કાંઈ નાદાની કરી હશે. પણ તેમાં શું? થોડા પદ સાથો તેણીનું મોહકું દાખ, એટલે થયું.”

“તું જુલેમ, જુલીયા. હું એક આખર દાર કન્યાને ખરાં જીગરથી ચાહું, અને તું મને છોડી દેશે તો, આપણે સરવે સુખી થઈ શકી.” ફીડલેટરે હવે સંપૂર્ણ ખુલું કરી દીધું.

“કદી નહીં!” જુલીયાએ ભાર મેલીને કહ્યું “આપણે ત્રણ વરસ થયાં અદરાયાં છીએ, ઈંગ્લેન્ડ વેરથી તારે ખાતર હું અંહી આવી, અને તે પછી આવી અપમાન ભરી માંગણી કરતાં તારે શરમાવું જોઈયે.” લગાર નરમ પડી જઈ તેણીએ આગલ ચલાવ્યું.

૧૫૪ છૂપી પોલીસ ખાતાના બેદનરો.

“જ્યારજ, એવો ઘાતકી ના થા ! જો હું તને આહતી નહી હોતે, તો તારી વાત કબુલ રાખતે; પણ તેં મારું દોલ છતયું છે.”

જ્યારજ બોલયો, “પણ જુલોયા, તારો પપ્પા એકતરફી છે. હું તને આહતો નથી. આ દા ખાતર મારીપર દયા કર. અમે આખી જીંદગી સુધી તારાં આભારી થઈશું.”

“ તારું એવી રીતે મન ફેરવનારી કોણ છે ?” તેણીએ પુછ્યું.

“ મીસ ટીરાસ. ”

“ આ હો ! શું એટલી નાદાન પોટ્ટી મારી હરીફ થવા નીકળી છે ? ”

“ જુલોયા ! તે મને જાન કરતાં વધારે વાહલી છે,” ફીંડલેટર બોલ્યો.

“ ઠીક છે. હું હાલ તરત જવાબ આપી શકતી નથી. એ વીથે વીચાર કરીને તને જવાબ દઈશ.” એટલું બોલી તે ચાલી ગઈ.

એ મુલાકાત પછી બીજા દિને તે મીસ ટીરાસને મળવા ગઈ. બીજા સાધારણ વાતચીતો કરવા પછી તે બોલી, “તમે કેપ્ટન ફીંડલેટરને કોઈવાર મળતાં હશે ? ”

“ તેવણ મારા બાવાને વારંવાર મળતા આવે છે. મારો જાન બચાવીને તેવણ અમે સરવેપર મોટો ઉપકાર કર્યો છે, તે અમે કદી ભુલી શકવાનાં નથી.” મીસ ટીરાસે જવાબ બોલ્યો.

એક અદેખી સ્ત્રી શું નહીં કરે ? ૧૫૫

“કોઇ સાધારણ ખલાસીખી તમેને એ-
વી મદદ કરતે. એમાં શું ખોટી વાત છે ? ”

“ એમ ના ખોલો, મીસ ફીડલેટર, કેપ-
ટન ફીડલેટરના ઉપકારનો ખદલો વાલવાને હું
તદન અશક છું.”

“ તમે પુરતો ખદલો વાલી ચુકાં છો,
શીવાયે કે, મારી જગા લેધને તેની સાથે પરણ-
વાનો તમારો વીચાર હોય. કેપટન ફીડલેટર
તમેને લલચાવાને બનવું કરતો હશે ? ”

અતીશય લજવાતી, મીસ ટીરાસ ખોલી,
“ કેપટન ફીડલેટર સામે તમે ખોટો અપરાધ
મોલો છો. તેના જવા આખરુદાર માણસો થોડા
જ હશે. ”

“ તેની તારીફ કરતાં જરા તમે ઓછી
હલક દેખાડો તો સારું. તમેખી તેની પર ખોટી
પડ્યાં છો, એમ મને દેખાઈ આવે છે. ” આ-
ટલું ખોલી ફફડતી ચઢકતી મીસ ફીડલેટર
ચાલી ગઈ.

ગરીબ બીચારી મીસ ટીરાસ. આ તાના
જનનીના સુખનો સાંભલવા પછી, પોતાના ઓર-
ડામાં જધને નવધાર આસુએ રડવા સીવાયે
બીજું કંઇ તે કરી શકી નહીં.

કેપટન ફીડલેટર અને તેની થનાર ધ-
ણીયાણી વચ્ચે, આગલ જણાવેલી વાતચીત પછી
કારજ તોડવા વીશે બીજી કશી વાત થઇ નહીં.

૧૫૬ ધુપી પાલીસ ખાતાંના બેદખરખો.

લગનની તઢપારીઓ મીસ ફીંડલેટરે આહુજ રાખી. જેમ જેમ લગનનો દીવસ પાસે આવતો ગયો, તેમ તેમ કેપટન ફીંડલેટર ખાહુવરો સર-ઓ બનતો ગયો.

અંતે તે તરાસદાયક દીવસ આવી લાગો. મીસ ફીંડલેટરની મતલબનો ભાગ બનવા માટે કેપટન ફીંડલેટર તઢપાર થયો.

દેવલમાં બહુ દમામદાર દેખાવની તઢપારીઓ થઈ રહી હતી. મીસ ફીંડલેટર તરફથી ઘણાક મેહમાનો ભિગા મલયા હતા. ઠરાવેલા વખતે પરણતું જોડું આવી લાગ્યું. લગનની કીરયા શુર કરતાં પાદરીએ મીસ ફીંડલેટરને શરેસતા પ્રમાણે પુછ્યું કે, “કેપટન ફીંડલેટરને તમે તમારા બરથાર તરીકે કબુલ કરોછો ?” તે વામાં તેણી સરવેની અજબબી વચ્ચે ખોલી ઉઠી.

“અચીતજ નહી, મારો બરથાર આ રહ્યો.” એમ કહી તેણીએ લેફ્ટેનન્ટ હેંડસ નામે એક અમલદાર તરફ હાથ ખતાવ્યો, જે કેપટન ફીંડલેટરના શાહેદી તરીકે કીરયામાં ભાગ લેવાને હાજર થયો હતો.

સરવે લોક અજબ થઈ ગયાં, અને કેપટન ફીંડલેટર તરફ દયાની નજરે જોવા લાગાં, પણ કેપટન ફીંડલેટર તો માતનાં માહુડાંમાંથી છુટો હોય તેવી રીતે હરખાવા લાગો. પોતાને

એક અદેખી સ્ત્રી શું નહીં કરે ? ૧૫૭

મનગમતી પ્રીયા સાથે પરણવાને હવે છુટ મલી
એટલે તેને લોકો એ બનાવ વીશે શું કહેશે
તેની દરકાર ન હતી.

લેફ્ટેનન્ટ હેંડસ અને તેની કન્યા, પર
ણીને હીંદુસતાનના એક દુરના ભાગમાં જઈ
રહ્યાં. લેફ્ટેનન્ટ હેંડસ બહુ નબલાં મનને
માણસ હતો, એટલે તે પોતાની ધણીયાણીના
હાથમાં તદ્દન પુતલાં જેવો થઈ પડ્યો હતો.
મીસીસ હેંડસ માટે તેણીનાં ખેશીઓને જે
ખખર મલતો, તે ધણી નાપસંદ અને નાલેશી
ભરી હતી.

ખીજા હાથ પર કેપટન ફીંડલેટરે પોતાનાં
છુટાપણાંને કેવો ઉપયોગ કીધો તે આપણે
જોઈએ. તેણે મીસ ટીરાસની મુલાકાત લેવામાં
જરાબી ઢીઝ કીધી નહીં. સઘલી વાતથી તેણી
ને વાંધે કરીને તેણીના પયાર તેણે માંગ્યો
અને તેઓ અદરાયાં.

પોતાની નાણાં સંબંધી હાલતમાં કાંઈ
સુધારો થતાં સુધી કેપટન ફીંડલેટરે પોતાનાં
લગન મુજતબી રાખ્યાં, પણ તેટલાં એક નહીં
ધારેલાં લાભકારક બનાવ બનવાથી તે લગન
પણ તેઓ ઊતાવલે કરી શક્યાં. ડરખીની ઘો
ડાની સરતની સોરતીની એક ટીકીટ, જે કેપટન
ફીંડલેટરે વેચતી લેઈને પોતાની પ્રીયાને ભેટ કરી

૧૫૮ ધુપી પોલીસ ખાતાના બેદખરચો.

હતી, તે માટે તેઓને દસ હજાર પાંચાંડ (એક લાખ રૂપયા) નું ઇનામ હાથ લાગું. આથી તેઓ પુરતા દમામ સાથે ઊતાવલે પરણ્યાં.

એક વરસ તેઓએ પુરતા સુખમાં ગુજર્યું, તેણાં મીસીસ ફીડલેટરના કવચતનાં મો તથા તેમાં ભંગ પડ્યો. વહી એ વખતે તેણી તરબવંતી હોવાથી, એ જીવડાઓનો સામરો નાશ થયો હતો.

આટલો હેવાલ સાંભળવા પછી, મીસીસ હેંડસ, અથવા આપણી જુની મીત્ર મીસ ફીડલેટર તરફ મારો શક ઉસકેરાયો. તપાસ કરતાં મને જણાયું કે, પોતાનાં લગન પછી પંદર માસે તે પાછી પોતાનાં જુનાં મીત્રો આગલ આવી હતી, અને કેપટન તથા મીસીસ ફીડલેટર સાથે સલાહ કરી નાંખી હતી. અલગતાં તે સલાહ તો માત્ર દેખાદેખી જ હોવી જોઈએ. મીસીસ ફીડલેટરને સાથે ડાંખી, તથા રે મીસીસ હેંડસ તેણીની પગેસનાં ઘરમાં હતી, તે બતાવથી મારો શક તેણી તરફ વધારે ઉસકેરાયો.

હીંદુસતાનના ગારોડીઓ ઝેરી સાંપોપર કેવો કાબુ રાખે છે, તે મને ખબર હતી. નામ દાર પ્રીતસ આફ વેલસ આગલ ગારોડીઓએ સાંપોના કેટલાક ખેલ બતાવ્યા હતા, તે સર-

વેને ખખર હશે. મને લાગું કે, આ ગારેડી-
આમાંના એકાદની મદદ મીસીસ હેંડસે
લીધી હશે. મીસીસ ફીડલેટરનાં મરણની
બે ત્રણ દીવસ આગમજ તેઓની એક
માઠી ટોલી અમારાં ગામમાં હતી, પણ તે પછી
તેઓ અચ્ચત્ત જતા રહ્યા હતા. મેં તેઓની
પુઠ પકડી, અને કેટલેક ગામ રખડવા પછી
તેઓના ઉતારાની જગાપર હું જઈ લાગો.

ગારેડીઓના વડાને લાચ આપીને તે-
નાથી કાંઈ ખાતમી મેલવવાની મેં તજવીજ
કીધી, પણ તેમાં હું નીશક્ત થયો. પણ મને
એટલું લાગું કે, ખરી વાત જાણવા છતાં
તે મારેથી છુપાવતો હતો. મેં આથી તેના એક
માણસને હાથમાં લીધો. તેણે મને જણાવ્યું કે,
એક ધુરૌપયન બાદ વારંવાર તેના વડા પાસે
આવીને છુપી રીતે તેની સાથે કાંઈ ગોઠવણ
કરતી હતી. થોડા દીવસ પછી તેણીએ એક
સાંપ તેની પાસે ખરીદ્યો હતો.

આ માણસને મારી સાથે લેઈને હું પાછો
ફર્યો. તેને મેં મીસીસ હેંડસે ખતાવી અને
પોતાના વડાને મલવા આવનાર બાઈ તરીકે
તેણે તેણીને પીછાણી.

મીસીસ હેંડસેનાં કરપીણપણાં વીશે
બીજા શું પુરાવાની હવે શી જરૂર હતી ? મારા

૧૬૦ ધુપી પાલીસ ખાતાંના બેદખરમો.

કુલને મેં આ સઘલી વાત કહી. તે સાંભલતાં, તેની અજાયબીના પાર રહ્યો નહી. પણ મી-સીસ હેંડસને, તેણીનાં કરતુક માટે કાયદાનો સજા કરવામાં આવી નહી; પણ આ ફાની દુ-નયાના ઇનસાફ કરતાં વધારે માટેખર ઇનસા-ફના સપાટામાંથી તો તે છટકી શકશે નહી.

વારતા ૬ હી.

વેર લેવાની નવી રીત.

આગલ જાણવેલા અપરાધીની ખખર મેલવનારાં ખાનગી ખાતાંનો વરો, પોતાની ખીજ એક વારતા આપતાં જાણવેછે કે, એક દીવસે એક જવાન સ્ત્રીએ મારી આગલ આ-વીને એક નવાઇ સરખી ફરમાસ કીધી હતી. તે પોતા સાથે બે વરસની વયનો એક ખુબ-સુરત છોકરો લાવી હતી. મારી આફીસમાં દા-ખલ થતાંજ તે છોકરો મારી સામે ધરીને તેણી ખાલી, “મને આ છોકરાના ખાપનો પતો મેલવવો છે.”

મારી આ નવી ધરાક, ખાવીસ વરસની વયની એક ખુબસુરત, જવાન સ્ત્રી હતી. તેણી આલાક દેખાવની હતી, અને ઘણા સરસ પો-શાકમાં તેણીનું સુંદર શરીર દીપતું હતું.

મેં તેણીને પુછ્યું, “બાઈ, જે ગ્રહસ્થને તમે શાધો છો, તે કેટલી મુદત થઈ ગુમ થયો છે?”

“જે વરસથીની થોડીક વધારે મુદત થઈ હશે,” તે બોલી.

“અભયબળે છે, કે તમે એટલો વખત સુધી બેસી રહી, હવે તેની તલાસ કરવા નીકળ્યાં છો?”

“હું નચીંત બેઠી ન હતી. પેહલાં મેં વરતમાન પત્રમાં જાહેર અખરો છપાવી તેનો પતો મેલવવાને તજવીજ કરી હતી, તે પછી તેના ફરવા હરવાનાં ઠેકાણાં તથા કલમોમાં પુછ પરછ કીધી હતી.”

“મને તમારો સઘલો હેવાત્ર કહેશો તો જાહેરખાની થશે. ખાતરી રાખજો, કે તે વાત તમે ખાનગી રાખવા માંગશો, તો તે તેમ રાખવાને હું બનતું કરીશ,” મેં કહ્યું.

તેણીએ બહુ શરમાઈ જાતે તથા બેદુકત દેખાવે અચકી અચકોને મને પોતાનો હેવાત્ર કહ્યો. તે ઉપરથી મને માલમ પડ્યું કે, મોરટીમર નામના કોઈ શખસે તેણીના પયાર અને વીસવાસનો લાભ લેઈ, તેણીનો આખરને દાઢ લગાડ્યો હતો. તે આખરદાર કુલનો અને સારી મંડલીમાં ફરતો હેવાથી, મારી ધરાક

જેનું નામ મીસ નોરા હતું, તેણીએ તેના બોલ ઉપર વીસવાસ રાખ્યો હતો. થોડી મુદતમાં તેણી સાથે પરણવાની કબ્જલાત આપીને, તે પાપી પુરૂષે તેણીની પાક દામનનો ભાગ લીધો હતો. તેણી હમેશ્વર થવા પછી તે લનડનમાં થી સદનતર ગુમ થઈ ગયો હતો, અને તે પછી તેણીને એક ખુબસુરત બેટો અવતર્યો હતો.

મેં પુછ્યું, “તમોને મારટીમર સાથે પેણે દેવી રીતે પીછાણ પડી, તે મેહરબાની કરી વીગતે કહો.”

તે બોલી, “મારી એક જોડયણ બેન છે. મારાં માઆપને પેટે અમે બે બેન શીવાયે બીજાં કશાં ફરજદ નથી. અમે બંને બેનો તદન એકસરખાં કદ તથા એડરાની છીયે. અમારાં માઆપ સાથે અમે હતાં, તે વેલા તદન એકસરખા પોશાક પેડરતાં હતાં, હમેશાં સાથે ફરતાં અને લગભગ દરેક બાબતમાં અમે એટલાં એક મલતાં હતાં, કે અમારાં બોલખાણવાલાંઓ વટીક અમારી વચેનો તફાવત કદાચજ નોંધ શકતાં. પણ અમે બહાર વરસની વયનાં થયાં તે વેલા એક ગ્રહસ્થ અમાને છુટાં પાડી શક્યો, અને તે મારી બેન સાથે પરણ્યો. મારી બેનનાં લગન પછી થોડેક વ

અતે મને તેણીએ પોતાની સાથે રેહવા તેડી. મારી બેન તથા બનેલી મારી સાથે બહુ પ્રીત થી વરતવા લાગ્યાં, અને તેમને ત્યાં હું બહુ આનંદમાં રહેવા લાગી. મને ચીત્ર પાડવાનો શાખ હતો, અને તેથી હું વારંવાર નદી કીનારે જઈને ચીત્રો પાડતી હતી. એક દીવસે હું એ કામમાં રોકાયેલી હતી, અને મારે હાથ નું એક ચીત્ર બગડી જવાથી તેને કેમ સુધારવું તે માટે ગુચ્છવણમાં પડી વીચાર કરવા લાગી હતી, તેવામાં મારી પીઠ પછવાડેથી એક પુરુષનો મને અવાજ સંભળાયો, જે બોલ્યો—
‘મને તમારી પેનસીલ આપશો તો હું એ ચીત્ર સુધારી દેખાડીશ.’

“ મં તેને મુગે મોહડે પેનસીલ આપી, અને થોડીજ મીનીટમાં તેણે મારાં ચીત્રને એ વી સરસ રીતે સુધાર્યું, કે તે એક કાબેલ ચીતારો હોવો જાણ્યે, એમ મને લાગ્યું.

“ તેનો બિપકાર મારી હું બોલી, હું ચીત્રકલામાં કેવી બિતરતી શકતી થરાવું છું તે મને હવેજ માલમ પડ્યું.

“ ‘તમે જુલો છો’, તે બોલ્યો, ‘જો તમે થોડોજ વખત ડ્રોઈ કસાયલા માણસ પાસે શીખશો, તો તમે ચીત્રકલામાં ઘણા કુશલ નીવડી શકશો.’ ”

“આવી રીતે તે ચીતારા સાથે મને ઝોલખાણુ પડી, તેનું નામ મોરટીમર હતું. તે ચાલીસથી પોસતાલીસ વરસની વયનો હતો, અને જોકે ખુબસુરત નહી, તોપણ ઠીક દેખાવનો હતો. વાતચીતમાં તે ઘણેજ મનપસંદ હતો, અને દુનયાનો ઘણો સારો અનુભવ પામેલો તે દીસતો હતો. વીનચેસ્ટર, જ્યાં અમે રેહતાં હતાં, ત્યાંનો તે રેહવાથી ન હતો, પણ મીં હાસન નામે પોતાના કોઈ મીત્ર સાથે હવા ખાવા માટે અંહી ઉતરી પડ્યો હતો.

“પેહલી ઝોલખાણુ એ પ્રમાણે થવા પછી થોડાજ વખતમાં મીં મોરટીમર સાથે હું તથા મારા બેન બનેવીને ઘણી મીત્રાચારી થઈ પડી. તે મને ચીત્રકલાની તાલીમ આપવા લાગો, અને તે કારણે ઘણી વખત અમે એકલાં પડી જતાં હતાં. એ વખતે તે મારી ખુબસુરતીની તથા ચાલાકીની બહુ વખાણુ કરતો હતો, અને તે ખુશામદ, મારી નાદાન વયને લીધે મને બહુ મીઠી લાગતી. મા ખાપ ના લાડમાં હું ઉધરી હતી, અને સુખ તથા મોજમજાહ શીવાયે બીજો કશો અનુભવ મને મલ્યો નહી હતો. મોરટીમરના દેખાઈતા ગુણો પર હું મોહી પડી હતી, અને તે અંદરખાનથી કેવો હશે, તેનો વીચાર મને આવયો ન

હતો. થોડાંક અઠવાડીયાં વીનચેસ્ટરમાં રહેવા પછી, તે લંડન પાછો ફર્યો. એ વેલા મને પોતા સાથે પત્ર વહેવાર રાખવાની તેણે બહુ જ કરગરીને અરજ કીધી, અને આનાકાની સાથે મેં તે કબુલ રાખી.

“તેના જવા પછી મને ઘણી એચેની લાગવા માંડી, અને તયારેજ મેં જાણ્યું કે, તેના વીથેની મોહ્યતે મારા દીલમાં ધર કર્યું છે. તે મારીપર થોડે થોડે વખતે કાગજ લખતો રહેતો, અને તેથી મને બહુ આનંદ ઉપજતો હતો. એક દીવસે તેણે એક એવું કાગજ મારીપર મોકલ્યું, કે જેની મતલબ હું સમજી શકી નહીં. તેણે તેમાં મને અરજ કરી હતી કે, થોડા વખતમાં તે વીનચેસ્ટર ખાતે આવનાર છે, અને તે વેલા મારે તેને નદી કી નારે છુપી રીતે મળવું. તેને હું આહતી હતી, પણ તે છતાં તેની સાથે છુપી મુલાકાત લેવાનું મેં દરસત ધાર્યું નહીં. મેં તે કાગજ મારી બેનને બતાવ્યું. તેણીએ મને મુલાકાત લેવાને બલામણ કીધી, અને જણાવ્યું કે, મારી સાથ પરણવાની માંગણી કરવાની કદાચ તેની મરજી હશે, મેં એ સલાહ માન્ય કરીને, તેની બેટ લીધી.

“મને જોતાંજ તે હરખાધને મારી આગલ દોડી આવ્યો, અને મને ઘણા હેતથી શેક

૧૬૬ છુપી પાલીસ ખાતાંના બેદબરનો.

હાંડ કીધી. તે ખોલયો, 'તમને મલવાને હું અ
તીઅંત ઇતેબર હતો.'

“મેં કહ્યું, 'લંડનની મોજ મજાક વચે
તમે મને ખચીત યાદ કરતા હતા ?’

“તમારો ચેરૌ સદા મારી નજર સામે
હતો,” તે ખોલયો.

“ ‘લંડનમાં તમે શું કોઇ ખુબસુરત
સ્ત્રીઓ તરફ ઝેંચાયા નહી ?’

“ ‘તમારા જીવી ખુબસુરત મેં કોઇનેબી
દીધી નહી. ’

“આ હેતબરી વાતચીતનું શેવટ એવું
આવ્યું, કે મોટીમરે અંતે મને લખની માં-
ગણી કીધી, અને તે મેં એકદમ કબ્બુલ રાખી.
તેણે મને જણાવ્યું કે, તેના કુટુંબ સંબંધી
ચોક્કસ અગવડોને લીધે તુરત પેલા અમારા
અદરાવાની વાત તે જાહેર નહી કરી શકશે,
માટે મારે તે ગુપત રાખવી.

“મારી બેનથી મને કોઇ વાત છુપી નથી,
માટે તેણીને તો એ વાત જણાવવીજ જોઇયે”
એમ મેં કહ્યું.

“ ‘તમારી બેનપર મને પુરતો વીસવાસ
છે. માટે બેલાશક કહેજો. ’

“એ પછી મારી બેનને જાહેર મેં સમ્બલી
વાત કહી. તેણી મોટીમરની અમારું કારણ

છુપુ રાખવાની માંગણીથી ઘણી નારાજ થઈ,
પણ મેં તેણીને સમજાવી લીધી. એ વખત
પછી કેટલાક દીવસ સુધી હું તેને તેનાં હોટલ-
માં મલવા જતી હતી, અને અમે સાથે જમતાં
તથા ઘણા વખત એકમેકની સંગતમાં ગુજ-
રતાં હતાં. મારી ખેન એ બનાવ પસંદ કરતી
નહી, પણ મને મારટીમરપર પુરો વીશ્વાસ
હતો, એટલે તેણીને હું પઠાવી લેતી. થોડા
દીવસ એવી રીતે ગુજરવા પછી, એક દીવસે
તેણે મને પોતાના કોઈ સગાનાં મરણનો તાર
વંચાવી, પોતાને બહુ ઊતાવણથી લંડન જવા-
ની જરૂર જણાવી. જતી વેલા, પોતે જલદીથી
આવીને જાહેર રીતે મારી સાથે લગ્ન કરશે,
એમ મને કબજાત આપતો ગયો. પણ તેણે
તે કબજાત પાલી નહી. ઘણા દીવસ એવી રીતે
ગુજર્યા, અને હું ધાસતીથી બીમાર પડી.
મારો બીમારીનું વલી બીજીબી કારણ હતું.
તે કારણ જાણતાં જ હું દીવાની સરખી બની
ગઈ. મારી વાહલી ખેનની મદદ અને સલાહ
એ વેલા મલી ન હોત, તો મેં અચીત આપ-
ધાત કર્યો હોત. તેણી શીવાયે કોઈને મારો
નામોશીની ખબર નથી. બીમારીને બાહણે તે
મને લંડન લઈ આવી, અને અહીં મેં આ
બાલક છોકરાને જનમ આપ્યો. મેં હવે માર-

ટીમરનો ખ્યાલ છોડી દીધો; અને ચીત્ર કલા માં થોડોક વધારે અભ્યાસ કરીને, એ ધંધામાં હું બહાર પડી. ઇશ્વરની મેહરખાનીથી મને એમાં કંતેહ મલી છે, અને હું કીરતી તથા પદ્મસો મેલવાને શક્તીવાન થઇ છું. માર-ટીમરની હું દરકાર કરતે નહી, પણ થોડા દી-વસપર લંડનનાં એક દેવલમાંથી તરતના પર-ણીને બાહાર નીકલતા એક પુરૂષમાં મને માર-ટીમરનીજ સુરત નજરે પડવાથી, તેનો નકી પતો મેલવવાને મને ઈંતેજરી થઇ છે.

આગ્રહો હેવાલ કહી, તેણીએ મને માર-ટીમરનો ફોટોગ્રાફ બતાવ્યો. તે જોતાંજ હું ચોંક્યા. લારડ એ—નામે એક જાણીતા ઊમરા વનો તે આખાદ ચેહરો હતો.

મને ચોંકતા જોઇ તે બોલી, “તમે આ માણસને ઓળખતા જણાઓછો. મેહરખાની કરી મને એકદમ કહો, કે એ કેવો માણસ છે?”

મેં કહ્યું, “મારા એક ઓલખાણવાલા ને એ ચેહરો મલતો લાગે છે, પણ કદાચ મારી ભુલ હશે. હું નકી તલાશ કરીને તમને જણાવીશ.”

મારટીમરનો ફોટોગ્રાફ મને સોંપીને, તથા તેને વીશે ઊતાવલે અખર મેલવી આપવાની અરજ કરીને, મીસ નોરા જતી રહી. કુંવારી

છોડીઓ માટે ખચીત ધડો લેવા લાયક, તેણી નો હેવાલ હતો. ખુશામતી જીભના અને મોટી માઠી વાતો કરનારા પુરૂષો પર એકદમ મોહી પડીને તેઓ વીથે કશી તલાસ કરવા વગર કેટલીક છોડીઓ તેમની પર પુરો વીસવા સ મેલી દેય છે. પોતાના વડીલોની તેઓ સલાહ લેતી નથી, અને ઘણીવાર તેમને પોતાના આશંકો વીથે ખબર વટીક આપતી નથી. તે નાદાનીનું આપું સેવટ આવે તેમાં નવાઈ શી ?

મેં આગત જણાવ્યું કે, લારડ એ—ને મલતો એહરો, પેલા ફોટોગ્રાફમાં મને લાગે. મોરટીમર અને લારડ એ—એકજ હતા, એમ મને શક ઊપજ્યો. તે ઉમરાવે મને પોતાને લગતાં ઘણાંક ખાનગી કામકાજો સોંપ્યાં હતાં, અને તે પરથી તેની વરતનુકનો મને અનુભવ મલ્યો હતો. તેણે પોતાના વખતમાં કોઈ જાતની અનીતી બાકી મેલી નહીં હતી, એમ હું જાણતો હતો. નોરા જેવી એકથી વધારે છોડીઓને તેણે ફસાવી હતી.

બીજેજ દીને, તેને વીથે ખબર કાહડવા માટે હું તેના મકાન તરફ ગયો. મને માલમ પડ્યું કે, મારો ઊમરાવ મીત્ર તરતનોજ પરણીને પોતાની ઘણીવાણી સહીત બાહાર ગામ મ

બહુ મારવા ઊતરી પડ્યો હતો. તેના કારભારી ઘરમાં હતો અને તે મારો ઓલખીતો હોવાથી તેણે મને ઘરમાં તેડીને વાતે બેસાડ્યો. મેં તેને કહ્યું કે, તેના શેઠ માટે મેં ઘણાં કામો બજાવ્યાં છે, અને તેની એક ઇલાણી દાખલ તે મને પોતાના એક ફેટોગ્રાફ આપવાનો હતો, તે હું લેવા આવ્યો છું. કારભારીએ લાગણી મને પોતાના શેઠના એક તરતનો પડાવેલો ફેટોગ્રાફ કહાડી આપ્યો, અને તે લઈ હું મારે ઘર આવ્યો. મેં તે ફેટોગ્રાફને મોરટીમરના ટોટોગ્રાફ સાથે સરખાવી જોતાં જ મારો થક મજબૂત થયો. નોરા જીવી ચલાક અને લાયકીવાલી છોડી આવા કરવાણુ માણસને હાથ ફેરી હતી, એ વીચારથી મને બહુ દુઃખ થયું.

થોડા દિવસમાં લારડ એ—જંડન પાછો ફર્યો. મેં એક ડેકાણેથી છુપી રીતે નોરાને તેને દેખાડ્યો અને નોરાએ તેને પોતાના ફસાવનાર તરીકે ઓલખ્યો. તેણી તેની સામે શું પગલાં બરવા માંગતી હતી, તે કાંઈ બોલી મહી. મને માત્ર તેની કલખની ઇલાણી પુછી લીધી, અને મારી મહેનત માટે ઉપકાર માની તે મારાથી છુટી પડી.

એ વખત પછી નોરા ફરીથી મને કદી મળી નહીં, પણ લારડ એ—ઉપર તેણીએ કેવી

રીતે વેર લીધું હતું, તેના હેવાલ મને ખુદ તે ઉમરાવની પોતાની પાસથી મલયો હતો. લારડ એ—કાંઈ કામસર એક દીને મારો પાસે આવ્યો ત્યારે મારા વીશે પુછતાં મને જણાવું કે, તેણીએ લારડ એ—ઊપર તેની કલખમાં નીચે પ્રમાણેની એક ચાંડી માંડલી હતી :—

“લારડ એ—ની આલખાણવાલી એક જવાન ચીત્ર પાડનાર સ્ત્રી તેને અરજ કરે છે કે, તેણીને લારડ એ—નું એક ચીત્ર પાડવાની આદેશ છે, માટે ગોવર સ્ત્રીમાં આવીને તેણીની આદેશ તે પુરી પાડશે તો મોટો ઊપકાર થશે.”

સ્ત્રીઓપર ઊપકાર કરવાને લારડ એ—સદા તદ્યાર હતો, એટલે લાગણીજ તે મારા પાસે ગયો. મારાએ તેને તેની એવકાશ માટે કશો ડપકો દીધો નહી, પણ માત્ર બોલી, “વીનચેસટરમાં આપણે બંનેએ ઘણી નાદાણી કરી હતી, પણ તે વાત તમે ભુલી જશો.”

મારાની આવી વરતણુકથી લારડ એ—ઉપર ઘણી અસર થઈ. એકવાર તેણીની મીત્રા-મારી પાછી કરવાને તે તદ્યાર થયો, અને તેણીની આદેશ માફક પોતાનું ચીત્ર તેને ઉતારી લેવા દીધું.

એક દીવસે નારાએ ચીઠી લખીને, લારડ એ—ને પોતાને ઘર આવીને તેનું રંગાઈ ને તપ્પાર થયલું ચીત્ર જોઈ જવાની ફરમાસ કીધી. તે તેડાંને માન આપીને લાગણી જ તે ગયો. તેણીનાં ઘરમાં દાખલ થતાં તેણીએ તે ને સારો આવકાર દીધો, અને પોતાનાં દીવાનખાનામાં તેને લઈ ગઈ. અંહી લારડ એ—ના ઘણાક મીત્રો તથા કેટલાક ચીતારાઓ ભિગા મલેલા હતા, જેઓ લારડ એ—નું ચીત્ર જોવા માટે જ હાજર થયા હતા. પોતાનાં ચીત્ર માટે આવી ધમાલ ચાલેલી જોઈ લારડ એ—મજકાવા લાગે.

સઘલા મેહમાનો ભિગા થઈ રેહવા પછી નારાએ લારડ એ—ના ચીત્ર પરનો પરદો ઉઘાડ્યો, અને એક ગધેડાનાં શરીર ઊપર તે ઉમરાવનું માથું ચીતારેલું સરવેની નજરે પડ્યું.

સઘલાઓમાં હસાહસ થઈ રહી, અને લારડ એ—ને ત્યાં ઊભું રેહવું ભારી પડ્યું. વહી તેને ખીજવવા માટે નારા ખેલી—

“તમે નામદારને આ ચીત્ર પસંદ તો પડ્યું હશેજ, એ ચીત્ર આવતા પ્રદરશનમાં મોકલવાનો મારો ઇરાદો છે.”

આવી ફાળી સાથે લારડ એ—નારાને ત્યાંથી નાસી આવ્યો. તે જાણતો હતો કે,

તેની કુલ્લેતીની વાત આખાં લંડનમાં ચાલી રહેશે, અને તેથી તે વાત વીસરાય ત્યાં સુધી તે લંડન છોડીને કેટલાક મહીના બાહારગામ જઈ રહ્યો.

લંડનથી તે જવા નીકળ્યો તે વેલા સ્ટેશન પર તે મને મળ્યો હતો. અંહી તેણે પોતે જ મને પોતાપર વીતેલા બનાવનો ઊપલો હેવાલ આપ્યો હતો. તે બહુ ખીજવાયેલો દીસતો હતો. તે બોલ્યો—

“એ ગુનેહગાર સ્ત્રીએ મને જખ્ખરો દગો દીધો છે. મારી આટલીજ કુલ્લેતી કરીને તે અટકી નથી, પણ વલી મારું ચીત્ર તે પ્રદર્શનમાં મોકલવા માંગે છે. જાણે તેને ઘેર મારી કુલ્લેતી થઈતે થોડી છે. સઘલાં લોકોની વચ્ચે ત્યાં મારું માત થઈ ગયું. તે વેલાનો દેખાવ તમે જોયો હતો, તો જાણો. એ કુલ્લેતી લોકો વીસરે નહીં, ત્યાં સુધી લંડનમાં મારે પગ મેલ્યો નથી.”

નોરાને પેટ ભરતી ગાલ દેઘને લારડ એ—લંડનથી વીદાય થયો, અને ઘણી મુદત સુધી દેશાવરો ખાતે ભટક્યા કીધો. નોરાનો વેર લેવાની રીત ખચીત નવાઈ સરખી હતી.

વારતા સાતમી.

વાંધામાં પડેલો ભરથાર.

પોતાની એક બીજી વારતા આપતાં, અપરાધોની અગર કહાડનારાં ખાતગી ખાતાં વાલો પેલો અમલદાર કહે છે કે, એક નવીજ કીસમનો મુકદ્દમો એક આગરદાર સ્ત્રીએ એક દહાડે મારી આગલ રજુ કીધો. તે બાલી “એક ગ્રહસ્થ મારો ભરથાર હોવાનો દાવો કરે છે, પણ મને તેની ઉપર શક છે; માટે હું તમારી મદદ લેવા આવી છું.”

મેં ધારણું કે આ બાધનો ભરથાર લાંબો વખત દુરદરાજ મુલકમાં રહ્યો હશે તેટલાં તેણીએ બીજા સાથે લગ્ન કર્યાં હશે, અને હવે ખરો ભરથાર આવી લાગવાથી, તેને તે ઉડાવા માંગતી હશે; પણ આગલ ચાલતાં મારી તરફ મેં બાઠી પડેલી જોઈ.

મારી ફરમાશથી પોતાનો હેવાન જણાવતાં તે બાલી, મારા વરને હું પોતે આલખવાને અશક્ત છું, એમ જાણી તમે અજાણ થશો; પણ તેનું કારણ છે. અમે પરણવા પછી માત્ર ત્રણ મહીના સાથે રહ્યાં હતાં, અને ત્યાર પછી આજ ચઉદ વરસ થયાં અમે એકમેકને મલયાં

નથી. અમે પરણ્યાં, ત્યારે મારી વય માત્ર સો
લ અને તેની અદાર વરસતી હતી. અમારા સ-
ગા વાહાલાંએને અમારાં લગ્ન વીશે કશી ખ-
બર હતી નહીં, કેમકે અમે તદ્દન છુપી રીતે પર
ણ્યાં હતાં. મારાં માખાપ ન હોવાથી, હું મારી
માશી ભિગી રહેલી હતી, અને તેણી જોડેલી અ
મારાં લગ્નથી અજાણી હતી, તેટલાંજ અજાણાં
મારા વરનાં સગાં પણ હતાં. અમારાં લગ્ન
માત્ર ખચાંતી રમત સરખાં હતાં. મારે વર
નાદાન અને નોકરી ધંધા વગરનો છોકરો હતો,
અને મારું ગુજરાણ કરવાને અશક્ત હોવાથી,
પરણયા પછી કાંઈ ખનયુજ નહોય તેવી રીતે
અમે પોત પોતાને ઘરેજ રહ્યાં હતાં. ત્રણ ચાર
મહીના અમે માત્ર દીવસના એ ત્રણ કલાક એ
કમેકની સંગતમાં રહેતાં, અને તે સીવાયે ખીજો
વધુ વહેવાર અમારી વચે હતો નહીં. મારું ગુજ
રાણ કરવાને શક્તીવાન થવાની ધારણાથી મારા
વરે આશ્ચર્યનીયા જવાનો વીચાર કીધો; અને
તેની પરણેલી હાલતથી અજાણ હોવાને લીધે,
તેના કુટુંબીઓએ તેને મુસાફરીનો ખરચ આ
પીને, તેની ધારણા સ્વીકારી. એ પદસામાંથી
થોડાક મને આપીને, તે આશ્ચર્યનીયા ખાતે
રવાના થયો; અને અમે નાદાન ધણી ધણી-
યાણી છુટાં પડ્યાં. ”

મેં પુછ્યું. “પણ તમને એકમેક સાથે પીછાણ કેમ પડી, અને એ નાદાન વયમાં પરણવાનો વીચાર તમને કેમ આવ્યો ?”

તે ખોલી, “એક વરતમાન પત્ર, જેનો થોડોક ભાગ કુંવારાં સ્ત્રી પુરૂષો માટે પત્ર વે-
હવાર ચલાવાને અરથે રૈકવામાં આવેછે, તે પત્ર મારફતે અમને પીછાણ પડી.”

મેં પુછ્યું, “શું વરતમાન પત્રવાલાઓ અરેખર એવી નાદાની કરેછે ?”

“અચ્છીતજ,” તે ખોલી. “અને તમને દાખલો જોઈતો હોયતો, મારેજ લેવો. એ પત્ર હતે નહી, તો અમે કાચી વયનાં લગ્ન જેવી નાદાનીમાં ફસતે નહી.”

હું બોલ્યો, “અજબ જેવુંછે કે, માખાપો એવાં નુકસાનકારક પત્રો પોતાનાં ખચાંતા હા-
થમાં જવા દેય છે. કેટલાં જોડાંઓનાં બીવીષય ઉપર એ પત્રથી માઠી અસર થતી હશે? અરે-
ખર જોતાં તો, એ પત્રનો લખનાર એક અધી-
પતી નહી, પણ એક વેષધારી કારજ કરનાર હોવો જોઈયે. પણ પ્રજાની નીતી ઉપર દે-
ખરેખ રાખવાનું કાંઈ માર્ કામ નથી, અ-
થવા હું કાંઈ ઉપદેશક બાધણ કરતા નથી, એ-
ટલે એ ખાખત ઉપર વધારે હું બોલીશ નહી. હવે મને કહો કે, તમે તમારા ભરથાર સાથે કાંઈ પત્ર વહેવાર રાખતાં હતાં ?

તે બોલી, “ત્રણ વરસ સુધી અમે દર મેલે જાથુક કાગજ લખતાં હતાં, પણ એ મુદત પછી અચીતા તેનાં કાગજો બંધ થયાં, અને તેથી મંખી તેની પર લખવાનું માંડી વાલણું. હું બહુ નાદાન અને હુલડ છોડી હતી, એટલે પેહેલાં મને મારી નાદાની સમજાઈ નહીં, પણ મારા વરનાં કાગજ બંધ થઈ જવા પછી મારી સુધ ઉધડી. વળી હવે મારી ઉપર સારે સારે ટેકાણેના માંગાં આવવા લાગ્યાં, અને મારી કંદંગી હાલત વચ્ચે, તે ના પાડવા વીના ખીન્ને છુટકજ ન હતો. એવી રીતે પેલાં કારજ કરનાર પત્રે મારી જીંદગી ખરાબ કરી છે. હું જાણતી નથી કે હું સોવાસણ છું, યા વીધવા.”

“પણ આ નવા ધણી વીશે તમને શક રાખવાને શું કારણ છે ?” મેં પુછ્યું.

“હું એના વીશે તદનજ શુચ્ચવણમાં પડી છું. તે ધણી વાતે મારા ભરથારને મલતો લાગે છે; અને મને તે ધણાક ભરૌથાદાર પુરાવા આપે છે. દેખાઈતી રીતે મને તેની સામે કાંઈ કારણ નથી, પણ મને મારા મનમાં કંઈ નહીં સમજ પડે એવી રીતે લાગે છે કે, એ મારો ભરથાર નથી.”

“તમારી પાસે કાંઈ તેના ફોટોગ્રાફ છે,

“ફોટોગ્રાફ છે તે કંઈ ઘણા ખરાબર નથી, તે ફોટોગ્રાફને આ ધણીનો ચહેરો

૧૭૮ ધુપી પાલીસ ખાતાના ભેદભરતો.

ધણે મલતો આવે છે. પણ તેનીપર મને કેમ નહીં વીશવાસ આવતો, તે વીશે મને અન્યથા લાગે છે. તેને કાંઈ કાંઈ જવાબો આપીને હું દુરનો દુરજ રાખું છું. પણ હવે તો તે બહુજ અધીરો પડી ગયો છે, અને ઉતાવળે પોતાનો હક મેલવવાની વાત કરે છે.”

આ વાત સાંભળી મને બહુજ નવાઈ લાગી; અને તે બાઈની હકીકતમાં જલદીથીજ તપાસ ચલાવાનો મેં વીચાર કીધો. મેં તેણીના ભરથારનો ફેટોચાફ માંગી લીધો; તથા તેનાં સગાવાહલાં વગેરેની ઓલુખ પુછીને, તેણીને થોડા દીવસ કાંઈપી ઉપાય લેવા વીના ગાલી કાણડવાની મેં ભલામણ કીધી. બેશક એ એક નવીજ કીસમનો ખનાવ હતો. દેખાઈતી રીતે તો, આ નવો ઘણી મારા કુલનો ઘણી હોવો જોઈએ, પણ ત્યારે તેણીને શક શા માટે પડ્યો હશે? પુરતા પુરાવા મળે તો, તેણી તેને પોતાના ભરથાર તરીકે બાહાલ રાખવાને તદ્દન રાજી હતી. તેની લાંખી મુદતની ગેરહાજરીનાં કારણે, તેણી સુખથી તલાક મેલવી શકતે; પણ તેમ કરવાને તે આતુર ન હતી. તે તો માત્ર એટલીજ કાલજી રાખતી હતી, કે દાવાદાર માટે પુરતા પુરાવા મળે. જો દાવાદાર તેણીનો ખરો ભરથાર હોય તો ઠીકજ; નહીં તો તેને તેમ કરવાનું કારણ શું હશે? પ્રખ્યાત ટીકબોરનવાલા

દાવાદારે એક માઠી મીલકત અને એતાબ માટે દાવો કર્યો હતો, પણ આ દાવાદાર તો એક સ્ત્રીનો હાથ મેલવવા માંગતો હતો.

મારું કુલ જ્ઞેણીનું નામ મીસીસ એલ્સવરથી હતું, તેણી મારી પાસેથી ગયા પછી ખીજે દીને, મેં તેણીના હાથના દાવાદારને જોયો. જો હોટલમાં તે રહેતો હતો ત્યાં હું ગયો, અને થોડાજ વખતમાં અમે વાતચીતમાં ઉતર્યા. તે ખુબા સ્વભાવનો માણસ હોવાથી તેની ઓળખાણ કરતાં વીલમ લાગો નહીં. સારા દેખાવનો, કેલવાયલો, અને મનપસંદ સ્વભાવનો તે માણસ હતો, એમ મત બાંધતાં મને વીલમ લાગો નહીં. મેં ધાર્યું કે, મારી કુલને જો વરજ જોઈતો હોય, તો આ માણસ અરેજ તેણીને લાયકનો છે. તે મારી સાથે દરેક બાબત ઉપર સારી રીતે વાત કરતો હતો. પણ આંત્રિલીયા વીશે વાત કરવાને તે નાખુશ હોય એમ જણાયું.

ખીજે દીને આરનડેલ, જ્યાં મારી કુલનાં સાસરીયાં સગાંઓ વસતા હતાં, ત્યાં હું ગયો. ત્યાંના એક જુના રહેવાશી સાથે વાતચીત કરતાં મને સઘળો ભિદ મલી આવ્યો. તે એ હતો કે, મીસીસ એલ્સવરથીનો ભરથાર તથા તેનો ભાઈ, એઓ બંને જણુ સાથે આંત્રિલીયા ગયા હતા. જણુ વરસ તેઓ ત્યાં રહ્યા, તેટલાં વડો મી. એલ્સવરથી મરણ પામ્યો.

૧૮૦ ધુપી પાલીસ ખાતાંના બેદખરનો.

તેનો બાઈ નાનો એક્સવરથી આંચેલીયામાં વધદાંનો અબયાસ કરીને સારી હાલતમાં રહ્યો હતો. તે પુરતી કમાઈ કરીને હાલ ઇંગિલંડ પાછો ફર્યો હતો; અને પોતાના મરનાર બાઈની ખુબસુરત ધણીયાણી મેલવવાની ઈછા થવાથી તેનું જ નામ તેણે ધારણ કર્યું હતું.

લંડન પાછો ફરીને, મીસીસ એક્સવરથીને મેં આ સઘલી વાત કહી. મારી સલાહથી તેણીએ પોતાના દેરની સાથે પોતે વાતચીત નહીં કરતાં, તેને પોતાના વકીલોની મુનસફી ઉપર સોંપ્યો. વકીલોએ તેને સઘલી વાત કહી, અને તેણે પોતાની ડગાઈ કબુલ કરી. પોતાની હકીકત જાહેર થયલી જોઈ તે જરા પણ ગભરાયો નહી. થંડે દેખાવે તે બોલ્યો, “મીસીસ એક્સવરથીને હવે હું કદાચ મલી શકીશ નહી, માટે તમે ગમે તો તેણીને કહેજો કે, મારા મરનાર બાઈએ તેણીની બહુ વખાણ કરવાથી, હું તેણીને જોવા ગયો, અને તેણીને જોતાજ હું મોહી પડવાથી, મેં તેણીને મેલવાવ માટે આ હીકમત કરી હતી તેણી મારી સાથે પરણતે, તો તે માટે તેને કદી પસંતાવાનું કારણ મળતે નહી. મેં અલખતાં આટું શ્રીષ્ટ, પણ પ્યારે મને બેકામ બનાવ્યો હતો, એજ મારો ખ્યાલ છે.”

વારતા આઠમી.

જવાન સ્ત્રી પરણનાર એક ડોસાની કાહણી.

આનગી ડોટકટીવ આતાંનો પેલો વડો, ઘરડપણમાં જવાન સ્ત્રી પરણીને ફસી ગયલા એક ગરહસયની કાહણી વરણવતાં કહે છે કે, મારી પાસે કોઈ કોઈવાર લોધિ નવાઈ સરખાં કામો લમ આવે છે. એક દીવસે એક અદોર વયના ગરહસયે મહને આવીને કહ્યું, “મારી બધરીની પરણવા આગમજની હાલત તથા વરતણુક વીશે મને ખબર જોઈયે છે.”

ખચીત, આ એક નવાઈ સરખો માગણી હતી. અત્યાર સુધી હું એમ માનતો હતો, કે લોકો પરણવા આગમજ પોતાની બધરી વીશે જોઈતી પુછપરછ કરે છે; પણ અહીં તો તેથી ઊંચટીજ વાત જણાતી હતી, આ ડોસાજી તો કેથા ઊતાવલે પરણાને, હવે કુરસદે તે મોટે પસતાવો કરવા બેઠા હતા. મારા અનુભવપર થી હું કહી શકીશ, અને હું ધારું છું કે તે અનુભવ જોટો નથી, કે અરસપરસના પુરતા વીશવાસ વીના, પરણેલી જીંદગી કદી સુખમાં યુજરે નહી. જરાબી શક હમિા થયો અને

બેમાંથી એકનો પરણવા આગમજની જાંદગી
 વેલાના કાંઈ નાપસંદ બનાવે જાહેરમાં આવવા,
 એટલે તે કુટુંબમાં કંગાલીયત પગપેશારે કરે
 છે. મને ઉપલી નવાઈ સરખી ફરમાસ કરનાર
 ગ્રહસથના ચેડરાપર કંગાલીયતનો છાપ પડેલો
 હું જોતો હતો. તે બેચેનીથી પોતાના હાથ
 માની છત્રી અહીંથી તહી ફેરવતો હતો. જાણે
 આજને આજ તે પોતાની બહરીથી હાથ ધોવા
 માંગતો હોય. પણ તે બાપડાને અબર ન હતી કે,
 એક બહરી મેલવવી સેહલ છે, પણ તેનાથી છુટા
 પડ્યું તેટલું સેહલ નથી.

મેં માફરા કુત્રને કહ્યું, “શક, પોતાની
 ઘણીયાણીની આગલી વરતાણક વીશે પકી ત-
 લાસ કરવા વીના લોકો પરણે છે એમ હું જા-
 ન્યુંતો ન હતો. તમારી ફરમાસે મને અચરતી-
 માં નાખ્યો છે.”

“ભાઈ, મેં એવકુદી તો જખરીજ કીધી,
 અને આ હવે તેનાં ફલ આપવાં પડે છે,”
 તે બોલ્યો.

“પણ તમને તમારાં ઘણીઆણી સાથે
 બોલખાણ કોણે કરાવી?” મેં પુછ્યું.

લગાર અચકાઈને તે બોલ્યો, “એક
 કારજ કરનારે અમાને મેલવી આપ્યાં હતાં.”

આ જવાબ સાંભલી, હું બહુ મુશ્કેલી
 થી મારું હસવું થોભાવી શક્યા. જાણે કોઈ

વેપારની જીજ્ઞાસા ખરીદતા હોય, તેમ એક ખાસ ધંધાદારીની મારફતે બહારી મેલવવી, એ વીચાર ખચીત રમુજ હતો. એવા કારણ કરનારાઓને હાથે સંધાયલાં કોઈ જોડાં કદાચ સુખી નીવડતાં હોય, પણ ઘણું કરીને તો, પરણેલી જીંદગી સુખમાં યુજારવાની બધા રાખનારાઓ માટે એવા આડતપાઓ ખચીત કામના નથી.

મારા રમુજ ધરાકને મેં પૂછ્યું, “શું તમને કોઈ સારી સ્ત્રીઓ નહીં મળી, કે કારણ કરનારનો આસરો તમને શોધવો પડ્યો?”

“અરે યાર, મારા કમખખત શરમાલ સવભાવને લીધે મને બહુ ખમવું પડે છે,” તે બોલ્યો. “જો કે, સુંદર સ્ત્રીઓની સંગત મને અકારી નથી, તોપણ તેઓ સાથે વાતચીત કરતાં, હું પાણી પાણી થઈ જઈશું.” કોઈની સ્ત્રીને પરણવાની માંગણી કરવાની મારી હોમત આત્મી શકી નહીં, તયારેજ બીજાઓની મદદ મને લેવી પડી.

“શેઠ મને તમારો સંબંધો હેવાલ કહે,” મેં કહ્યું.

તેણે અલાવ્યું, “હું જાતે સ્કાયમેન છું. મારો એક માતખર કોકો, જે હીંદુસ્તાનમાં રહેતો હતો, તેણે મને નોતરું કરવાથી, મારી

૧૮૪ ધૂપી પાલીસ ખાતાંના બેદખરખો.

કેલવણી પુરી કરવા પછી તરતજ હું મારાં વ-
તનથી હીંદુસતાન ખાતે જઈ રહ્યો હતો. તે
મુંબઈમાં વેપાર કરતો હતો, અને તેની સાથે
તેજ ધંધામાં મેં વીસ વરસ વેર કામ કીધું.
નેને બહારી છોકરાં કાંઈ હતાં નહી, અને હું
સહથી અતલગનો સગો હતો, એટલે તેનાં મ-
રણ પછી તેની સમ્બલી દોલતનો ધણી હુંજ
થયો. સમ્બલી સ્થાવર મોલકત વેચી સાટીને,
રોકડા દોલત લેઈ હું ઇંગ્લેન્ડમાં આવી રહ્યો.
અહીં હું સુખી જીંદગી ગુજારવા માંગતો હતો,
પણ કમનસીબે એક ડાકણ સાથે મને ગાંઠ પડી
છે, જે મારાં સગલાં સુખની આડે આવે છે.
તેને લીધે જીંદગી મને એક ખોળ સરખી થઈ
પડી છે, અને હું તેનાથી જલદી છુટો પડીશ
નહી, તો માગે જીવ મારા શરીરથી છુટો પડશે.”

“તે સ્ત્રી તમને કેવી રીતે હેરાન કરે છે?”
મેં પુછ્યું.

“સેંકડો રીતે તે મને દુખ દેય છે. પો-
તાની સમ્બલી આલાકી અને હીંકમતો, મને દુખ
દેવાના નવા નવા રસ્તા શોધી કહાડવામાં તે
વાપરે છે. તે દાહડાને રાત બનાવે છે, અને
રાતનું કામ દીવસે કરે છે. કોઈ થાકથી કંટા-
લીને આશાયશ લેવાને વીચાર કરે, ત્યારે તે
જીંધમાંથી ઊઠીને પોતાને કામે વલગે છે. નોક-

રોને એ રીત પસંદ નથી, અને તેથી દર અઠવાડીયે નવા નવા નોકરો રાખવા પડે છે. તે મનમાનતો દારૂ પીયે છે, અને છાકટી થઈને તરેહવાર ઢોંગથી પોતાનું મન રીજવે છે. એક રાત માત્ર ગમતને ખાતર તેણે મારાં ઘરને આગ લગાડી દીધી હતી. તેની એવી વરતણુકને લીધે મારા આચરદાર મીત્રો અને એલખાણ પીછાણવાલાંઓ ઘરમાં પગ નથી મેલતાં. હલકી વરતણુકનાં સ્ત્રી પુરુષોને તે રોજ જમવા તેડે છે, અને તેમને અડકાવાને હું કાઠ કરી શકતો નથી. એક લુચા મોસતરીની તેણે દોસ્તી માંડી છે, અને ખુલી રીતે તેની સાથે મારી ગાડીમાં બેસીને ફરે છે.

“તમો તલાક કાં નહીં મેલવતા ?”

“તલાક માટે મને કારણ નહીં મળે, તે ની તે પુરતી સંભાલ રાખે છે.”

“તમો શમજુતીથી છુટાં કાં નહીં પડતાં ?”

“મારા બાઈ, મેં સતરસો વખત એવી રીતે છુટા રહેવાનાં લખ્યતો તહયાર કરી તે પર તેણીની સહી માગી, પણ તે લખ્યતો, તે નજરે પડતાંજ કાડી નાખે છે.

“તેણીનાં કોઈ સગાવાહલાં વચે નહીં પડી શકશે ?”

૧૮૬ ધુપી પાલીસ ખાતાના બેદખરેખો.

“તેણીનાં ઘણાં આખરદાર સગાંઓ છે, એમ તેણીએ તથા પેલા યુનેહગાર કારજ કરનારે મને આતરી આપી હતી, પણ તેઓને મેં નજરે કદી જોયાં નથી. માત્ર એક જુદી દલા તેણીને વારંવાર સગી તરીકે મલવા આવે છે.”

“વારૂં, હવે મને તમારાં કારજનો હેવાલ કહો.”

“હીંદુસ્તાનથી પાછો ફર્યો, તે પેલા મને પરણવાનો ઝાઝો વીચાર નહોતો. માત્ર મારું શો ભાયમાન ઘર લઈને અને તેમાં એક નાદર બગીચો બનાવી નીરાતે મારો વખત કાઢાડવાની મારી નેમ હતી. મેં એક સુંદર જાગીર ખરીદી ઊંચામાં ઊંચા ફરનીચરથી મારું મકાન, અને કીમતીમાં કીમતી ઝાંઝી મારો બાગ. મેં સીનગાર્યાં. તેવાજ સરસ ગાડી ઘોડા, એક અનુભવી દલાલની મદદથી મેં ખરીદ્યા. મને નોકરો પણ સારા તાબેદાર મલ્યા. બેશક તેઓ ચોરી કરવાની એક તક ચુકતા ન હતા, પણ પોતાની નોકરી તેઓ ઉલટથી કરતા હતા. મારા પાડોશીઓ અને મીત્રોની અદેખાઈ ઉશ્કેરે, એવી સુખી હાલત હું ભોગવતો હતો. પણ તે સુખ ઝાઝો વખત ટક્યું નહીં. જોનસ નામના એક કમખખત મીતરે, તે સુખમાં પેહલી હરકત કરી. અલખતાં તે કાંઈ મારું જુરું હાથેતો ન હતો,

પણ મારું સાઈ કરવાની નેમથી તેણે જે સલાહ આપી, તે મારાં સુખનો નાશ કરનાર નીવડી. જોનસ એક દીવસે મારે ત્યાં જમવા આવ્યો હતો. જમતાં જમતાં તે બોલ્યો, 'એક સ્ત્રીની મુંદર હાજરી વીના તારું બધું સુખ નકામું છે, દોસ્ત. જો તને પરણવાની મરજી ન હોય, તો એક ખુબસુરત અને સારી કેલવણીવાળી સ્ત્રીને તારા ઘરમાં કારભારણુ તરીકે રાખ. તેમાં તને કશો જોખમ નથી.'

“મને આ વીચાર ઠીક લાગે, પણ તે અમલમાં કેમ લાવવો, તે સુજ્યું નહીં. આથી તે માટે મેં જોનસનું મત પુછ્યું. તેણે લનડન ગ્રામસમાં એક જાહેર ખખર છપાવાની બજામણુ ડ્રીધી; અને તે જાહેર ખખર ઘડી કાઢી ઉવાનુંખી તેણેજ માથે લીધું. અમે જમી ઉઠ્યા પછી, તરતજ તેણે તે લખી કહાડી, અને વાંચી જોતાં, તે મને બહુજ સંતોષકારક જણાઈ. તે નીચે પ્રમાણે હતી:—

“જોઈયે છે—એક આખરૂદાર કારભારણુ—અદોર વયનો એક ગ્રહસય. જે પરણેલા નથી, અને જે લનડનની નજદીકમાં રહે છે, તેની મોટી મીલકતનો કારભાર ચલાવવા માટે એક આખરૂદાર અને કેલવણી પામેલી કારભારણુ જોઈયે છે. ઘણા સારા પગાર આપ-

વામાં આવશે. આ પત્રની મારફતે એ. બી. ને સરનામે લખીને પુછાવયાથી, વધુ વીગતો મળશે.”

“મારાં સુખમાં વલી એક ઊમેરો થશે, એમ મલકામને મેં ઊતાવલે તે ખખર છપાવા મોકલો. મેં જાણ્યું કે, પરણવાની ખટપટ વગર એ ક આખરુદાર સ્ત્રી મારું ઘર સીનગારશે. મારી જાહેર ખખરના જવાબ વાલનારાંઓ સાથે ગોઠવણ કરવાને મેં મારા વકીલને સોંપ્યું હતું, અને તેનું કામ કેમ ચાલે છે, તે જાણવા માટે બીજે દીને હું તેની આફીસમાં ગયો.

“વકીલની આફીસમાં પગ મેલતાંજ, ત્યાં ના ઓટલા, દાદર, અને સઘલા ઓરડાઓ, સ્ત્રી ઓથી ભરાઈ ગયલા જોઈ, હું તો વીચારમાંજ પડી ગયો. વીશથી પચાસ સુધીની તરેહવાર ઉમરની સ્ત્રીઓ તેમાં હતી. કેટલીકો ઘણી સુંદર, તો કોઈ મધ્યમ અને કોઈ તદ્દન બેરોજ હતી. તેઓ વચેથી માણા મુશકેલીએ રસતો કાઢીને હું મારા વકીલના ઓરડામાં દાખલ થયો. વકીલ તો ગુસાથી લાલ અને પીલો થઈ ગયલો હતો. તે સમજ્યો કે, મેં માત્ર તેની ઠેકડી કરવા માટે આ જાહેર ખખર છપાવી હશે, પણ મેં તેને પટ્ટાવીને ખાતરી આપી કે, મારા ખાપ જનમમાં મેં કોઈની મશકરી કીધી નથી. જરા થં

જવાન સ્ત્રી પરણનાર એક ડોસાની કાહણી. ૧૮૯

ડો પડવા પછી, તે બોલ્યો કે, મેહરબાની કરી હવે તમને કારભારણીની જરૂર પડે તો તે કામ કોઈ બીજાને સોંપજો.”

“આ બધી પીડા કેમ પતાવવી, તેના વીચારમાં અમે બંને રોકાયા. પચાસથી બી વધુ સ્ત્રીઓ મારા વકીલની આફીસમાં ભેગી મલી હતી, અને ત્રણસો તરફથી કાગળોનો ચોડો આવી પડ્યો હતો. પેહલાં તો મને એવો શક પડ્યો, કે જોનસે જાણી જોઈને મને આ પંચાતીમાં નાખ્યો, પણ તે તેવો માણસ હતો નહીં, એટલે તેની સામેનો શક મેં દૂર કીધો.”

“અંતે, મારા વકીલે એક નાનું સરખુ ભાષણ કરીને સઘલી બાઘ્યોને રવાના કીધી. તેણે તેઓને જણાવ્યું કે, તેઓએ પોતાની લાયકાત વીશે લખીને જણાવવું, જાતે હાજર થઈને તસ્દી લેવાની તેમને કરી જરૂર ન હતી. બધીઓ આ સાંભળીને જતીતો રહી. પણ તેઓમાંની ઘણીકો બહુ ચીરડાયલી દીસતી હતી, તેઓ માનતી હતી કે, તેમની મશકરી કરવામાં આવી છે, અને તેથી જતી વેલા તરેહવાર ધમકીઓ આપતી ગઈ હતી. એકે તો વકીલને કહ્યું કે, થોડાજ વખતમાં આ મશકરીનો સવાદ, તને મારો બાઘ દેખાડશે. આ સ્ત્રીઓની ખટપટો કાહડી, પણ પેલા કાગળ લ-

૧૯૦ ધૃપી પાલીસ ખાતાંના બેદબરમાં.

અનારીઓના જવાબ વાલવાનું માથે લેવાને મારા વકીલે નાપાડી. તે કાગળોનું શું કરવું તે વીશે હું જોનસની સલાહ લેવા ગયો. મેં તેને કહ્યું કે, ભાઈ, મારે આવી અટપટ ન જોઈયે; કારભારણુ પીતા મને ચાલશે. પણ જોનસે તે કામ પોતાને માથે લીધું. પેલાં ત્રણસો કાગળોમાંથી અરવોઠ ડજન અટકલે ઊપાડી લેધને, તે તેણે વાંચી જોયાં, અને તે લખનારીઓને જાતે મલીને તેમાંની એકને તેણે પસંદ કરી મારી ઉપર માફલી આપી. તેણીને જોઈને હું બહુ ખુશી થઈ ગયો. ત્રેવીશ વરસની જવાન, ખુબસુરત અને ફેલવણી પામેલી તે સ્ત્રી હતી. હું મારી લાઈબ્રેરીમાં બેઠેલો હતો, તેવામાં તે જોનસ તરફથી બલામણુ પત્ર લેધને મારી સામે આવી ઊભી. તેણીએ પોતાનું નામ મીસીસ ફ્રાન્કીનસ કરીને જણાવ્યું.”

“તમારો બરથાર હાથાત છે ? ’
મેં પુછ્યું.”

“તે હાથાત છે, પણ જખરો છાકટ છે, તેથી હું તેની સાથે રહેવા માંગતી નથી. ’”

“આતો બહુ કઠંગું. કદાચ તે અંહી આવીને ગડબડ કરે તો ? ’”

“તે મારી હાથાણી જાણતો નથી, એટલે તેના તરફથી મને ઝાઝી ચીંતા નથી. ’”

જવાન સ્ત્રી પરણનાર એક ડોસાની કાહણી. ૧૯૧

“હીક છે, હું ઇછું છું કે, આપણને કંઈ ખટપટમાં એવાયું નહીં પડે, મેં કહ્યું. પણ મારી તરફ ઓછી પડી. બીજા દીને એક છાકટા અને તોફાની શખ્શે મારા ઘરમાં આવીને ગરબડ કરવા માંડી, અને મીસીસ કોલીનસ રવાના થયાં.

“હવે બીજી કારભારણ શોધવાનો વીચાર મેં માંડી વાલ્યો. પણ, એક સુંદર સ્ત્રીની હાજરીથી મારાં ઘરની શોભા વધારવાની જોતસની સલાહ બીજી રીતે પાર પાડવાની મને ઇચ્છા થવા લાગી. તે કેમ પાર પાડવી તેનો વીચાર કરતો રસતામાં એક દીને ચાલું છું, તેવામાં લગ્નનાં કારણેને લગતું એક વરતમાન પત્ર, એક છોકરાએ મારી આંખ સામે લાવી ધર્યું અને તરતજ મેં તે વેચતું લેઈ વાંચવા માંડ્યું. તેમાં એક લગ્નનું કારણ કરનારી કંપનીને લગતી જાહેર ખબર હતી, જે મને ઘણીજ પસંદ પડી. મેં જોયું કે, મારા જેવા એકમારગી સ્વભાવના માણસ માટે આવા કારણ કરનારાઓ હીક પડે. કોઈ જવાન સ્ત્રીને પસંદ કરે, તેણીના હાથ માટે માંગણી કરવા જાંઁ, વલી નાપસંદ જવાબના જોખમ માથે હોઈ, એ સઘલી ખટપટ મને પરવડે નહીં, એટલે આવા એક ભાડુતી મદદગારને માથે સઘલી ખટપટ નાખીને આઈતી

૧૯૨ ઘુપી પાલીસ ખાતાંના બેદખરેખા.

અધરી ઘેર લાવવી, એ કરતાં બીજો સારો ર-
સતો કીયો હોય ? મેં તરતજ તે કારણ કરતા
રી પેહડી સાથે પત્ર પેહવાર ચલાવ્યો, અને
થોડાજ વખતમાં તેઓએ મને ત્યાં તેડ્યો.
એ નોતરું મોકલતી વેલા તેઓએ મને ખા-
તરી આપી હતી કે, તમાને અંધબેસતી અધરી
થોડાજ વખતમાં મલી શકશે. જાણે એકાદ
જુટની જોડી વેચતો લેવાની હોય, તેવી સગ-
વડે આ કામ થતું હતું. મેં વીચાર્યું કે, જો
અધરી આવી સેહલાઈથી મત્રી શકે છે એમ હું
આગલથી જાણતો હતો, તો આઠલા દીવશ
કુંવારાપણમાં કદી નહીં કાઢડતો. હવે, એક
સુંદર સ્ત્રી અને ગોલાખી બાલકોથી મારું ઘર
ગાજી રહેવાના સ્વપના મને આવવા લાગા.
પણ જગનની સોરતીમાં કૃતેહ મેલવવાનું મારી
સરજતમા નહીં હતું.

“મારા આડતીયાઓને હું જઈ મલ્યો. તે-
ઓના વડા ભાગયાએ મને આવકાર દીધો. તે-
ની વાત ચીતમાં જણાવું કે, મને ડેકાણે પહેલા
જોવાને મારા કરતાં તે પોતે વધારે ઊતાવલમાં
હતો. પરણેલી જીંદગીનાં સુખ વીશે તેની પો-
તાની ખાતરી થઈ ચુકેલી હતી, એટલે તે પોતા-
નાં દરેક ધરાકને પરણાવવાની બહુ ઊતાવલમાં
હતો. અલખતાં વગર સ્વારથે તો નહીંજ. તેની

જવાન સ્ત્રી પરણનાર એક ડોસાની કાહણી. ૧૯૩

માથે વાત કરતાં મને લાગું કે, જાણે પરણેલી છંદગીનાં સુખો વીશે દુનયામાં વાઝેજ કરવાનું તેણે માથે લીધું હોય, ઈશિવર અને ધરમ વીશે એક મીશનરી નટલી ગંભીરાધથી ખાલે, તેટલી ગંભીરાધથી તે લગન વીશે ખાલતો હતો. વાત ચીતમાં તે ધરમચુરને છાજતોજ દેખાવ કરતો હતો.

“આ ગ્રહસ્થે, થોડો વખત વાતચીત કરવા પછી આશરે પચીશેક વરસની એક જવાન વીધવા મને દેખાડી. દુનયાનાં સુખ દુખનો અનુભવ પામેલી એક જવાન વીધવા સાથેજ પરણવાનો મારો વીચાર હતો, અને તેવીજ સ્ત્રી મારે માટે શોધી કાઢાડવામાં આવી હતી. તે જાંચાં કદની અને ખુબસુરત દેખાવની હતી, તેણીને દેખાડવા આગમજ મારા આડતીયાએ તેણીનું વરણન મને મોહડેથી આપ્યું હતું, અને તે પછી કબુલાત કીધી હતી, કે પરણવાનું નકી થાય તો મારે ચોકસ રકમ ધનામ આપવી. તે શરત કબુલીને પછી હું તે જવાન બાનુ આગલ ગયો. સ્ત્રીઓ સાથે ઝાઝા વેહવારમાં આવેલો નહી, એટલે આ ખુબસુરત અને ચાલાક દેખાતી સ્ત્રીને જોધને હું તો પસીને ગરકાવ થઈ ગયો. તેણી સાથે શું વાત કરવી તેનો મને વીચાર આવ્યો નહી; પણ તેટલાં

તેણીએજ વાતચીત શુરૂ કરીને, મને નચીંત થવાની તક આપી.

“તે બોલી, ‘એક કારણ કરનારાં ખાતાંની મદદ મેં લીધી, તે માટે તમે કશો હલકો વીચાર મારે માટે રાખ્યો ના. મારા પેહલા ઘણીના મરણ પછી હું મંડલીમાં બીલકુલ ભેલાતી નથી, અને મારા સગાંઓની મારેથી દૂર દૂર પડેલાં હોવાને લીધે, મેં આવાં એક ખાતાની મદદ લેવા સીવાય બીજો છુટક જોયો નહી. પેહલાં ફરીથી પરણવાનો મારો વીચાર નહી હતો, પણ મેં જોયું કે, કોઈની ધર સુખી કરવાના મારાંમાં ગુણો છે તે નકામાં પડવા દેવામાં સાર નહી. મને જાણાવવામાં આવ્યું છે કે તમોએ માંગેલી લાયકાત થોડી ઘણી મારામાં છે.

“ ‘ખચીતજ’ મેં કહ્યું, પણ તમે મારા માંગવા કરતાં ઘણાં વધારે ખુશસુરત છો.”

“ શ્રેષ્ઠ, ખુશસુરતી માત્ર બાહરની જોવાનીજ છે. તમોએ તમારાં સુખ દુખની ભાગ્યણુ પસંદ કરતી વેલા તેણીના ઊંડા ગુણો વીશે ખાતરી કરવી જોઈએ. મારી લાયકાતની પુરાવા આપે એવા ઘણા દસતાવેજો આપણા આડતીયાના હાથમાં છે, અને મોડેથી તમે જે પુછપરછ કરવા માંગતા હોશો તેના જવાબ

આપવાને હું હાજર છું. લોકો પરણવા આગ મજ એકમેકની પુરતી ઓલખ કરી લે, તો પાછલથી કશી ખટપટ તેમને પડે નહીં.”

“તેણીની આવી હાપણુ ભરી વાત-મીતથી હું તો છકજ થઈ ગયો. તેણીને કંશા સવાલો પુછવાની મને જરૂર દીસીજ નહીં. એટલીજ વાતમીતમાં અમારી મુલાકાતનો છેડો આવ્યો. તે ગયા પછી મારો આડતયો બોલ્યો કે, દસ હજાર સ્ત્રીઓમાં એવી એક બાગ્યે મળે, અને તે પેલા માફંબી મત તેવુંજ હતું. તેણીની ઓલખને લગતાં કાગજ પત્રો મારા આડતયાએ મને ખતાવયાં અને તે ઊપરથી જણાયું કે, વેપારમાં ઘણી હાણી ખમીને તેનાં દુખથી મરણ પામેલા એક મોટા વેપારીની ત સ્ત્રી હતી. આ ઊપરથી મેં ધારયું કે, દુનયાંનાં મુખ દુખનો પુરતો અનુભવ પામીને તે ઘડાઈ ચુકી છે, એટલે તેવી સ્ત્રી ખમીતજ સારી નીવડવી જોઈયે. અસ હવે વધારે ખાતરી કરવાની મેં જરૂર જોઈ નહીં. તેણીને એક વાર ફરીથી મલવા બોલાવીને અમે લગ્ન નકી કીધાં. થોડાંજ અઠવાડયાંમાં અમે પરણ્યાં; અને અમારા એજંટે મારાં ઇનામ અને ખાતરી મેલવેલી ધારા સરની ફીથી પોતાનાં ગળવાં ભર્યાં. મારી ખપરીનાં કોઈ સગાં લગ્ન

વેલા આવયાં નહી, અને તેઓની ગેરહાજરીના તરેહવાર કારણો મારી બધરીએ મને સમજાવ્યા તે મેં ખરાંજ માની લીધાં.

“પરણવા પછી મળહ મારવા માટે ખરાઈન ખાતે અમે ઉતરી પડ્યાં. એ અરસામાંજ, મારી બધરીએ પોતાની કેટલીક વસ્તુઓ જણાવવા માંડી. મને રાતે સુવાના ઝોરડામાં બીલકુલ અજવાલું પસંદ નથી, પણ તેણીએ મારી મરજીની દરકાર ન કરતાં, પોતાને અંધારાંની બીક છે એમ જણાવી, બતી રાખવા માંડી. રાતનાં કામ દીવસે, અને દીવશના કામ તેણીએ રાતે કરવા માંડ્યાં. હું આગલ રોજ દાહડી તથા થેબીયા ખોરતો હતો, પણ મારી બધરીને અસતરો જોતાં બીક લાગી આ વેછે, એટલે મને દાહડી રાખવાની ફરજ પડી છે. વલી મારી બધરી અવાર નવાર છાકટી થઈ તોફાન કરે છે. લકડાં લોકો તેણીને મલવા આવેછે, અને હું ઘરનો ધણો છતાં, તેઓને અટકાવવાને અશક્ત છું.”

મેં પુછ્યું, “તમે એ સઘલાંનો શું નીવડો લાવવા માંગો છો ?”

“મને લાગે છે કે, મારી બધરી વીથેની મને મલેલી હકીકતમાં કાંઈ ખોટાઈ છે, માટે તમે તે વીથે તલાસ કરો તો હું આગલ પગ-

લાં બઈ. જો વાજખી કારણ મલે, તો છુટા છે-
ડા કરીને એ પીડામાંથી હું મોકલો થઈ જાંજી.”

પોતાની ધણીઆણીના ફેટોચાક તથા
તેણીની ઓલખને લગતાં પેલા કારજ કરનાર
પાસેથી મલેલાં કાગળો મને સોંપીને, ઘરડે
ઘરડપણ બેવકુફ બનેલો મારો ધરાક વીદાય
થયો. જે વખતની હું વાત કરું છું, તે વખતે
લગ્નનાં કારજ કરનારાં ખાતાંઓમાં બહુ લુ-
ચાઈ ચાલતી હતી. ભોલા લોકોને કસાવવા
મોટે આબરૂદાર દેખાવના જવાન સ્ત્રી પુરૂષો
ને, એ ખાતાંવાલાઓ પોતાની નોકરીમાં રા-
ખતા હતા, અને એકેક સ્ત્રીને ઓઠાં નામો
આપીને, થોડા વખતમાં પાંચ છ પુરૂષો સા-
થે પરણાવતા, જે દરેક સાથે લગ્ન કરીને,
થોડી મુદતમાં તે નાસી જતી.

મારાં કુલ મને ખબર આપી હતી કે,
એક લુચા મીસતરી સાથે તેની ધણયાણી બહુ
મીત્રાચારી રાખે છે, મોટે તે મીસતરીની જિપર
નજર રાખવાનો મેં ડરાવ કીધો. પેહલાં તો
તેની ઓલ મને ખરાબર મલી શકી નહી, પણ
તેટલાં આસપાસનાં બીજાં માણસો વીશે હું
સારી ખબર મેલવી શક્યો. મને જણાયું કે,
મારાં કુલની સ્ત્રી ધણાક લુચા પુરૂષો સાથે
પેહવાર રાખતી હતી, અને તેમાં પેલી ઘરડી

૧૯૮ ધ્રુપી પાલીસ ખાતાંના બેદભરખો.

સ્ત્રી, જેને વીથે આપણે આગલ જાણી ગયા
છીયે, તે તેણીને મદદ કરતી હતી. તેના પ-
ડાથીઆ અજબ થતાં હતાં કે, મારું કુલ,
આ સઘણું કેમ તામોશ કરી શકે છે; પણ હું
તે આપડાનો એકમારગી અને રાંક સ્વભાવ
જાણતો હતો, એટલે મને અજાણ્ય લાગી ન
હી. મેં જોયું કે, તેના બલા અને ભાલા સ-
વભાવનો બહુ અધરીત લાભ લેવાય છે, અને
તેનું વેર લેવાનો મેં નકી ઠરાવ કીધો.

અતે એક દીવસે પેલા મીસતરી સાથે
પણ મને મેલાપ થયો. તે એક પીઠાંમાં જતો
નજરે પડતાંજ હુંખી તેની પાછલ ગયો. તે
લગાર ભારેભાર થવા આવ્યો, એટલે મેં
તેની સાથે વાતો કરવા માંડી. તેને થોડો થો-
ડો દાર પાતો ગયો, અને તેની આગલી પા-
છલી વાતો પુછતો ગયો. એ વાતચીતમાં મને
જોઈતી સઘલી વીગતો મલી આવી. મને જા-
ણાયું કે, તે મીસતરી મારાં કુલની સ્ત્રીના હકદાર
બરથાર હતો; પણ પછાંસાની લાલચે તેણીને
બીજા સાથે તેણે પરણવા દીધી હતી. તેણીએ
આગલ એક ખુન કર્યું હતું, અને સતાવા-
લાઓના હાથમાંથી છટકતી ફરતી હતી. પેલી
ધરડી ડોસી, જે તેણીનાં સઘલાં કામોમાં મદદ
કરતી હતી, તે તેણીની સગી મા થતી હતી.

જવાન સ્ત્રી પરણનાર એક ડોસાની કાહણી. ૧૮૯

આ સઘલી વીગત મેં મારાં કુલને કહી અને તે મેહલાઈયા તલાક મેલવી શક્યો. તેની ઠગારી સ્ત્રી પોતાનાં સાથીઓ સહીત ઘરે ફેરે પુગી. હું સમજ્યો કે, એક વાર પરણીને મારું કુલ પુરતો ધરાયો હશે, પણ તેમ નહીં હતું. તલાક મેલવવા પછી થોડે દીવસે તે ફરીથી પરણ્યો. મારી સેવા તે બુલયો ન હતો. મારી મેહનતનો પુરતો લવાજમ આપવા ઊપરાંત, એક કીમતી જહોરથી મહોલો તપકીરની દાખડી તેણે મને ભેટ આપી હતી.

સ મા મ.

